

ద్వార్థియ ప్రకరణం

ఆర్య లెవరు?

భాషా చరిత్ర దురుపయోగం

2-1 : నిరాధార ఏకమూల భాషా సిద్ధాంతం

భాషా విజ్ఞాన చరిత్ర - శబ్ది వ్యవహరించి ఉన్న ఆధారంతో యూరోపియన్ మేఘావులు ఒక సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించారు. మొత్తం యూరపు, భారత్తోని కృష్ణానది తీరం వరకు ఉన్న సువిశాల భూభాగంలో మాట్లాడే యూరపు భాషలు, భారతీయ భాషలు ఒకే మూల భాషనుంచి ఉద్భవించాయి. ప్రాచీన కాలం నాటి సంస్కృతం కూడా ఈ మూలభాష ఆధారంగానే ప్రామాణికింది. నేటి భారత యూరోపు భాషలు అక్కాచెల్లిక్క వంటివి. మూల మాతృభాష ఇవ్వాలి సజీవంగాలేదు. ఆ భాషకు ఇందో-యూరోపియన్ భాష అని పేరు పెట్టారు. ఈ మూలభాష అరబీ, హిబ్రూ, అక్కాడియన్ తదితర సెమిటిక్ భాషలకన్నా భిన్నమైందని కూడా పేరు ప్రవారం చేశారు.

2-2 : ఆదమరచిన నిద్రలో ఆధారాలు కనిపిస్తాయా!

భారతీయ భాషలన్నీ, యూరోపియన్ భాషలు చాలావరకు సంస్కృత పదాల్ని, మూల ధాతువుల్ని గ్రహించాయనానికి చారిత్రకాధారాలేన్నో ఉన్నాయి.¹ భాషా తత్వాన్ని తులించి విషయాన్ని సప్రమాణింగా నిరూపించారు. ఇది సహాయమే మర్మం:

భారతీయ భాషలో సంస్కృతం అరి ప్రాచీనమయింది. సుసంపన్న, ప్రాచీన సాహిత్యమెంతో ఈ భాషలో లభిస్తుంది. ప్రపంచంలోని ఏ భాషలో కూడా ఇంత సాహిత్యమెంతో ఈ భాషలో లభించలేదు. అస్య భాషలన్నీ ఈ రారణంగా కూడా మొత్తంలో ప్రాచీన సాహిత్యం లభించలేదు. అస్య భాషలన్నీ ఈ రారణంగా కూడా అసారమైన శట్ట సంసదను ఈ భాష నుండి స్వీకరించి ఉంటాయి. దక్షిణ భారతం అసారమైన శట్ట సంసదను ఈ భాష నుండి స్వీకరించి ఉంటాయి. తెలుగులో అరవై లోని ములయోంలో ఎన్నట్ట శాతం సంస్కృత పదాలున్నాయి. తెలుగులో అరవై లోని ములయోంలో ఎన్నట్ట శాతం సంస్కృత పదాలున్నాయి. కొద్ది అటుగా ఇదే విధంగా ఇతర భాషలో సంస్కృత పదాలున్నాయి. ఇలాగే సంస్కృతం కూడా ఇతర భాషలనుండి శబ్దాల్ని స్వీకరించింది. ఉత్తర జరుగుతున్న ఈ ఇచ్చి పచ్చకోవటాల కారణంగా భాషలన్నీ సుసంపన్నమయిన్నాయి.

ఇంగ్లీషు కూడా సంస్కృతం నుండి శబ్దాల్ని స్వీకరించింది. అక్షఫద్దు ఇంగ్లీషు నిషుంటువలో శబ్దాల వ్యవత్వాలన్నీ తెలుపుతూ ఎన్నో శబ్దాలకు మూలం సంస్కృతమని వారే సూచించారు. అంగ్ల పదం నైట్ (Night) ఉత్పత్తికి సంస్కృతంలోని నక్త అధారమనీ, నీలోవర్ (Water Lily) కు “నీలోత్పత్తి” అధారమనీ ఉదాహరించారు. ఇన్ని అధారాలున్న యూరోపియన్ మేఘావులు భారతీయ భాషలో కనిపిస్తున్న “సామ్యత” ను నిష్పత్తపాత దృష్టితో పరిశీలించే ప్రయత్నం చేయలేదు; అలా చేయకపోవడానికి కారణాలేమీలో ప్రమాణ సహితంగా నిరూపించే ప్రయత్నం కూడా చేయలేదు. వౌరిలా చేయకపోవడానికి మేం అధికుల మన్న ధీమా ఒక్కటే కారణంగా కనిపిస్తున్నది. వాట్సల్ దీశలో ప్రయత్నం ప్రారంభించారో అది ఒక ఉహాదిశ మాత్రమే. అది అర్థాలు ‘మూల భాష’ను నిర్ధారించడం అయితే, ఇప్పటి వరకూ కూడా ఆ నిర్ధారించే గమ్యనికి వారు చేరుకోలేదు. భారత-యూరోపియ భాషలో సమానంగా కనిపించే శబ్దాలకు కారణం అపి ప్రసిద్ధిపొంది, వెలుగులోనికి రావడమే. కనీసం ఇంత మాత్రమైనా అంగీకరించి ఈ దీశలో వారు ప్రయత్నం చేయాల్సింది. కానీ వారు తప్పదారితొక్కారు; అందువల్ల వారికాలం-శక్తి వ్యర్థమయ్యాయి. కానీ ఇందులోనే కొద్ది ప్రయత్నం ఈదిశగా మళ్ళించినా వారి శోధన-సాధన శాత్ర్వియ దృక్పథాన్ని అనుసరించినట్లుగా ఉండేది; భాషాగతమైన సత్యాల్నో వెలికి వచ్చేవి.

ఈ సందర్భంలోనే కొండరు భాషా శాస్త్రవేత్తలు ఒక ఏకాభిప్రాయానికి రావడం జరిగింది. ట్రుబెస్కోయ్, సోల్టా, పిసాలి, అలెన్ (Trubetskoy, Solta, Pisani, Allen) తదితరులు భారత-యూరోపియన్ భాషల పుట్టుకు ఏదో ఒక సాధారణ భాష కారణం కౌదని, రా భాషలన్నీ లెక్కలేనన్ని శబ్దాలు పరస్పరం గ్రహించాయని నిర్ధారించారు. కానీ అర్యజాతి సైద్ధాంతికులు, విద్యాంసులు, పాలకులు, మిషనరీలు ఇటువైపు చూడకుండా కళ్ళకు గంతలు కట్టుకొన్నారు.

2-2 ; మూలభాష పదాల అన్వేషణ

మూల భాషకేదో ఒక పేరు పెట్టాలి; చాల చాల ప్రయత్నాల ఫలితంగా ఈ మూలభాషకు ఇండో-యూరోపియన్ (Indo-European) అనే పేరు నిర్ధారించారు. ఈ కాఱ్పనిక భాషకు చారిత్రక ప్రపంచంలో ఎలాంటి ఆస్తిత్వం లేదనేది గ్రహిం చాలి. దీనికో సాహిత్యంలేదు; శాసనాలు లేపు; కనీసం చిన్న పాటి ఇతర ప్రమాణాలు కూడా లభించలేదు. ఇది కేవలం యూరోపియన్ విద్యాంసుల కపోలకల్పన మాత్రమే. యూరోపీయ భాషాశబ్దం అది యేదయినా సరే, అతిసాధారణ శబ్దం కూడా, మూల భాష సుందే వచ్చిందనే విషయంలో వీరు మొండిగా వాదించేవారు. మరి ఇదీ నిరూ పించాలంపే ఆ మూలభాష శబ్దాలు తెలిసి ఉండడం అత్యవశ్యకం. ఇండో-యూరోపియన్ భాషల్లో సర్వసాధారణంగా ఉన్న ఉచ్చారణ సామ్యంతో, సమానార్థక శబ్దాలుగా ఇవాళ ఉపయోగంలో ఉన్న వాటిక ఆధార శబ్దాలు మూలభాషలో ఉండాలని మాత్రం వాళు అలోచించారు. ఇందులో వ్యతిరేకాత్మకమైన అలోచన ఒకటి వుంది. ఇప్పటి ఇండో-యూరోపియన్ భాషల్లో లేని శబ్దాలు మూల భాషలో కూడా ఉండవని వీరి ఆభిప్రాయం. భాష ఒక్కటే: అంటే అది మాట్లాడేవారు కూడా ఒక చోటనే ఉండేవారని అర్థం వస్తుంది. ఆ భాష ఎక్కుడ ప్రారంభమైందో అన్వేషణ మొదలుపెట్టి కనుగొంటే అర్థాల మూల నివాసస్థానమేమిలో తెలిసిపోతుంది. ఈ రెండింటి సంబంధం ఒకడానితో ఒకటి ముక్కిపడిఉంది. ఇక భారత-యూరోపియన్ భాషల సమాన శబ్దాల అన్వేషన ప్రారంభమయింది. ఇంగ్లీషులోని ‘ఫిష్’ (Fish) పదం సంస్కృతంలో ‘మత్స్య’గా ఉంది. జెందులో ‘మన్స్య’, లాటిన్లో ‘పిస్సి’గోధిక

ఈ “ఫ్లూ”, అయినిటి “పాత”....తదితర రూపాల్లో ఉన్నాయి. అయితే ఈ సదం భారత యూరోపీ భాషలకు సర్వసాధారణమైందే రాదు. అలాగే “సముద్ర” నదానికి తూడా అన్ని భాషల్లో గున్న ఉన్న సదాఱన్నాయి. బాతి సిద్ధాంత మేధావులు ఈ స్వల్ప ప్రముఖంతో రా మూల బాతి సముద్రమూ, చేపలు తేని స్థలంలో వుంటుందని నిర్ద్ధరించారు. పీరి నిహాన స్తోనం తప్పకుండా సముద్రానికి దూరంగా ఉన్న “మధ్య అసియా”నే అయి ఉంటుందని ప్రచారం ప్రియంభించారు. అద్యలని వారంటున్న వారు. “చేస” తదితర మాంస పదార్థాలు స్వీకరించబేదు ఇది దృష్టిలో పెట్టుకొని సముద్రానికి దూరంగా ఉన్నారనే ఊహిగానం చేశారు చారిత్రకులసభదే యూరోపియనులు. ఈ మూర్ఖజాతికి ముట్టి, రావి, గానుగ, ఊదాపూత మొక్క (Willow), వేష....తదితర వృక్షాలు పరిచయం. అవు, గొడ్డ, కుక్క, గుట్టం వంది....తదితర జంతువులు కూడా పీరికి తెలుసు. తాని గాడిద, ఒంకె, సింహం, ఏనుగు మొదలైనవాటితో పీరికి పరిచయంలేదు” అన్నారు. మూల జాతిని మూల భాషను నిర్దారిస్తూ లీష్టు చెప్పిన మాటలివి.

2-4 . పద్మతి తప్పిన పాశ్చాత్య మేధావులు³

అధ్యయనానికిగానీ, సిద్ధాంతనిరూపణానికిగాని పాశ్చాత్య మేధావులు భారతీయ భాషలన్నింటినీ స్వీకరించలేదు. కొన్ని భాషల్లోని చెదురుమదురు పదాల్ని గ్రహించి మూల భాషను నిర్మించారు. ఇప్పటిభాషనుండి మూలభాష వరకు వెళ్ళానికి వారు కొన్ని నియమాల్ని కూడా రూపొందించారు. అయితే లీష్టు అధారాలు అతి స్వల్ప మైనవి: అరుదుగా అక్కడక్కడ కనిపించేవి. ఆలాంటి అధారాల మాధ్యంగా ఊహిత్యక నిర్ణయాలతో ప్రతిపాదించిన అంశాలతో భాషాచారిత్రక వేత్తలందరు లీకాఫి యూరోపియన్ భాషలన్నింటిని స్వీకరించాలి. ఇది దాదాపుగా అసంఖ్యమనేచెప్పాలి. ఇన్ని భాషలు నేర్చిన భాషావేత్తలభించడమే కషాం. మరొకటి కూడా నిశ్చయిం ఇన్ని భాషలు నేర్చిన భాషావేత్తలభించడమే కషాం. మరొకటి కూడా నిశ్చయిం ఇండో-యూరోపియన్ భాషలక్రిందికి వచ్చేవి ఏవి! కొందరు హిందువార్షికింది: ఇండో-యూరోపియన్ భాషలక్రిందికి వచ్చేవి ఏవి! కొందరు హిందువార్షికింది: ఇండో-యూరోపియన్ భాషలక్రిందికి వచ్చేవి ఏవి! కొందరు హిందువార్షికింది: ఇండో-యూరోపియన్ భాషలక్రిందికి వచ్చేవి ఏవి!

పియన్ భాషలో చేర్చడానికి సహాయిరూ అంగీకరించదు. కేవలం వ్యవహారంలో ఉన్న కొన్ని భాషల్ని కూడా ఏదు అధ్యయనం నిమిత్తం స్వీకరించడం జరిగింది.

ప్రారంభంలో కేవలం గ్రీకు సంస్కృతాలు రెండింటినే ఇండో-యూరోపియనే భాషలకు ఆధారంగా గ్రహించి మూలభాష నిర్ణయించానికి ప్రయత్నం జరిగింది. తాని తర్వాత శ్రీ స్టూవర్ట్ మాన్ (Stuart-Mann) కేవలం యూరోపులోని ఇండో-యూరోపు భాషలనే స్వీకరించి ప్రయోగించాడు. తనకన్నా ముందున్నవారు ప్రతిపాదించిన దానికి ఆయన ఖిన్నంగా ప్రతిపాదించారు. అ తర్వాత వివిధ విధాలుగా ప్రయోగాలు చేసి నిర్ణయాలకు వచ్చిన వారందరూ ఖిన్నఖిన్న సిద్ధార్థతాతనే ప్రకటించారు. ఈ విధంగా మూల ఇండో-యూరోపియన్ భాష విషయంలో ఎన్నో ప్రతిపాదనలు వచ్చినపుడు వాటిలో ఏది మూలభాషగా స్వీకరించాలి!

2-5 : ఆర్యుల గురించిన విషరణలో ఖిన్నతవ్యం⁴

ఈ నిజాత వల్ల భాషా శాస్త్రవేత్తలు ఆర్యుల విషయంలో కూడా ఎన్న పరస్పర వైర్వైరుధ్యల్ని ప్రకటించారో అర్థమవుతుంది. అందులో కొన్ని పరిశీలిద్దాం.

ఆర్యులు చనిపోయినవారికి దహన సంస్కృతాలు చేస్తారని శ్రీ గైల్స్ (Giles) విశ్వాసం. శ్రీ దాండేకర్ శవాల్ని సమాధి చేస్తారని నిరూపించారు. ఆర్యులు ఎప్పుడూ తిరుగుతుండేవారని శ్రీ బ్రాండెన్స్టైన్ (Brandenstien) శ్రీ దాండేకర్ల అభిప్రాయం. ఇది తిరిగే జాతనివారు నిర్దారించారు. వాట్ను వ్యవసాయం చేసేవారని శ్రీ స్టూవర్ట్ మాన్ అన్నారు. శ్రీ గైల్స్ ఏరికి పీచ్ వృక్షం (మనుషుల చెట్టు) గురించి తెలియదన్నారు. శ్రీ దండేకర్ తెలుసునన్నారు. ఒక మూలభాషను అన్వేషించి వెలికితీయడం అసాధ్యమని శ్రీ బుర్రో (Burraw) అన్నారు. ఇలా అందరి అభిప్రాయాలు విభిన్నంగా ఉన్నాసరే మూల ఇండో-యూరోపియన్ భాషా పదాలకు నిఘంటు నిర్వ్యక్తించి సంస్కృతమయ్యాంది. ఇండో-యూరోపియన్ భాషా శాస్త్రజ్ఞులకేవి తెలియవే అపి ఆ నిఘంటువులో లేవు; పరిచయం లేని వస్తువులు తదితరాంశాలు లేవు. ఇలాంటి నిఘంటువే ఆర్యులకు

"స్వర్గ"తో (ఒక రథం సముద్రంలో చెట్టు) పరిచయమే లేదంటుంది; పీరికి సముద్రమున్నా-చేస అన్న శెలియనే శెలియడంటుంది.

2-6 : డంపంగాసం, పష్టపొతంలో పుట్టినవన్నీ అసత్యాలే"

అయ్యలకు సముద్రముంచే తెలియదు; చేపలంచే తెలియపు అనే ఉహా పరి మితులతో ఆర్యజూతి సిద్ధాంతం నిర్వాణమయ్యింది. అందుకే సముద్రానికి దూరంగా మధ్య అసియాలో వారున్నారని ఉహాంచారు. వీళు దేశదీమ్మరుతుని ఒకరు, తిరిగే జాతి కాదని మరొకరు అన్నారు. అంచే ఏరు మధ్య అసియా నుండి వెఱుపలికి ఎక్కు-దిక్కి వెళ్ల లేదన్నమాట. వారు 300 కి.మీ. దూరంలో ఉన్న యూర్ల్ సముద్రము కూడా చూడలేదట. చేపనూ, సముద్రాన్ని చూచినవాళ్ళేవరూ వారి దగ్గరికి రాలేదట. అయితే నువిశాల భూభాగాలో కనిపిస్తున్న ఇందో-యూరోపియన్ భాషల పరిశీలనాంతరం మాత్రం ఆర్యులు వేల మైళు పరిభ్రమించి జైత్రయమాత్రాలు చేసి విజయాలు సాధించారని మాత్రం ప్రాశారు. ఇలా చెప్పడం వల్ల ఇది ముందు చెప్పిన వాటినన్నింటిని ఖండిస్తుందని కూడా ఏరు గ్రహించలేదు. నిజానికి ఏ విషయాన్ని నిరూపించాలన్నా వాస్తవాలను, లెక్కలను ఆధారంగా తీసుకోవాలి. ఉహాత్మకమైన ఆధారాల మీద సిద్ధాంతాన్ని నిరూపించకూడదు. తర్వాతాన్ని ప్రకారంగా, గణాంకాల మీద ఆధారపడి ఒక ప్రతిపాదన చేయ్యవచ్చు. కాని అన్ని ఉహాలే చేయడం వల్ల సత్యార్థమరుగున పడుతుంది. ఇలా తర్వాతిసిద్ధమైన హౌతుబద్ధమైన శాత్రువు పద్ధతిని అనుసరించని కారణంగా ఈ మేధావులందరు తాము ప్రతిపాదించిన అంశాలను తామే అండించి, తాము అనుకొన్న సిద్ధాంతాన్ని నిరూపించే ప్రయత్నం చేసినట్లు సృష్టి మహుతోంది.

2-7 : పగటి కలల పొపయ్యలు"

మూల ఇందో-యూరోపియన్ భాషకు శబ్దకోశం నిర్మించడం వాస్తవానికి అసాధ్యమైన కార్యం. శబ్ద శాత్రువేత్తలు తమ కాలంలో జాగా ప్రచితమై ఉన్న శబ్దాలను మాత్రమే సంకలనం చేయగల్లతారు. వ్యాప్తిలోరేనివి లు ప్రమేషియనవి సంకలనం చేయడం సాధ్యం కాదు. ఆ శబ్దాలైనా ప్రాచీన

కాలానికి చెందిన లిథి రూపంలో ఉన్నవి దొరికినప్పుడు మాత్రమే సాధ్యము తుంది. కానీ రాగితం-ముద్రణ రాకముందు లిథి రూపంలో ఉన్నవి చాట తక్కువ. ఉన్న దొరికినపీ, మిగిలివపీ కూడా తక్కువే. శ్రీ స్టేడో, శ్రీ అరిష్టాంగర్ కాప్టినాటికి కూడా గ్రికు ఖాషకు సంబంధించిన లిథి పదాలనన్నింటినీ నంకలనం జేయ వం అనంభవం. అ యుగంలోని గ్రికు ఖాషా పదాలన్నింటినీ సంగ్రహించామనే వాడన కేవలం పగటి కలల పాపయ్య కథి అపుతుంది. ఓసోసీ, ఈ వాడన పక్కామే అనుకొన్నా మూల ఇండో-యూరోపియన్ ప్రజలకు ఏ పదాలతోనూ పరిచయం లేదు అని నిర్దారించినట్లవుతుంది. ఇది మేఘావుల దిహా కోరుతనాన్ని బయట వెద్దుంది. ఒకవేళ ఆ మూలభాష సమ్మగ నిఘంటువును సంపాదించి కూడా ఇండో-యూరోపియన్ ప్రజలు దేశదిమ్ముదులనీ, కేవలం వ్యవసాయదారులనీ, తెల్లవాళ్లనీ, నల్లవాళ్లనీ ఎవరైనా ఎలా నిరూపించగలుగుతారు? అక్కపద్మ నిఘంటువును చూసి ఇంగీ వ్యవాళ్ల తెల్లగా ఉంటారని ఎవరైన నిరూపించగలుగుతారా? కానీ కేంచిడ్డి చరిత్ర ఇండో-యూరోపియన్ ప్రజలు ఖచ్చితంగా తెల్లవాళ్లే అని వాడస్తుంది. అయితే వాళ్లు ఈ నీర్ణయానికి ఎలా వచ్చారో నరిగా చెప్పులేదు.

2-8 : బత్తో గారి విచిత్ర తర్కాలు

శ్రీ బత్తోగారు తన తర్కాల ద్వారా ఆర్యుల- మూల నివాసం యూరోప్ అన్నారు. - “యూరోప్ లాంటి చిన్న దీవ్ పంలో ఇండో-యూరోపియన్ భాషల విపుల శబ్దావళిలో వై విధ్యం కనిపుంది. కానీ ఇన్న నుండి కృష్ణానది వరకు ఉన్న విశాల భూభాగంలోని భాషలలో వివిధత్వం తక్కువగా కనిపుంది. దీని వల్ల ఆర్యులు మౌలికంగా యూరోప్ నివాసులని తెలుసుంది” - ఇదీ వారి వాడన

ఢాక్టర్ ఎన్. అర్. వరాద్ పాండే ఆర్యుల ఆక్రమణ ఒక మిథ్ (Aryan invasion - A Myth) అనే పుస్తకం వ్రాశారు. శ్రీ పాండే పరిశోధన తారిగ్రంగా, హేతుబద్ధంగా, భౌతికశాస్త్రపు వెలుగులో- స్టల, కాల, చలనాలనే మూడు అధారాలతో ప్రామాణికమైంది.

విశ్వ విద్యాలయంలో తర్కాశాస్త్రంలో ఉపాధ్యక్షునిన శ్రీ వరాద్ పాండే విద్యార్థులముందు శ్రీ బత్తో తర్కాన్ని విశదీకరించి, మీఅభిప్రాయ మేమిటని ఆధిగే

ప్రాగ్యాన) కృష్ణ కుమారుడు అయిపు ఉండే చెంద రైత నెమ కెక్కా
చుట్టిక గీజీరో-యూరొపియన్ భాషకు చెందిన ప్రజల (మౌలిక A ప్రతాలేవీలభించ
తేదు. అసలీ భాషనే కల్పితమైంది. ఇలాంటి ఊహజనిత భాష ఆధారంగా ప్రపంచం
లోనిఅర్థాల మూలస్తానమిదని ఎవరైనా నిరూపించగలుగుతారా! ఇక ఇలాంటి తర్వాత
నికి ఉన్నత స్థానమినే, దీన్ని విశ్వసిసే ఇంగీష్ వారి మూలస్తానం ఇంగ్లండ్ కొ
అరబీ దేశమవుతుంది. ఎందుకంటే ఇంగీష్ భాషలో ఎడారి (Desert) ఒంటె
(Camel) మొదలైన శబ్దాలన్నో ఉన్నాయి.

అధికారి యొర్సోపియన్ మేధావులు చేసిన తర్వాత అంతా ఈహా మిథ్యల మీదనే అధారపడి ఉంది. మన దౌర్ఘటాగ్యం కొద్ది భారతీయులు ఈ కల్పిత సిద్ధాంతానికి బలి

అయిపోయారు. అందువల్ల దేశానికి ఎంతో నష్టం వచ్చింది. ఈ నష్టం కేవలం భారతీయ చరిత్రకే కాదు, మనస్సులకు కూడా. ఇది భారతీయ మనస్సులను ఎంతో క్రుంగ దీసింది. ఇది దేశానికి నష్టాన్ని కలిగించే పరిణామాలెన్నిటినో సృష్టించింది.

2-9 : అర్చల ఆప్తమణిల కాలం—మాకుముల్ల ర్ ఆలోచన

19వ శతాబ్దంలోని కై నుండి స్వచ్ఛ చరిత్రకారులకు సృష్టి పుట్టుక విషయంలో కొన్ని అభివ్రద్ధాయాలు ఉన్నాయి. క్రీస్తు కణ్ణ 4400 సం॥ హర్షం సృష్టి నిర్వాణంజరిగిందని కై నుండి స్వచ్ఛ విశ్వాసం. అ విశ్వాసము కారణంగానే మానవజాతి సమగ్ర చరిత్ర 6000 సంల కాలంలోనే కుదించబడింది. మాక్కుముల ర్ క్రీస్తుకు 1500 సంలకు హర్షం జార్తెపెన అర్యజాతి అక్రమణ చేసిందని ప్రతిపాదించారు. శ్రీ. హ

1200 ప్రాంతంలో వేదాలు ప్రాయస్థాయి అన్నారు. మాక్సముల్లర్ ఈ వాడనన
శ్రీ గోల్డస్టాకర్ (Goldstucker) పరిశిలించారు. కైర్పస్తవం మీద విశ్వాస గొ
వాలతో మాక్సముల్లర్ ఈ నిర్ధారణకు వచ్చారని తెలుస్తానే ఉంది. కాల్క్రమంలో
నృష్టి నిర్మాణానికి సంబంధించి కైర్పస్తవం ఈ విశ్వాసం తప్పని నిరూపితమైంది.
ఇది తెలిసిన తర్వాత కూడా పాశ్చత్య మేఘావలు నేటికి మాక్సముల్లర్ ప్రె
పాదించిన 'భారతం మీద అర్యుల దుర్గాక్రమణ' అనే అంశాన్ని విశ్వాసిస్తాడి

మాటిమాటికి చె ప్రంటారు. ఇది అయిన పరిశోధించి నిరూపించారంటారు. ఇ

2-10 : ಫಾರ್ಡರ್ ಕಾಲ್‌ವೆಲ್ | ದಾವಿದ್ ವ್ಯಾಕರಣಂ ರೆಜ್ ಎಂಟ್‌ಡೆ (ನು)

కొన్నాం. కాల్వెల్ చేసిన భారతీయ భాషల వరీకరణం మాక్సముల్లర్ తయారు చేసిన, తప్పుడు నడకలతో హామిన భారతీ చరిత్రీ రచన మొదట అధారపడి ఉపాంధంచినది. అ విషయాలని :

1. అర్యులు దాదాపు 1500 ప్రాంతంలో భారతదేశంలోని ప్రజ్ఞమోత్తర ప్రవేణ్ణన్న అక్రమించారు. వారు అక్కడి నుండి ద్రావిడులను తరిపు కొట్టారు.

2. కొన్ని శతాబ్దాల తర్వాత అర్యులు దళింపైన కూడ దాడి చేశారు.

మాక్సముల్లర్ నిర్మారించిన ఈ సిద్ధాంతాల అధారంగా శ్రీ కాల్వెల్ అర్థుల అగుమనానికి పూర్వం దళింపు తమిళ భాష ఉండి అని ప్రతిపాదించారు. ఈ ప్రతిపాదన ప్రకారంగా యూరోపియన్ భాషలలోనిర్మిన్ రెస్ (Rice) పికాక్ (Pee-coke) జింజర్ (Ginger) మొట్లా. పదాలు తమిళం నుండే స్వేకరించడం జరిగిందని అన్నారు. దాదాపు 10వ శతాబ్దంలో యూరోపియన్ దేశాలలో సముద్ర వ్యాపార సంబంధం ఏర్పడిన కారణంగా, అర్యులు దళిణానికి రాక పూర్వమే, తమిళులు సాంస్కృతిక వైభవమైన తడకలో ఉన్నారనే నిర్మారణకు వచ్చారు.

మాక్సముల్లర్ చెప్పిన ఒక విషయాన్ని విషయ కాల్వెల్ వ్యతిరేకించాడు. హిమూ భాషలలోని తుకి (Tuki) అనే పదం సంస్కృతంలోని శికిన్ ‘నెమలి’ అనే పదం నుండి పుట్టిందనడం అయినకు నచ్చలేదు. ఈ పదం తమిళంలోని “సికి” (ciki) నుండి వచ్చిందని అయిన అఫిప్రోము. అయితే తమిళ, మలయాళ భాషల్లో ఈ పదం “తకసి” (Taksi) అనే రూపంలో ఉంది. దీనికి ఇప్పుడు తోక అనే అర్థం, ప్రాచీన కౌవ్యాలలో నెమలి అనే అర్థంలో ప్రయోగించేవారు.

ఇంకా ముందుకు వెళ్లి అయిన ఇలా అన్నారు. తమిళ మాండలికంలో దీనిని తోగు (Togai) అంచారని, దీని నుండే అరఫి పదం తవాన్, గ్రికు పదం తావోన్, లాటిన్ పదం పావో, ఇంగ్లీష్ పదం పీ (Taws, Toas, Pao, Pea) వచ్చాయని కాల్వెల్ అఫిప్రోయం. కాల్వెల్ నూచించిన ఈ పదాల వ్యతిర్తిని, మాక్సముల్లర్ కాగా ప్రశంసించారు. వాళ్లదరూ ఒకే మిషనరీనుండి ఉత్సాహమైని, ప్రేరణను పొందడం జరిగింది. -“ఈ వ్యతిర్త నిజమైతే ఇది

ప్రయత్నించి, మాక్సముల్లర్ కాగా ప్రశంసించారు. వాళ్లదరూ ఒకే మిషనరీనుండి ఉత్సాహమైని, ప్రేరణను పొందడం జరిగింది. -“ఈ వ్యతిర్త నిజమైతే ఇది

ఒక విషయాన్ని ప్రమాణికరిస్తుంది. అర్థాల లగునని కన్న, హర్షమే భారత దేశంలో రషుల ఫాస వ్యవస్థరంలో ఉండని నిరూపిస్తుంది.”

మాత్రముల్లో ఈ అఖిప్రాయాన్ని రాక్షసెర్ తమ గ్రంథం “కంపారిటీవ్ గ్రానుర్ అవ్ డ్రవిచియన్ లాంగ్స్ట్రోక్”టు ప్రాసిన పీతికలో ఉన్నిటిందారు. ఈ విషయంలో నాటంతమాత్రం సందేహం లేదు; ఈ వ్యవస్థలో సరిగానే ఉంది; దీని సందేహితికి తిసిన నిష్టతాభిప్రాయం హర్షిగా ప్రామాణికం, అని రాక్షసెర్ తన అఖిప్రాయాన్ని కూడా జోడిందారు. దీనినిటటే హిబ్రూ భాషలోని “అల్గుమ్” లేదా “అల్గున్” (Algum or Almug ఉండనం కఱ్ఱ); గ్రీకు ఉరేజా (ఖియ్యం) ఇగ్గ వేరిన్ (అల్గుం)....తదితర శాస్త్రాలన్నీ తమిళం నుండే ఈ భాషలోకి వచ్చాయని పీడు ప్రతిపాదించారు.

కొక్కాల్వెర్, అయిన అనుయాయీలు మరొక ముఖ్యంశాన్ని ప్రస్తావించారు. దక్షిణ భారతంలో అర్థాల నాగరికత వికసించడానికి కౌరణం అర్థాలు పెద్ద ఎత్తున అక్కుడికి ప్రవేశించడం వల్లనేనని అన్నారు. అంతేగాక ఈ తరు భారతం నుండి అనేక సమయాల్లో చిన్నచిన్న సమూహాలుగా అర్థాలు వలసవచ్చి ద్రావిడుల మధ్యల్లో నివసించిన కౌరణంగా ఈ నాగరికత వ్యాపించినదని అన్నారు. ప్రత్యేకించి ఇలా వెళ్లిన సమూహాలు బ్రాహ్మణులువే అని కూడా నిర్ధారించారు. కొక్కాల్వెర్ అఖిప్రాయం ప్రకారంగా ఈ బ్రాహ్మణులు కర్ణాటక ప్రాంతంలోనికి (ఇప్పుడక్కుడు తమిళ భూభాగం ఉంది) వివిధ స్థలాలలో క్రీస్తుకు హర్షం ప్రథమ శతాబ్దిలోనే ప్రవేశించి నివసాలు ఏర్పాటు చేసుకొన్నారు. దక్షిణంలోని ద్రావిడుల ప్రాచీన నాగరికతా వికాసం తమిళుల పాండ్య రాజ్యంలో కనిపించేదంటూ, కొక్కాల్వెర్ తన అఖిప్రాయాన్ని ప్రకటించారు.

“ఇది మారికంగా దక్షిణంలోని ఒక స్థానిక రాజ్యం. అయితే దీని బోన్ను త్యం, ప్రగతి, వికాసం చిన్నచిన్న వలస మండలాలపై ఆధారపడి ఉంది. ప్రత్యేకంగా ఈ ప్రశ్నలు కూడా బ్రాహ్మణ సముదాయాలకే దక్కుతుంది. ఈ బ్రాహ్మణుల మహానాయకుడు ప్రతిభావంతుడైన అగస్త్యుడు, రామాయణ, మహాభారతాల రచన కాలాలకు మధ్య ఆయన జీవించి ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది.”

ఇస్నుడు అలోచించాల్సి ఉంది. దక్కిఱంలోని ఈ నాలుగు భాషలు ఆనార్థికముగా ఉన్నాయి. వికాసం, వాటి మాండలిక భాషలో పదాల పరస్పరం మారడం ఆయ్యల రాక వల్ల నే జనిగిందని అంగీకరించవచ్చు కదా భాషలో పరివర్తనం ఇలా సహజంగా సాధ్యమయిందని భావించవచ్చు కదా! కాల్చి వెల్త ప్రత్యుషాదించిన సమయానికి పూర్వమే సహజంగానే ఈ ఇచ్చిపుచ్చుకునే పడ్డతి కొనసాగుతూన్నదని ఎన్నో వారిత్రిక ప్రమాణాల అధారంగా నిరూపించే అవకాశం ఉంది. అంతేగాక ఇది కేవలం త్రాప్యాణ సమూహాల అగుమనం వరకే పరిమితమయిలేదు. నిజానికి త్రాప్యాణుల కన్నా ఇతరులే అధికసంఖ్యలో దక్కిఱ భారతం వైపు వచ్చారు.

1. చంద్రగుట హౌర్యాని కాలంలో దీర్ఘ కాలం పాటు ఆనావృష్టి ఏర్పడింది. అందువల్ల జైన మతానుయాయులు అధిక సంఖ్యలో దక్కిఱం వైపు వచ్చారు. అతిప్రాచీన తమిళ సాహిత్యంలో శిలాధికారమ్, మణిమేఖలమ్ మొదలైన గ్రంథాలున్నాయి. ఏటిని బోధులు, జైనులు వ్రాశాసు.

2. ఒక అశోకుని శిలాశాసనాల ప్రకారంగా అయిన రాజ్యం మైసూరు వరకు వ్యాపించిందని తెలుస్తున్నది. కేవలం చేర-చోళపాండ్య రాజ్యాలు మాత్రమే అయిన అధినంలో లేవు.

3. అంధుల శాతవాహన రాజ్యం నాలుగున్నర శతాబ్దాల సుదీర్ఘ కాలం సువ్యవస్థితంగా కొనసాగింది. ఈ రాజ్యం తెలుగు, కన్నడ, తుళ, మరాఠి ప్రాంతాలలో వ్యాపించింది.

4. శాతవాహనుల తర్వాత పల్లవులు వచ్చారు. వారి ప్రభావం దక్కిఱంలోని సుమార ప్రాంతాలపై కూడా పడింది. క్రీస్తు తర్వాత 3వ శతాబ్దం వరకు ఈ రాజ్యం విస్తరించింది. వారి ప్రభావం ఎనిమిదవ శతాబ్దంల్లో వరకు చేర-చోళ-పాండ్య రాజ్యాలపై నిలిచి ఉంది.

దక్కిఱ ప్రాంతంలోనికి వలస వచ్చే ఈ ప్రక్రియ అధునిక కాలంలోనూ జరుగుతూనే ఉంది. అందువల్ల నే తెలుగు, కర్ణాటక, గుజరాతి, మరాఠి తదితర భాషలు మాట్లాడే ప్రణలు తమిళ ప్రాంతంలో ఉండడం చూస్తున్నాం.

ధార్మిక, వ్యాపారిక, సామాజిక విద్యాసంయుఖ్యైసు అనేక శారదాల పల్లె ఉత్తర, దష్టిక ప్రాంతాల మధ్య రా ఇచ్చిపుచ్చుకొనే భోరజి అసాది కాలం నుండి నడుస్తూనే ఉంది. రాత్రి సెల్ రా విషయాలన్నింటిని పరిశీలించక, పరిశీలించినా శాపాలని ప్రక్కుకు నెట్టివేసి చేపలం బ్రాహ్మణ సమాయం మాత్రమే డాక్టిల భారతంలో ప్రవేశించిన ప్రార్థి. దీని వెనుక అసునకు నిహిత సాప్తరం ఏదో వుండని తెలుస్తూనే ఉంది. దానిని నిరూపించానికి అయిన భాషా చరిత్రను శాస్త్రీయ పద్ధతులలో విశేషం చేశాడు.

2-11 : హిందీభాష— నూటికి నూరుశాతం ద్రావిడుల భాషే?

శ్రీ కాల్వెల్ ద్రావిడ భాషలను అర్య భాషలనుండి వేరు చేయడానికి పద్ధమాత్రాలను ప్రస్తావించారు. అందులోని ఒక సూత్రం ఇలా ఉంది.

“ఇందో-యూరోపియన్ భాషలో విశేషం సంజ్ఞలు సర్వనామాలవలె కనిపిస్తాయి. వాటి వోక్యరచనలో వచనం, లింగం ఒకదానిని ఒకటి అనుసరించే ఉంటుంది! తమిళంలో విశేషం శబ్దాల రూపం మారదు. మరాలీలోను, హిందీలో కూడా విశేషం రూపం మారదు. “శూర సైనికానే,” “శూర్ సైనికోనే” ఈ రూపాల్లో మార్పండదు.”

మరో సూత్రంలో శాల్యవెల్ ఇలా అంటారు. తమిళ భాషలో ప్రతిథితు పురుష బహువచనం రెండు రూపాల్లో కనిపిస్తుంది. ఒక రూపం శ్రోతును సంబోధించగా మరొకటి అలా అర్థాన్నివ్వుదు. అదే విధంగా మరాలీలోనూ, హిందీలోను ఈ విషయమే కనిపిస్తున్నది. హిందీలో హమరా, అపొ అనే పదాలు మరాలీలో అమచా, అపలా అనే రెండు రూపాల్లో వ్యవహర్యక మమతున్నాయి.”

కాల్వెల్ నిర్మించిన పరిశీలనా సూత్రాల కొలబద ఆధారంగా సంస్కృతం, హిందీ, మరాలీ, ఇంగ్లీషు భాషల్ని పరీక్షించినప్పుడు మనం హిందీ భాష నూటికి నూరు శాతం, మరాతి ఎనభై శాతం, సంస్కృతం ఆరవై శాతం, ఇంగ్లీషు ముపై శాతం వరకు ద్రావిడ భాషలని అంగికరించవలసి వస్తుంది. ఇక ఈ పరిస్థితుల్లో ఇందో-యూరోపియన్ భాషల, ద్రావిడ భాషల వర్గీకరణం ఏ ఆధారంతో నిర్ణయించగలుగుతామో అలోచించాలిగా ఉంది.

2-12 : ಭಾರತ ಚರ್ಚೆ ನಿರ್ಮಾಣಂಗ— ಹೆಂಪಿಡಿ ರಾತ್ರಿಕಳು

శ్రీతిష్ఠ ముఖనరీల, శ్రీతిష్ఠ పరిపాటుల సిద్ధాంతాల అధారంతో శ్రీ బార్నెట్ (Barnet) "కేంద్రిష్టి హిస్టరీ అన్ ఇండియా" (Cambridge history of India) అనే గ్రంథంతో ఇలా వ్రాయారు. "శ్రీ.ఎస్. చాలా శతాబ్దాల క్రిందే, అతి ప్రాచీన రాలంలో భారతదేశం లంతో తూభాగం అనాగరికులైన నల్ల రంగు సిగ్రో ప్రణల చేతుల్లో ఉండేది. వారి శారీరక నిర్వాణం నేటి ద్రావిడుల్లాగా ఉండేది. ఈ ప్రాచీన కాలంవారిని అది ద్రావిడులని పిలువవచ్చు. కొన్ని శతాబ్దాల తరువాత మరో జాతి ఏర్పతో కలిసింది. సాంస్కృతిక దృష్టితో ఇది కొంత ప్రగతిని సాధించిన జాతి. ఈ జాతి సిథియన్ భాషా కుటుంబంలోని భాషను ఉపయోగించేది. దానినుండే చాలా కాలం తరువాత ద్రావిడ భాష ప్రాముర్ఖవించింది. ఇది భారతదేశంలోని ఉత్తర పశ్చిమ మార్గాలనుండి ప్రవేశించింది. ఈ జాతి బెలూచిస్తాన్ నుండి సింధూ దేశం ద్వారా మొదట ఉత్తర భారతానికి వచ్చింది. తరువాత వింధ్య పర్వతప్రాంతాలను దాటి దక్షిణంలోకి పయనించింది. ఈ జాతిను అది ద్రావిడ జాతి (Proto-Dravidian) అని పిలపాలి. ఈ జాతి ఎక్కడ తన స్థావరాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్న స్థానిక ప్రణలతో రక్త సంబంధాన్ని కల్పించుకొంది. ఈ రక్త సమ్ముళ్జణం కారణంగానే ద్రావిడ జాతి పుట్టింది. చారిత్రక దృష్టితో శరీర నిర్వాణాన్ని పరిశీలించి నమ్మడు అది ద్రావిడ జాతి గుహాలు ఈ శరీర నిర్వాణంలో కనిపిస్తాయి. ఇందులోని చాలా ప్రాచీన జాతులు తరువాత రాబోయే అది ద్రావిడ జాతుల భాషను స్వీకరించాయి. అందువల్ల ఆ భాషల గొప్పతనం కూడా నిరూపించబడుతోంది. ప్రత్యేకంగా దక్షిణ భారతంలోని మధ్య భాగాలైన తమిళ, కర్ణాటక, అంధ్ర భాగాలపై ఈ ప్రభావం బాగా పడింది, గుజరాతులో చేరిన ఆర్యుల వలస, అక్కడున్న ద్రావిడుల రక్తాన్ని భాషనూ తనలో పూర్తిగా జీర్ణించుకొంది. మహారాష్ట్రాలోను, కరింగంలోను ఇలాగే జరిగింది. అయితే కరింగ ప్రాంతంలోని దక్షిణ భాగంలో తెలుగు భాష వ్యవహారంలో నిలిచే ఉన్నది."

ఇది ఈ విదేశీ మేఘావుల దృష్టి. ఈ విధంగా వీరు అర్యలు, ద్రావిడులు వేరువేరంటూ నిరూపించే ప్రయత్నం చేశారు. ఈ రెండు జాతులు విదేశాల

ముందే వచ్చాయని పీరి అభిప్రాయం. అలా చరిత్ర నిర్మించి వారు పుట్టిన మాత్రమును వారిని కొడని, వారుకూడా విదేశియైనేని, ఇక్కడికి వచ్చి స్థిరపడ్డారని ఈ గొత్తి భాషా వాదాలలో, సిద్ధాంతాలలో డక్టర్ బ్రాహ్మణుడైన కుట్టిపన్నారీ మేఘావులు.

2-13 భాషల విషయంలో భారతీయ దృష్టియం దృష్టియం

యూరోపియన్ భాషలకన్నా భారతీయ భాషల చరిత్ర అతిప్రాచీనమైంది. గ్రేకు భాష పుట్టుడానికి ఎన్నో వేల సంగాల ముందే సంస్కృత భాషలో రెచించిన వేదాలు పుట్టినెన్నాయి. క్రీ.పూ. ప్రథమ శతాబ్దిలోని తమిక-పాంచి సాహిత్యాలు ఈనాటికి అభిస్తున్నాయి. ప్రాకృతం వంటి భారతీయ భాషల చరిత్ర కూడా చాలా ప్రాచీనమైందే. సంస్కృతంనుండి ఈ భాషల్లోకి ఎంతో పదసంపద వచ్చి చేరింది. ప్రాచీన బౌద్ధ-జ్ఞాన సాహిత్యాల్లోని అధిక భాగం సంస్కృత భాషల్లోనే ఉంది. క్రీ.పూ. ప్రథమ శతాబ్దిలోనే సంస్కృతంలోని బౌద్ధ గ్రంథాలన్నో చీనీ-టిబెట్టు భాషల్లోకి అనువదీంపబడ్డాయి. భారతీయ సంప్రదాయాల తో త్వీక గ్రంథాలన్నీ సంస్కృతంలోనే వ్రాయబడ్డాయి. వివిధ మతావార్యాల దర్శనాలు, చర్చలు, వాదవివాదాలు సర్వ సాధారణంగా సంస్కృతంలోనే ఉండేవి.

ప్రాచీన భారతంలో సంస్కృతమే అనుసంధాన భాష. ఇవల్లకి భారతంలోని చాలా ప్రాంతాల్లో సంస్కృత నాటకాలు ప్రధర్మించబడుతున్నాయి. ఉత్తర ద్విపదేశ లోనే కొదు కేరళలో కూడా ఈ అలవాటు ఉంది. సంఘార్థ భారతంలో సంస్కృతం అనుసంధాన భాషగా ఉండడానికి కారణం రాజులు కారు; వారి అధికారమూకొదు; భారతీయ సమాజంలో రాజుల దేశ్యాదు ద్వీతీయ స్థానమే. ప్రథమ స్థానం మేఘావులది; తాపసులది; త్వాగులది; మహాపురుషులది. వారు తమ తపస్సువల్ల, త్వాగం వల్ల, పవిత్ర జీవనంవల్ల ఎల్లప్పుడూ అందరికీ పూజించులుగానే ఉన్నారు. ఈ తాపస్సు-మహాపురుషుల కారణంగానే సుసంస్కృత భాషకు భారతంలో ధర్మ, దర్శనాను సంఖ్యాక స్థానం లభించింది. సమున్నతమైన సాంస్కృతిక గౌరవం సంప్రాప్తించింది. బ్రాహ్మణులు మత సంప్రదాయ సంస్కృత సాహిత్యాన్ని తమ హితం

కార్పె నిర్వించుకోవడం ఐగిండని కై కొను మిషనరీల చెవినిల్లాగట్టుని ప్రధానం చేశాయి. కాని సత్కారం నిమించే, రాహులుణం ప్రాసిన వార్షిక శబ్ది బ్రాహ్మణులు కోసం, ముఖ్యాభారత రఘుల వ్యాపకుషార్థి ఉదాహరణ బ్రాహ్మణులుడు ఉన్నారు. రాహులుణ ముఖ్యాభారత కావ్యసాయులునే రామకృష్ణ లిధురు ఉదాహరణ బ్రాహ్మణులు ఉన్నారు.

స్వాధానికంగానే హాందూ సంస్కృతిలో సమన్వయం దృక్కుఫఱంది. 2-14
 వంతంగా ఈన భావాల్ని ఒకరిమీద రుద్దాలనే దృక్కుఫం ఈ సంస్కృతిలో ఏకోశానా
 శనివించదు. ఇక దేశ భాషలుకూడా పరస్పరం ఇచ్చిపుచ్చకునే పద్ధతిలో ఈ జ్ఞానిక
 నే సమర్పంతంగా నిర్వహించాయి. భాషాపరమైన దురాక్రమి, విజయాలు-పరా
 జయాలవంటి చిల్లరమాటలకిక్కడ అర్థంపరం లేదు. భారతీయులకు సంబంధించినంత
 వరకు ఈ అలోచనలన్నీ విదేశియులవి. భారతీయ భాషా చరిత్రను రంగు కళ్ళద్వారాలతో
 కాకుండా స్వచ్ఛదృష్టితో, నిర్వాలమనస్సుతో చూడాల్సి ఉంది. భారతంలోని ఆయా
 ప్రాంతాల్లో ఉన్న దేశ భాషలన్నీ పరస్పర వ్యవహార కార్యాల్యి స్థానికంగా సమర్ప
 వంతంగా నిర్వహించాయి. అఖిలభారతీయ స్థాయిలో సంస్కృత భాషచేసిన కూడా పని
 కూడా ఇదే.

2-14 : శబ్దాల సామ్యం వరాడ్ పొండే ప్రతిపాదన

“వరాద్ పొందే భారతీయ భాషా చారిత్రక విజ్ఞానవేత్త. అయన భారతీయ భాషలోని అనేక పదాలకున్న సామ్యల్ని-సమానత్వాన్ని పోవ పత్తికంగా నిరూపిం చారు. ఆ నిరూపణలో వారీ క్రింది కారణాల్ని పత్తిపాచించారు.

[ಅ] ಪ್ರಾಚಿನಮೈನ ಭಾಷ - ಸಂಸ್ಕೃತ १ ಕೊಡಲು ರಾಜ್ಯ ದಾಂಡಿಯ
ವಿವಿಧ ಭಾಷ್ಯೋ ಸಮಾನಶಾಬ್ದಿಯಂಡಂ ನಿಖಿತಂ. ದೀನಿನಿಬಣಿ ಶಾಬ್ದಲನ್ನಿ ಮೂಲ
ಭಾಷಕು ಎಂತರೂರಂ ವಾಗ್ವಪಿಂಬಾಯೋ. ತೆಲುಸ್ತಂದಿ. ಪ್ರಸಂಚಂತ್ರೋನೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚಿನ
ಭಾಷ ಸಂಸ್ಕೃತ ०. ಆ ಕಾರಣಂಗಾನೇ ಅಂದುಲೋನೇ ಈ ಮೂಲ ಪದಾಲನ್ನಿ ಕನಿಪಿಸ್ತ
ನ್ನಾಯಿ. ಬ್ಯಾನ್‌ವ್ಯೇದ ಕಾಲಾನಿಕಿ ಮುಂದು ಭಾರತಂಲೋ ತಪ್ತ ಮರೆಕ್ಕುಡಾ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷ
ಉಂದನಂದಾನಿಕಿ ಎಲಾಂಟಿ ಅಥಾರಂ ಇಂತವರಕು ಲಭಿಂಚಲೇದು. ಮರಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಸ್ತುತಮ್ಯನ್ನು ಪದಾಲಕು ಮೂಲ ಧಾರಾಲುಗೂ ಎಂದುಕು ಸ್ವೀಕರಿಂಚಡಂ ಲೇದು.
ಧ್ಯಾ ರೋ ಪಿಯ್ಯ ನ್ಯೇ ಮೇಧಾವುಲುತ್ತಃ ಪ್ರಷಾಂತ ತಿಸ ಮಾ ಧ್ಯಾ ನಂ ಚೆಪ್ಪಾಲನಿ

శ్రీయా” అరోరింతరేడు. ఈ లెఖికల రైప్ క్రంతిసామాజ్య వ్యవరిజ్ఞానం
ఎన్నిచ్ఛాయసామాధానం చెప్పే విషయం. కళ్ళమండు కన్నించే పత్రాన్ని
చాలాచి చాల్పనిక సద్గంశాన్ని తలకెత్తుకోడం ఇది యే శాశ్వత దృక్కుథమౌ
శర్ధం శాశ్వత వంస్కృత భాషాగొప్పతనాన్ని తక్కువ చేయటానికే యూరోపి
యున్ మేధాపుతు ఏడో ఒక చాల్పనిక మాలచాథును నెత్తికెత్తుకొనే ప్రస్తావపు తెచ్చి
(అధికసిద్ధాంతంగా బూబోందించారు) లెక్కల యాదిల ఉడకాలు కొండల లోకాల
యొము-యొమం క్రింద గంభోగుల లోకాలంది కూరు లాంంకం లోకాల
(అ) కాలక్రమంలో సంస్కృతం ముందు — వెనుక జెండు

కాలక్రమానుగతంగా సర్వసాధారణ శబ్దాల్ని పరిశీలిసే సంస్కృతంలోనే
ముండు కనిపిస్తాయి. ఆ తర్వాత జెండులో కనిపిస్తాయి. పార్శ్వలోని అవేస్తాలోనూ
ఈ పదాలున్నాయి. శ్రీ మెక్కొనాల్లు కథనం ప్రకారంగా బుగ్గేదం జెండులోకి, అవే
స్తాను సంస్కృతంలోకి కొన్ని ధ్వని నియమాల్ని పాటిస్తూ అనువదించడం సాధ్య
మహాతంది. అవేస్తా కన్నా 500 సం॥లు ముందుగా బుగ్గేద రచన జరిగిందవి
అయిన విర్మాలున్నాయించారు. జెండు భాష మాటల్లాడే కొంత మంది భారతీయుండి పారసీకా
వికివేశివట్లుకొన్నినిదర్శనాల్లులభించుటాయి. అవేస్తాలో “గాథా” రచనాలును జరుట్టు
(Zaratushtra) అతి ప్రాచీన మైందని అంచారు. ఆ గాతలోని వ్యాఖక అంశం
చూడండి.

“నేనే దేశానికి వెళ్ళేది; ఏ దేశం నాకు అక్రయ మిస్తుంది. ఏ మనిషి నన్ను
గౌరవించడం లేదు. దుష్టపాలకుడు కూడా నన్ను విధంగానే చూస్తున్నాడు. నా
పెంచి చాలా తక్కువ మంది ఉన్నారు. నేను దేవతలకు శత్రువులుగా, రాక్షసులకు
భక్తునిగా ఉండశానికి మీమరీ ఇష్టపడతాను.”

ఈ వాసవాలను కర్జన (Curzon) నిశితంగా పరిశీలించి ప్రపంచం ముందుం
చారు. జరుట్టు తదితరులు వైదిక కులం నుండి వేరై ఇరాక్ వేళ్ళపోయారు.
చారు. జరుట్టు తదితరులు వైదిక కులం నుండి వేరై ఇరాక్ వేళ్ళపోయారు.
ప్రయుత్తమైనట్లు తెలుస్తుంది. అయితే తర్వాత ఈ పదాన్ని దేవతల శత్రువుగా
చూపడం జరిగింది. ఇక దీనికి వివరితంగా అవేస్తా గ్రంథంలో దేవ శబ్దప్రయోగం
గౌరవార్థంతో ప్రయోగించడం, మాన్యరుగ్గులేదు, మరోకడు వాసవం దేవగమనించాలి,

వైదికాధ్యయల భారత సుందిరి ఇరావు పెట్టగు. అపేస్తారో “సత్తసింధు” ఎవిడ
నందర్వాల్లో వన్నుంది. రాని బుగ్గెడంలో ఇరావు ఏకభూత ఉదహరించలేదు. కు
మర్కో విషయానికి తుండు అధారం దొరుగుతున్నది. వైదికులు ఇరావు రోకి
పెర్మనతర్వాత, అంచీలోని కొండరు అసియు మైనర్ పై పు సాగిపోయాము. ప్రి. జూ.
1356లో ఒక శిలాచాననం అసియు మైనర్ లో దూరికింది. అదీ ‘హిత్తి’ (Hittite)
రాషులో ఉంది. ఆ భాష సంస్కృతానికి సన్నిహితంగా ఉన్న అంచో-రఘురోపి
యన భాషలాగా ఉంది. అందుల్లో వైదిక దేవతల్ని సంప్రాణాంగా ఉన్నిటించథం జరి

2: పెన ఉదాహరించిందే, పు: 31-34

3. వైన ఉదాహరించిందే, పు.: 39

4. పైన ఉదాహరించిందే, ఏ : 40 చాచి ఉషలోకిను యాకి ఎవడందరిను

5. పెన ఉదాహరించిందే, పు; 32

6. పెన ఉదాహరించిందే, పు : 40-41

7. పెన ఉదాహరించిందే, పు : 44, 47, 48

8. సామినాద అయ్యర్ [1987] | దవిచియన్ ధియర్స్, మెత్తలార్ బొర్సీస్

డిలీ, పః: 54-63

१. ఈ॥ వర్ణాన్ పొదేసే, పూర్వోదాహారిత |గంథం, పు : 54-64.

9. ದಾ॥ ವರಾದಿಪಾಂಡ, ಪೂರ್ವದೊಮ್ಮೆತ ಗ್ರಂಥ, v : ೨೫-೨೬.

10. స్వామినాథాయ్యర్, హర్షవదాపూత గ్రంథం, పు: 83. డిగ్రీల లేకాడ

11. ವರಾದ್ ಪಾಂಡೆ, ಪೂರ್ವದಾಸೃತಗ್ರಂಥ, ಪು: 195-201

తుష్టియ ప్రశ్నలం

ఆర్య లేవరు?

ఆర్యల మాల నివాస స్థానం

3-1 : జాతి సిద్ధాంతం ప్రకారంగా భారతమే సంస్కృత నిలయం.

అర్యల మూలనివాస స్థానమేది! జాతి సిద్ధాంతం గూర్చి ప్రచారం చేసే వారి అభిప్రాయం ప్రకారం ఈ శీరికలో “అర్యలు ఉత్తర భారత ప్రజలు” అనే అర్థం నేనే ఉపయోగించడం జరుగుతోంది. ఈ అర్యల అది దేశమేది! వారు ప్రారంభంలో మూల ఇందో-యూరోపియన్ భాష మాట్లాడేవారు. ఈ సిద్ధాంతకర్తల మనస్సులలో అర్థాండో-యూరోపియన్ శబ్దాలు సమానార్థ కాలే; ఒకదానికొకటి పర్యాయపదాలే. ఈ పదాలకు రెండు విభిన్నార్థాలున్నాయి. ఈ సమానార్థక పదాలు ఇందో-యూరోపియన్ భాషలో ఇవాళ ప్రచారంలో ఉన్నాయి. దీనిలోనేగాక, మూల భాష నుండి పుట్టిన సోదరీ భాషల్లోనూ ఇవి ప్రచారంలో ఉన్నాయి. యూరోపు నుండి భారతీయిని కృష్ణానది వరకున్న భూభాగంలోని ప్రజలు, నేటికే ఇందో-యూరోపియన్ భాషనే మాట్లాడుతున్నారు. హర్వం ఉన్న వారు ఈ భాషనే మాట్లాశారు. ఈ యిద్దరి విషయంలో ఇందో-యూరోపియన్ భాష, అర్య భాష అనే రెండు ఉత్తపదాలు వ్యవహరంలో ఉన్నాయి.

నేడు ఇందో-యూరోపియన్ మూల భాషకు అస్తిత్వంలేదు. అదే విధంగా అర్యశాఖకి కూడా అస్తిత్వంలేదు. ఇందో-యూరోపియన్ల ఇవాళ్లిరక్తం. అది అర్థం లది కాదు. నేచీ అయ్యలు అన్యం సాతులు, అర్యల సంకర సంతతి మాత్రమే. మాట్లాపుల్ల రో ప్రతిపాదించిన అర్య సిద్ధాంతం ప్రకారంగా అయ్యలు మూలభాష నంస్కారం కాదు. సంస్కారం ఒక సోదరి భాష మాత్రమే. అర్యల తమ మూల నివాస స్థానం వదలి సరస్వతీ నదీ ప్రదేశానికి వచ్చి నివసించిన తర్వాత వికసించింది. అయితే సంస్కారం భారతదేశానికి సంబంధించినంతవరకు విదేశి భాషకాదు. “జ్ఞాతి సిద్ధాంతం” అభారంగా కూడా వేదాలు-సంస్కారంపూర్తిగా భారతీయమైనవే అని భారతీయులు అర్ధం చేసుకోవాలి. ఈ అభ్యాయపు శీర్షికలోని అర్యవదం వై దికుల విషయంలో ప్రయోగించబడలేదు. అయితే మూల ఇందో-యూరోపియన్ భాష మాట్లాడేవారికి ఇది వర్తిస్తుంది. వారి మూల నివాస స్థానానికి సంబంధించిన చర్చకే ఈ అభ్యాయం పరిమితమైంది.

ఉచ్చారంగ ప్రాచీన భాషల విషయం

3-2 : మధ్య ఆసియా — మూలనివాసస్థానం¹

ఓయిలంగ త్రయోదశం ఏకరాఘ గుంరుణ రంజింధాది కొడు : 1-3

1820వ సంవత్సరం మొత్తమొదటిసారిగా జె.బి.రోడ్ (J.B. Rhode) అయ్యల అదివేళం “మధ్య ఆసియా” అవుతుందని ప్రతిపాదించారు. పారసీ ప్రాచీన మత గ్రంథం వెండిచాద్ (Vendidad) లోని ప్రతమ ప్రకరణం అయన వాడానికి అభారంగా నిలబడింది. అందులో ప్రాచీనకాలంనాటి ఇరానియన్ మూల నివాసం జాక్రియాను ఉల్లేఖించడం జరిగింది. శ్రీ షైకగత్, శ్రీ పొట్ (Pott) ఇద్దరూ రోడ్ భావాలను అనుసరించే వారయ్యారు. పొట్ తన వాడానికి సూర్యగతినే అభారంగా పీవకరించారు. సూర్యని మార్గమే సంస్కారి వికాసమార్గమని వీరి అభిప్రాయం.

ఉచ్చారంగ సిద్ధాంతమైన వ్యాఖ్యలు ఉచ్చారంగ క్రిందిచే ఉచ్చారంగ సంపూర్ణమైనవఱత్తులు నేర్చిన పారశాల అసియాలోనే ఉండని అయన అభిప్రాయం. బీట్కస్, జాక్సనరటిస్ నదుల మధ్య ప్రదేశం, హిమాల యూలకు ఉత్తరమంప్రదేశం, జాస్ప్రియన్ ను ముద్రానికి తూర్పుభాగం అయ్యల మూల నివాస స్థానమని అన్నారు. 1848లో జేకబ్ గ్రిం ఈ అభి

ప్రాయాన్ని గట్టిగా సమ్మించారు. అది శాత్రీయ సత్యమని, యూరోపులోని జాతులన్నీ ఆసియానుండే వచ్చాయినీ అయిన అన్నారు. వారిలా వలస రావడానికి శారణమేమటో ఈ నాటికి తెలుపదన్నారు. శ్రీ మాక్షుముల్ల ర్ లోపించిన “సంస్కృత సాహిత్య చరిత్ర రచనల్లో (History of Sanskrit Literature) శ్రీ గ్రిం అధిప్రాయాన్ని స్వీకరించారు. అర్థాల ముఖ్య వలస ఉత్తర ప్స్టీమాఫిముఖంగా పయనించిందని ఆయన నిర్ణారించారు. అయితే సాహసులైన ఆర్యులు ఇలా ఎందుకు పయనించారో, ఆసియానుండి యూరోపు సరిఫూడులవైపు ఎందుకు వలస వెళ్లారో ఏ చరిత్రకారుడు కూడా సహేతుకంగా వివరించబడేదు. శ్రీ మాక్షుముల్ల ర్ తన జీవన సంధ్యా సమయంలో “బహుళః ఆర్యుల నివాస స్తలం ఆసియాలోని భారత్ కావమ్మ”నని అన్నారు.

మధ్య ఆసియా ఆర్యుల నివాసమనే వారు వేదాలకూ ఆవేస్తాలోని భాషకు మధ్య మార్పు చాలా తక్కువగా ఉండనీ, యూరోపులోని తెల్చిక భాషలో చాలా మార్పు వచ్చిందని అంటుంటారు. ఆ కొరణంగానే ఆర్యుల మూల నివాస స్తానం భారతదేశమైన కావాలి, లేదా ఇరాన్ సమీపంలోని మధ్య ఆసియా ప్రాంతమైన కావాలంటారు. క్రీ. పూ. 2100 ప్రాంతంలోని బాబిలోనియా శిలా ఫలకం ఆధారంగా ఈ అగంతకులు బాబిలోనియాలోనికి మొదటిసారిగా గుర్రాలను తీసుకొని వచ్చారని. తెలుస్తున్నది; శ్రీ రెప్పన్ వీరిని హూరోవైతర ప్రదేశంనుండి వచ్చిన ఆర్యులనే భావించారు; మధ్య ఆసియా తాతార్ తదీతర జాతుల మూల ప్రదేశమే; అక్కడి నుండే వీరు భారత్, ఇరాన్, ఇరాక్, యూరోపులోని ఆనేక ప్రదేశాలకు వెళ్ళడం జరిగింది- ఇది స్తూలంగా వారి వాదన.

మధ్య ఆసియా ఆర్యుల మూల నివాసమన్న ఈ సిద్ధాంతం గత శతాబ్ది మేళా వులమై ఎంతో ప్రభావం చూపింది. శ్రీ పిత్టెట్ 1859లో ప్రాసిన తన గ్రంథం “ఇండో-యూరోపియన్ మూలనివాసం” (Origines Indo-Européennes) లో ఆర్యుల మధ్య ఆసియాను వదలివెళ్లారనే ఎక్కువగా వర్ణించారు. ఈ విషయాన్ని అయిన విస్తృతంగా చర్చిస్తూ, గ్రీకులు-ఇటాలియన్లు సెప్పును దక్కించినుండి, కాక్కనేకు ఉత్తరం వైపునుండి బయలుదేరి నల్ల సముద్రం సమీప ప్రాంతం

సుంది సయనిస్తూ యూరోపులోని దెన్మార్కా తదితర నుచూర ప్రాంతాల్లోకి వేళి వీయారు. నేపాలూ, టూర్డాల్లు మాత్రం రాస్పియన్టు ఉత్తరంగా పయనించి రష్యాలోని గద్దిభూముల మీదుగా మండుకు సాగిపోయారు. మొక్కల ఆధారంగా వనస్పతుల ఆధారంగా శ్రీ పిరేగ్రెడ్ ఈ విషయం నిరూపించే ప్రయత్నం చేశారు. ఈ మొక్కల వనస్పతులు, ఆ జాతులకు పరిచయ మున్సుల్లు ఆధారం చూపిస్తూ అయిన ఈ నిష్కర్షకు వచ్చారు.

3-3 : బాక్ట్రియా భారత భూభాగమే.

19 వ శతాబ్ది పూర్వార్ధం వరకు చాలా మంది మేఘావులు ఆర్యుల మూల నివాసం మధ్య అసియా అనే విషయంలో ఏకాభిప్రాయంతో ఉన్నారు. ఇది ఆప్స నిస్తాన్కు ఉత్తరంలో ఉన్న పామిర్ ప్రాంతంలోని బాక్ట్రియాగానే అందరూ విశ్వ సించారు. ఈ బాక్ట్రియా ప్రాచీన కాలంలో భారతదేశంలోని ఒక భాగమై ఉండ వచ్చి. సెల్యాకన్ తానుచేసుకొన్న సంఘికి అనుగుణంగా భారతదేశంలోని నాలు భూభాగాలను మౌర్య చంద్రగుప్తు నికి సమర్పించాడు. అందులో బాక్ట్రియా కూడా ఉంది. నిజానికి ఇది సత్తపుసింధు ప్రదేశంలోని ఒక భాగమే. ఈ అభిప్రాయాన్ని “బుగ్గేద ఇండియా” రచయిత శ్రీ అవినాశ చంద్ర దాన్ ప్రకటించారు. ఈ ప్రదేశాన్ని పామిర్ ముడి అంటారు.

3-4 : యూరోపులో మూలనివాసాన్వేషణం²

యూరోపియన్లు ఎంతమాత్రం ఆధారం లేకుండానే తమ రూపరేఖలను, రంగు హంగులను ఆర్యులతో ముడిపెట్టుకున్నారు. అదేవిధంగా సంస్కృతంలోని అర్య వద్దప్రయోగాన్ని తమ జ్ఞాతికి, తమ ప్రయోజనానికి అనుకూలంగా మలచు కొన్నారు. ఇలా “భాష - ప్రజ” రెండూ మిక్రితమై పోయానై. అదే విధంగా వారు ఆర్యుల మూలనివాసాన్ని యూరోపులోను, యూరోప సమీప ప్రదేశంలోనూ అన్వేషించడం ప్రారంభించారు. ప్రాచీన భారతంలోని ఒక వ్యాక భాగమే ఈ బాక్ట్రియా అన్న సంగతి వ్రిటిషు వారికి తెలుసు. కాని మేమే నాక భాగమే ఈ బాక్ట్రియా అన్న సంగతి వ్రిటిషు వారికి తెలుసు.

సర్వ సత్క సార్వభాషులమనే అహంకారం బాక్టీయాను మూల ప్రదేశంగా అంగీకరించడాన్ని అడ్డుకొంది. వారీ అభిప్రాయాన్ని తిరస్కరించాలనే నిశ్చయించుకున్నారు. 1851వ సంవత్సరం అంగ్గరచయిత శ్రీ అర్చ. జి. లాథమ్ యూరపులోని లిధపేనియన్ భాష సంస్కృతంకన్న ప్రాచీనమనే వాడన ప్రారంభించారు. అంతేగాక ఆర్యల మూలనివాసాన్ని గూర్చి యూరోపులోనే అన్యే షణ ప్రారంభించాలనీ, అసియలో ఎలాంటి ఆధారం దొరకదని అన్నారు. అక్కఫర్స్తు నిఘంటువు తన ఆరవ ముద్రణ వరకు సంస్కృతాన్నే ప్రపంచంలో అతి ప్రాచీన భాషగా పరిగణిస్తూ వచ్చింది. కాని ఏడవ ముద్రణ నుండి ఈ అభిప్రాయాన్ని మార్పుకొంది. ఇంగీషు వాళ్ళ అందించిన ఈ సంకేతాన్ని యూరోపు మేధావులు వెంటనే మహానందంతో స్వీకరించారు. ఇక యూరపులోనే ఆర్యల నివాసాన్ని వెదకడం ప్రారంభించారు. ఆ తర్వాత ఈ విషయంలో అనేక రకాల ప్రతిపాదనలు వెలువురాయి.

యూరోపియన్ మేధావులలో “ఆర్యలు జర్మన్ మూలవాసులనే వాడానికి కావాల్చినంత సమర్థన లభించింది. దీనికి జాతిగత కారణమున్నది. వారీ తర్వాతో మందుకు వచ్చారు; సాగ్రండినేవియ జర్మనీలో అంతర్భాగం. ఈ భూమిని విజాతీయలేవూ ఆక్రమించలేదు. అయినా సాగ్రండినేవియస్లు సర్వకాల సర్వవస్తులో ఇందో - యూరోపియన్ భాష మాట్లాడుతూ వచ్చారు. అందుకే ఇద్ద ఆర్యల మూల నివాసమైంటుంది. ఈ సిద్ధాంతాన్ని శ్రీ పెన్క (Penka) ప్రతిపాదించారు. ఈయన మానవ నిర్మాణశాస్త్రజ్ఞులు భాషాశాస్త్రాన్ని ఆధారంగా తీసుకోవటాన్ని తీవ్రంగా వ్యుతిరేకించాడు. ఆయనకు సాగ్రండినేవియస్లో ఆర్యల శారీరక విశేషాలు కూడా కనిపించాయి. ఈ సిద్ధాంతక ర్త సంతృప్తి కొరకే అనుమతాం - మొత్తంమీద భారత యూరోపియస్ల మూల నివాసం దొరికింది: అదే సాగ్రండినేవియ. ఆ తర్వాత ఆర్యలు పశ్చిమ - బాల్టిక్ నివాసులున్న సిద్ధాంతం దీని నుండే పుట్టుకొని వచ్చింది.

ఆర్యల మూలనివాసం పశ్చిమ బాల్టిక్ తీర ప్రాంతమనే సిద్ధాంతానికి అధారం రాతియగం నాటి మానవులు ఉపయోగించిన రాతి పనిముట్లు, అయిథాలు

ఎక్కువగా లభించడమే. కనుక ఇది ఆర్యల మూలస్తానంగా చెప్పుకోవడు నన్నారు. అయితే కొంతమంది మేధావులీ వాదాన్ని గట్టిగానే వ్యాఖ్యానికించాడు. రాత్రి పనిముట్టు నే ఆధారంగా స్వీకరించేట్లు యితే న్యాజిలాండులోని మాహోగ్ (Maori) సంస్కృతి ఇక్కడికన్న పురాతన కాలాన్నికి చెందిన శిలాసాముగ్రిని అందించిన వారన్నారు.

కొంతమంది మేధావులు ఆర్యల మూల నివాసస్తానం హూరోవై త్రిర యూరోపు అన్నారు. బుగ్జేదంలో వర్ణి తమైన ఆవు, గుట్టం తదీతర పశుపులనుబట్టి, ట్రీ, ఫీవ్, విల్లో మొదలైన వృక్షాలనుబట్టి ఆర్యల మూలస్తానం దక్షిణ యూరోపు అని నిర్మారించే అవకాశమంది; ఇవన్నీ అక్కడ లభిస్తున్న కారణంగా ఈ అభిప్రాయానికి రావచ్చని ప్రో॥ మేడ్కోనాల్డ్ అంటున్నారు. డా॥ గైల్స్ (Giles) వాదాన్నిబట్టి ఆర్యల మూలస్తానం ఆస్ట్రేలియా లేదా హంగేరీ మైదాన ప్రాంతమవుతుంది. భారతీయులు, గ్రీకులు, జర్మనులు ఇంగ్లీషు వారి హూరోవైకులు ఒకేచోట నివసించే వారనీ, వారిని విరోస్ (Wiros) అని పిలిచేవారనీ ఏరి అభిప్రాయం. ఏరంతా సుదీర్ఘ కాలంపాటు ఒకేచోట కలిసి ఉన్నారు. ఏళ్ళకు వ్యవసాయం గురించి తెలుసు. తమను స్వయంగా ‘ఆర్య’ అని, ఆరియ అని పిలుచుకోడం ఏరిలో మొదటి నుండి ఉంది; ఈ వదాలకు వ్యవసాయకాథార జీవనులనీ, ఉత్తమ కుటుంబికులని అర్థం అంటారు డా॥ గైల్స్.

శ్రీ పాకోర్నీ (Pokorny) అభిప్రాయం ప్రకారం ఆర్యల మూల నివాసం యూరోపులోని వెన్సర్, విస్తులా నదుల మధ్యప్రదేశం నుండి రష్యా వరకు. అయిన భాషా నంటంథ సిద్ధాంతం ప్రకారంగా ప్రాచీన భాష తథనంతరం భాషమీద ప్రభావాన్ని చూపుతుండసీ దాని ప్రకారం క్రీ. హౌ. 2400 ప్రాంతంలో ఆర్యీ ప్రదేశం నుండి బయటి ప్రవంచంలోకి బయలుదేరారని నిర్మారించాడు. ఏదు ప్రతిపాదించే ఈ మూల నివాసం సువిశాలమైంది.

ఇండో - యూరోపియన్ భాషల విషయంలో మూలస్తానం విషయంలో శ్రీ బర్రో (Burrow) అభిప్రాయాలు ఇలా ఉన్నాయి:

“ఇందో-యూరోపియన్ భాషల విషయంలో గుర్తించడగిన వాస్తవాంశ మొకటి ఉంది. ఇక్కడి చాలా భాషలు యూరోపులో అనుకొన్నదానికస్తు తక్కువ ప్రదేశానికి వరిమితమై పోయిన్నారు. అయితే ఈ భాషలు యూరోపు అంతటా బిస్కిఫిన్న ప్రదేశాల్లో ఉన్నాయి. యూరోపు వెలుపల సెమిటిక్, ఆల్ఫాయిక్ ఫిన్న, ఉగ్రియన్ (Altaic-Finno-Ugrian) భాషా ప్రాంతాలనుంచి చివరకు బుగ్గేడుకాలంలోని పంచాటు ప్రాంతం వరకు వ్యాపించిన్నారు. భాషల ఈ భాగోళిక వ్యాప్తిని బట్టి అర్థాల మూలనివాసాన్ని ఆసిమాలోగాక యూరోపులోనే శోధించాలని సృష్టింగా తెలుసుంది. ఇంతో-యూరోపియన్ భాషాసమూహంలోని అన్ని భాషల్లో, లిథువేనియన్ (Lithuanian) భాషలోనే (సంస్కృతం, సంస్కృతజన్య భాషలుకాక) మూలభాషలో ప్రాకృతికంగా కనిపించే సామేతలు, నానుడులు ఈనాటికీ సురక్షితంగా కనిపిస్తున్నాయి. భాషా శాత్రు ఆధారంగా సేకరించినపుడు లభ్యసామగ్రిని బట్టి కొన్ని సత్యాలు నిర్ధారించే అవకాశముంది. శబ్ద వ్యత్పత్తి శాస్త్రాధారంతో, తులనాత్మక భాషా విజ్ఞాన దృష్టితో పరిశీలించే అర్థాలమూల నివాసం యూరోపు అనే స్థిరీకర్తమవుతుంది.”

ఆర్యులు ఎవరన్న ప్రశ్నను కొంతమంది యూరోపియన్ మేధావులు “జాతి” సమస్యలో జోడించారు. ఆర్యుల శిరోజాలు పలుచగా, ఎరుపుగా ఉంటాయనే అంశాన్ని మూలాధారంగా పీయ స్వీకరించారు. ఇలా శిరోజాలను ఆధారంగా స్వీకరించిన మూలాధారంగా పీయ జర్గైని ఇందో-యూరోపియన్ల రించిన కారణంగా సహజంగానే ఆ మేధావులు జర్గైని ఇందో-యూరోపియన్ల అదిభూమిగా నిర్ణయించారు. తమవాదానికి బలంగా వారు ఇంకా అనేక ప్రమాణాల్ని జోడించారు. గ్రెట్ పురాణాల్ని వారి దేవత అపోలోకు బ్లాండీ (ఎర్రజుతుకలది) అనే పేరుంది. శ్రీ ప్లుటార్చ్ (Plurarch) (Catto and Salla) కావో, సేలావంటి కొంతమంది ప్రముఖ రోమనులకు స్వర్ణవర్ణ, రక్తవర్ణ కేళాలున్నటు వరించారు. ఇవికూడా పీరికి ఆధారాలయ్యాయి. గ్రెట్ పురాణాలకు రక్త-స్వర్ణ వర్ణ, కేళాలుండం ప్రాథాన్యంకాదని వారు భావించలేదు. ఇదోక ప్రత్యేక లక్షణంగా వారు పరిగణించారు. దీనితో సహజంగానే అందరి మనస్సు ఇటువైపు ఆకర్షితమయింది. ఫార్మలో గ్రూడా స్వర్ణ వర్ణ కేళాలు వారున్నారు. సుప్రసిద్ధ వైయాకరుణలు పత్రంభుతాలో గ్రూడా స్వర్ణ వర్ణ కేళాలు వారున్నారు.

రక్త-స్వర్ద వర్ష తేణలు బ్రాహ్మణులకు తప్పనిసరిగా ఉండాలన్నారు. క్రీస్తుకు హర్షి రక్త-స్వర్ద వర్ష తేణలు బ్రాహ్మణులు రావాలం చేసట్లు స్వర్ద వర్ష సమైక్యతంగా ఉండాలి. అయినా కాలంలో బ్రాహ్మణులు రావాలం చేసట్లు స్వర్ద వర్ష సమైక్యతంగా ఉండాలి. అయినా ఫారతదేశాన్ని ఇందో-యూరోపియనుల మూలప్రదేశంగా విజాతి సిద్ధాంత వేత్తలు అంగీకరించలేదు.

శ్రీ నేహరింగ్ (Nehring) అభిప్రాయాలు మరోవిధంగా ఉన్నాయి: **ట్రిపాల్జె సంస్కృతే (Tripalje)** మూల-ఇందో-యూరోపియన్ ప్రజల సంస్కృతి అన్నారు. వీరిది దక్షిణ రష్యా మూల నివాస స్తానమని అయిన అభిప్రాయం:

శ్రీ బ్రాండెన్ స్టెయిన్ (Brandenstein) అభిప్రాయాలు ఇలా ఉన్నాయి. అవిథక్త ఇందో-యూరోపియన్ ప్రజలు మొట్టమొదట రష్యాలోని కిర్గిజ్ గడ్డి భూమిల్లో ఉండేవారు. ఆ తర్వాత అక్కడినుండి మెల్లమెల్లగా వారు తూర్పు, పశ్చిమాల వైపుగా సాగిపోయారు. పశ్చిమంవైపు వెళ్లిన గుంపు రెండు భాగాలుగా విడి పోయింది. అందులో ఒకటి ఉత్తరానికి యూరోపులోకి, రెండోదీ యుకరెన్లోకి ప్రవేశించాయి.

శ్రీ మోరగన్ (Morgan) దృష్టికోణమిలా ఉంది. ఇందో-యూరోపియన్ల మూల ప్రదేశం పశ్చిమ సైబీరియాలో ఉంది. ఇక్కడినుండి ఒక గుంపు దెన్మాయిట్ వైపు వెళ్లింది; మరొకటి ఇరాన్ వైపు వెళ్లింది; ఇంకాకటి తూర్పుదేశాల వైపు సాగిపోయింది. సైబీరియ మెల్ల మెల్లగా చల్లబడుతున్నది; అది మరీ చలిప్రదేశంగా మారుతున్న కొద్ది పీరు క్రమంగా ఇతర ప్రదేశాలవైపు తప్పనిసరిగా తరలిపోవాల్సి వచ్చింది.

3-5 : యూరోపు వెలుపల ఆర్యుల మూల నివాసస్తానం

మరికొన్ని వాదాలు ప్రతిపాదింపబడిన్నే. వీటి ప్రకారంగా మధ్య అసియా యూరోపులకు ఖిన్నంగా, ఇతర ప్రదేశాలు ఆర్యుల మూలనివాసంగా చెప్పబడిన్నే.

శ్రీ లోకమాన్య బాలగంగాధర తిలక్ “ది ఆరిగ్రటిక్ హోం ఇన్ది వేదాన్” అనే గ్రంథం వ్రాశారు. వారాగ్రంథంలో ఖగోళశాస్త్రం ఆధారంగా, అర్యుల మూలనివాసం ఉత్తర ద్రువ ప్రాంతమని నిర్ణారించారు. రాత్రింబవచ్చు

అరారు మానాలుగా ఉన్నాయన్న ఒకానొక సందర్భాన్ని వేదాల్లో శ్రీ తిలక్ గుర్తించారు. ఆ అంశమే వారి సిద్ధాంతానికాథారమైంది. అదేవారు ఉల్లేఖించారు. ఇక ఈ ప్రదేశం ఉత్తర ద్రఘవప్రాంతమే అని వారు నిర్దారించారు. ఉదయాస్తమయాల సుదీర్ఘ కాలాన్ని, నష్టత్రాల గతుల్ని అధారంగా స్వీకరించి వారీవిషయాన్ని నిరూపించారు.

స్వామి దయానంద సరస్వతి తమ సత్యాగ్రహ ప్రకాశ గ్రంథంలోనూ, శ్రీ పగ్గిలర్ (Pargitar) ప్రాచీన భారత ఐతిహాసిక పరంపర [Ancient India Historical Tradition] అనే తమ గ్రంథంలోనూ అర్థాల మూలనివాసం టీఎస్టుగా ప్రతిపాదించారు. టీఎస్టునుండి అర్థాలు భారత్లోనికి వచ్చినప్పుడు, ఇక గ్రంథ జనవాసాలే లేవు అని స్వామి దయానంద సరస్వతి అన్నారు. భారత్లో మొదట అర్థాలే ఆడుగుపెట్టారని వారన్నారు.

అర్థాల మూల నివాసం, వారి నిర్గమనం, వారి స్త్రివివాసం ఇలా ఇవన్నీ సంకీర్ణ వాడాల సంకీర్ణ వాతావరణ నిర్వాణానికి దోషాదం చేశాయి. ఇవన్నీ ఏది సత్యమో నిరూపించలేనంత చిక్కులముడిలోకి చరిత్రను నడిపించాయి.

3-6 : ఆధార సామాగ్రి అత్యల్పం

అర్థాల మూల నివాసానం విషయంలో అనేక ప్రదేశాలు ముందుకు వచ్చి కూచున్నాయి. గతరెండు శతాబ్దాల ప్రయత్నాలవల్లకూడా మేఘావులు ఒక నిర్ణయానికి రాలేకపోయారు. నిజానికీ విషయంలో దౌరికే ఆధార సామాగ్రి అత్యల్పం. చాలామంది మేఘావులు వేదాల్లోని అర్థ శబ్దాన్ని, ఆవేస్తాలోని అర్థ పదాన్నిప్రధాన ఆధార సామాగ్రిగా స్వీకరించారు. ఈ రెండింటిలో తప్ప ఆనాటి ప్రవంచ టొషల్లో ఆధార సామాగ్రిగా స్వీకరించారు. ఈ రెండింటిలో తప్ప ఆనాటి ప్రవంచ టొషల్లో ఆధారాలు లభించడంలేదు. తదనంతర కాలంలో అంచే క్రీ.హ. 14వ మరెక్కుడా ఆధారాలు లభించడంలేదు. తదనంతర కాలంలో అంచే క్రీ.హ. 14వ శతాబ్దంలో బోగాజ్కోయి శిలా శాసనాలు ఆసియామైనర్లో లభించాయి. సమగ్ర ఆధారాలు లభించడంలేదు.

రాలు లభించని శారణంగా అధిక సంఖ్యక మేఘపులి విషయంలో శాత్రీయ పద్ధతి ననుసరించలేదు; తమ వ్యక్తిగత అలోచనకే నునోగతభావాలకే చరిత్ర రూపాన్నిస్తూ వచ్చారు. వారివారి ఇష్టాలననుసరించే సామూగ్రిని ఎన్నుకొని స్వేకపోలకల్పనలు చేస్తూ వచ్చారు. ఇదంటా ‘గుడ్డివాళ్లు - ఎనుకుకథ’లా తయారయింది.

3-7 ; అర్యులు వారి మూలనివాసం అనలున్నాయా?

అధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తలెనో ప్రశ్నలు లెవనెత్తారు. ఎన్నుభాషలకు మాతృభాషగా హైపోగ్ర్ఫ్స్ అ మూల ఇంహో-యూరోపియన్ భాషకసలు అస్తిత్వం మయిందా? “అర్య” అనే పేరుతో జాతి అనేదొకటుందా? ఈ ప్రపంచ మానవ సముదాయాన్ని రంగు రూపురేఖలనుబట్టి కొన్ని మానవ జాతులుగా వర్గీకరించే ఆవకాశమయిందా? ఈ ప్రశ్నలకు “ఉంది” అనే సమాధానం లభించకపోతే ఆర్యోకజాతి అనీ, భాషా సమూహమని నిరూపించేదెలాగా! ఇదే నిరూపించలేనప్పుడు వారి మూల నివాస స్థానాన్ని అన్వేషించే ప్రశ్న అనేది అనలు పుడుతుందా?

ఇంతమంది మేఘపులు ఆర్యుల మూల నివాస స్థానాన్ని వివిధ పద్ధతులలో వివిధ ప్రదేశాల్ని నిర్దారించారు. ఈ నిర్దారణలూ - నిర్ణయాలవల్ల ఈ జాతి సిద్ధాంతమనేది “హుళక్కి” అనిపిస్తుంది”⁴-అని సుప్రసిద్ధ రచయిత లాహోర్ నివాసి శ్రీ రాంగోపాల్ శాత్రీ అంటున్నారు.

యూరోపియన్ అధ్యయనకీలురు తమ మనస్సులోని గుణాల్ని అరోపించి ఒక “కల్పితజాతి” అన్వేషణలో ఎంతో శ్రమసూ సమయాన్ని వెచ్చించారు. కొని ఎలాంటో నిర్దారణకు రాలేకపోయారు. దీనివల్ల ఒక “అస్తిత్వ రహిత సత్యాన్ని” ఏరు అన్వేషించారనే అనుమానం కలుగుతుంది. వారి ఈ అన్వేషణ “చికటి గదిలో లేని నల్ల విల్లని” పట్టుకొనే ప్రయత్నం లాగానే కనిపిస్తుంది.

యూరోపియన్ లకు భారతీయ సంస్కృతిలోని ఔన్నత్యం, ఉదాతత్త్వ తెలిసిపోయింది. వారు తమ చరిత్రను వీటితో జో డిం చుకొ వా అనే లోభానికి గురయ్యారు. కొని వారికి అందరికన్న ఉన్నతులమనే ఆహంకార భావన

అష్టం వచ్చింది. అందునల్లనే వారో “కల్పతరాలి” ని ముందుకు తీసుకొని రావిన ఆవసరం నిర్వహింది. అకల్పత శారీరిక తమపు ద్రుష్టిని, భారత ప్రాచీన వైషణవాన్ని కోడించాలిన ఆవసరం కలిగింది. అంతేగాక ఆ జారీకి తమ వారసుల మనీ, ప్రతినిధులమనీ నిచూపించుకోవాలిన స్థితి దాపురించింది. ఈ ఆలోచనల సరిచాముమే ఆర్యజాతి సిద్ధాంత ప్రాదుర్భావం; ఆర్యుల మూలనివాస స్థానాన్వేషణ మనే అవాంచిత ప్రయత్నం.

పాద సూచికలు

1. దాన్, ఎ.సి. బుగ్గేదీక్ ఇండియా, మోతీలాల్ బినారసీదాన్, ఫిల్మ్, ద్వీతీయ ముద్రණ, పు : 301
2. ఫోష్, బి.కె., వేదిక్ ఏట్, భారతీయ విద్యాఫవన్ సిరీస్, బొంబాయి, పు . 208.
3. మహాజన వి.డి. (1962) పొలిటికల్ అండ్ కల్పరల్ హిస్టరీ అఫ్ వీన్వియంట ఇండియా, ఎన్. చంద్ అండ్ కంపెనీ, ఫిల్మ్, పుటులు 55-57.
4. రాంగోపాల్ శాత్రీ, వెస్టరన్ థియరీ అఫ్ ఆర్య, పు : 5

మెక్సినల్, వేదిక్ హైదరాబాద్, పు : 347, 348
గ్రీఫిఫ్, వేదిక్ ఇండిక్స్, పార్ట్ - 1, పు : 3,

చతుర్థ ప్రపంచం

అర్య లెవరు?

జాతి సిద్ధాంతం

అంతో అశాస్త్రీయం-పూర్తిగా పక్షపాతం

4-1 : జాతి సిద్ధాంతం - భాషలు

ఇండో-యూరోపియన్ భాషల్లో పోలిక ఉన్న పదాలన్నీ నాటిప్రజల పరస్పర వరిచయం వలన అయి భాషలలో చేరినవని కాక అన్ని భాషలకు ఒక మూల భాష ఉన్నదనే ఊహిగానంతో, ఆ భాషకోసం అన్యోషణ ప్రారంభించారు. తర్వాతి వారం దరూ ఈ దృష్టితోనే ఆలోచన చేసి ఆ మూలభాష మాట్లాడేవారు నివసించే సానం నిమిత్తమై శోధన-సాధన మొదలుపెట్టారు. ఆ మూలభాష మాట్లాడే వారిది ఒక జాతి అయ్యంటుందనే నిర్ధారణ కూడా ఇందులో నుండే పుట్టుకొని వచ్చింది.

4-2 : భాతికాధారాల ప్రాధాన్యం

శ్రీ బ్రోకా¹ (Broca, 1824-80) స్వతస్మిగ్ద ప్రమాణాల్ని ప్రస్తావిస్తూ ఇలా వ్రాశారు:

“మానవ నమూణంలో కనిపించే ప్రత్యేకరండు రాజం దాష్టులు ఉండు. దానికన్నా శారీరక వైవిధ్యానికి అధిక ప్రాథమికముంది. ఇంయిగంలోని యూరోపియన్ ప్రణాల భాషల విభయంలో మా డగ్గర ఎటువంటి సామగ్రిలేదు. రాని శారీరక ర త్ర్వ్యం ఆధారంగా నిర్మియించడనికి విశ్వక సామగ్రి లభిస్తున్నది. ఈ ఆధారాలు ప్రాచీన కాలంనాటి గ్రీకు, రోమన్ రచయితల రచనల్లో దొరుకు ఉన్నాయి; అయితే ముక్కుంగా సాక్ష్యాలుగా స్వీకరిస్తున్నవి పుట్టెలా, వాటి కొలకలు. పుట్టెల ఆకారం ఇప్పుడూ అప్పుడూ ఎప్పుడూ మార్చే అవకాశమే లేదు. పీడి ఆధారంగా ఇప్పటి యూరోపియనులు ప్రాచీన కాలంనాటి రాతియంగంలోని జూనఫల సంతానమే అని నిఖిత ఘనుతుంది”.

4-3 : కపొల రూపం

కపొలం అకారాన్ని కొన్ని ప్రత్యేక లెక్కల ఆధారంతో పరిగణనలోకి తీసుకొంటారు. దీనిని ఇండై సెంస్ (Indices) అంటారు. ఇందులో ఈ క్రింది అంశాలు ప్రధానంగా కనిపిస్తాయి.

1. సిఫాలిక్ ఇండైక్స్ (Cephalic index) : పుట్టె ఎంత వెదల్పున్నది; ఎంత పొడవున్నది చూచి లెక్క చేస్తారు. ఆ లెక్కనే ఆధారంగా తీసుకొని అది ఏ జాతి పుట్టెనో చెబుతారు. ఈ పద్ధతికి సిఫాలిక్ ఇండైక్స్ అని పేరు.

2. అంకీ దృక్పథం లేదా ఆర్టిటార్ ఇండైక్స్ అనే పద్ధతి పురైలో కన్ను భాగం పురై అడుగునుంచి ఎంత ఎత్తులో ఉన్నదో లెక్కించి, దానిని నీర్మయానికి ప్రమాణంగా గ్రహిస్తారు.

3. ముఖంలోని నాసిక, దవుడ, తదితర అంగాల అమరిక వల్ల అది ఏ జాతికి చెందినదో తెలుసుకోవచ్చు.

ఈ కొలతలతో హా స్తతల పాదతలాల ఎముకలను సరిచూచుకోవాలి. ప్రాచీన జాతులకు, ఆధునిక జాతులకున్న సమీప సంబంధం ఏమిచో అప్పుడు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

4-4 : రఘాలంతో పాయి ఇతర కొలమనాలు

గోటం రూపంలో ఉన్న పురై కొలతను ఈ క్రింది విధంగా పెఱి
తియనచ్చు.

పుట్టె హృత్రి వెడల్పును, ముందునుండి పెనక్కు హృత్రి పొడుగును
అగ్రహాంచాలి; దానిని నూటితో గుణించాలి. ఇలా వెడల్పు పొడవు మొత్తంలో
మూడువంతులుంటె దానిని 75 గా పరిగణించాలి. పుట్టెకొలతలను 50 నుండి
90 ఇండ్రై సెన్ వరకు లెక్కిస్తుంటారు.

1. డోలికో సిఫాలిక్ (Dolicho Cephalic) అనే పొరిభాషిక వదం
పొడుగుతల అర్థంలో ప్రయుక్తం. తక్కువ ఇండ్రై సెన్ ను మాచిస్తుంది. నల్ల
వళ్లందరు దీని క్రిందికి వస్తారు.

2. ఓర్థో సిఫాలిక్ (Ortho-Cephalic) లందరూ అంతగా ఒడ్డు
పొడుగూ లేని మధ్యస్థ కపాతం కలవారు. ఏరి పుట్టె కొలత అంత పెద్దదీకాదు;
అంత చిన్నదీ కాదు; మధ్యస్థంగా వుంటుంది. శ్యోతజాతులు దీనిక్రిందికి వస్తారు.

3. బ్రాచిసెఫాలిక్ ల (Brachy-Cephalic) పురైల వైశాల్యం పెద్దది.

ఏరితల వెడల్పుగా ఉంటుంది. పసుపురంగు జాతులవారు ఈ విభాగం క్రిందికి
వస్తారు.

కనుగవల కొలత నల్ల వారిలో చాలా తక్కువగా ఉంటుంది. అంటే 79.3

నుండి 85.4 ఇండ్రై సెన్ వరకు ఉంటుంది. పసుపు వర్ణాల వారిలో ఇవి 82.2 నుండి
95.4 వరకు ఉంటాయి. యూరోపియన్ లో 83 నుండి 95 వరకు ఉంటాయి.

ఈ విభేద రేఖలే కేళాకృతుల్లోనూ కనిపిస్తాయి. పసుపురంగు ప్రజల
(ముంగోలియన్, చీనిలు తదితరులు) వెంద్రుకలు కనిటారుగా ఉంటాయి. నల్ల
అప్రికన్లు వెంట్లుకలు గింగురాలు తీర్చిగి ఉంటాయి. యూరోపియన్లు వెంద్రు

కలు పొదుగ్గా పలడగా ఉన్నా, ఎటంచే అటే మలుపు తిరిగే విధంగా ఉంటాయి. ఈ భౌతిక లక్షణాల ఆధారంగా మానవుల్లో భేదం కనిపిస్తుంది. ఆఫ్రికన్లకు పొదుగు తల, పొదుగు కనుగవలు, గింగురాల వెంట్రుకలుంటాయి. మంగోలియన్లకు తలు గుండ్రంగా, చిన్నగా ఉంటాయి. గుండ్రని కళ్ళు, కనుగవలు, గుండ్రని వెంట్రుకలు ఉంటాయి. యూరోపియన్లకు ఈ ఇద్దరి మధ్యస్థితి ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది.

4-5 : యూరోపు ప్రజలు—వివిధ జాతుల సంబంధం²

తూర్పు యూరోపు ప్రజలలో ఆసియా ప్రజాసీకం యొక్క అకార్యాలు కనిపిస్తాయి. దక్షిణ యూరోపులోని ప్రజలు ఆఫ్రికన్లకు సన్నిహితంగా ఉన్నట్లు అని పిస్తారు. యూరోపులోని సమాధులను త్రవ్యి అధ్యయనం చేసేన తరువాత వీరిలో రెండుజాతులున్నట్లుగా తెలింది. ఇందులో స్వేచ్ఛవారు డోలికో సెపాలక్స్, పొదుగు తలవారు. లాహూర్ వారు బ్రాచీ సెపాలిక్స్, వెడల్పు తలవారు. దీనిని బట్టి యూరోపియన్లు ఏదో ఒక విశ్ిష్ట జాతికి చెందినవారు కాదని నిరూపించినట్లయింది.

4-6 : అశాత్రీయ ప్రయోగం

మానవ సమాజంలో జాతులు అస్థిత్వాన్ని నిరూపించసానికి సమస్త ప్రపంచం లోని ఖిన్న ఖిన్న జనసమూహాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. బెంగళూక్కు లోని ఖిన్న ఖిన్న సమాజాల్లోని ప్రజలు తమ తమ భూమిల్లోనే ఉండేవారు. వివాహాలు ఖిన్న ఖిన్న సమాజాల్లోని ప్రజలు తమ తమ భూమిల్లోనే ఉండేవారు. అందువల్ల వారిలో పుట్టుకతోనే సహజంగా అన్న స్థానిక ప్రజల మధ్యనే జింగేవి. ఇందువల్ల వారిలో పుట్టుకతోనే సహజంగా ప్రాప్తించిన శారీరక సమానతు ఉండేవి. ఈ లక్షణాలనే జాతి లక్షణాలుగా ప్రాప్తించిన శారీరక సమానతు ఉండేవి. ఈ లక్షణాలనే జాతులని అంగీకరిస్తే స్వీకరించడం సాధ్యంకాదు. అలాంటే ప్రజా సమూహాలను జాతులని అంగీకరిస్తే సమస్త విశ్వంలో ఇలాంటి జాతులు వేల్కొలద్దిగా ఉన్నాయని లెక్కించవలసి

వస్తుంది. అది అమ్యే ననికాచి ఉండిన ఫరితంగాదు. అండుపల్ల జాతుల స్వరూపాన్ని నిషాధించవలసివస్తే సనుస్త ప్రవంచంలోని వివిధ భూభాగాలపుంది - సమాసాలు శీసుకోవాల్సి వస్తుంది.

జాతుల అస్తిత్వాన్ని నిర్దారించబానికి, అటువంటి శాత్రువుడైన, ఏస్తుకష్టమైన ప్రయత్నం ఇంతవరకు ఉరగలేదు. ఒక వేళ ఇకమందు చేసినా, జాతుల విషయంలో ఆలూటి వరిశోధనలు వ్యతిరేక ఫలితాలే ఇస్తాయి. ఉదాహరణానికి రంగును, నాసిక రూపాన్ని స్వీకరించామనుకుండాం. రంగు వంశానుగతమే అయినా అదీ వాతావరణం వల్ల ప్రభావితమవుతుంది. బూడిద రంగున్న భారతీయులు కొంతకాలంపాటు రష్యాలో ఉన్నట్టయితే వారు మెల్లగా ఎరుపురంగు వాట్ను అయిపోతారు. ఈని వాడు తిరిగి భారతానికివస్తే తమ హర్షాపు రంగులోకి మారిపోతారు. నాసిక అకృతిబీద వాతావరణ ప్రభావం ఎంతమాత్రం పడదు. అదేవిధంగా ఎత్తూ, ఒడ్డూ, పొడుగూ విషయం వారసత్వం నిర్దారిస్తుంది. కానీ పుష్టి-తుష్టి కారణంగా ఇందులోకూడా ఎద్దగే అవకాశం ఉంది. అంతేగాక తరాలుగా సునంపన్నులుగా ఓచిస్తే వారి శరీరాకృతిలో మార్పు వస్తుంది. జపానువారు, అమెరికన్లు ఈ కారణంగానే పైకి ఎద్దగారు. వంశానుక్రమంగా వచ్చిన కొన్ని లక్ష్మాలుకూడా వాతావరణ ప్రభావంతో మార్పు చెందే అవకాశం ఉంది.

4-7 : జాతుల పరిమిత సంఖ్య-వంశానుక్రమ విజ్ఞానం

అర్యజాతి అస్తిత్వం విషయంలో శాత్రువు ప్రమాణాలు స్వస్థంగా, ఇదమిద్దమని ఏమీ సిర్దారించలేదు. జాతివాద శాత్రువేత్తలు ప్రవంచంలోని జాతులన్ని నాలుగు లేదా అయిదు భాగాలుగా విభజించడం జరిగింది. వారి ఈ విభజన పద్ధతి హర్షిగా ఆశాత్రువుం. మానవనికి వంశానుగతంగా వచ్చే గుణాలు దాదాపు రెండువందల వరకు ఉన్నాయి. ఈ గుణాల్లోని రెండు మూడింటిని మాత్రం స్వీకరించి జాతులను నిర్ణయించడం ప్రారంభిస్తే, గణిత సూత్రాల ప్రకారం వేలకొలది జాతుల అస్తిత్వాన్ని అంగికరించాల్సి వస్తుంది. మరి జాతుల సంఖ్య ఇంత అధికాధికంగా ఉన్నప్పుడు ఈ విభజనకున్న ప్రత్యేకత ఏమిటి! ఇంత అధికాధికంగా ఉన్నప్పుడు ఈ విభజనకున్న ప్రత్యేకత ఏమిటి! మానవ నిర్మాణంలో ఇంత వైవిధ్యాన్ని దర్శించినప్పుడు ఈ విభజన, ఈ

వరీకరణ అన్నార్బికంగా, వ్యాపంగా కనిపిస్తుంది. ఇద్దను ముఖ్యమైను రెండు గుడాల సమానత్వం అధారంగా ఆ ఇద్దరిని ఒక జాతి అని సూచించవచ్చు. వారిలోని భిన్న గుడాలున్నప్పుడు, అంటే ఒకరికున్న గుడం మరొకరికి లేనప్పుడు ఆ ఇద్దరినే వేర్వేరు జాతులుగా చూపించవచ్చు. ఇంతేకాదు బౌద్ధిక, నైతిక, మానసిక తత్త్వాలు ఏ ఒక వ్యక్తికూడా రూపు రేఖలను, రంగును అశ్రయించి ఉండవు. కానీ యూరోపు విజ్ఞాన వేత్తలు ఈ అశాస్త్రయ పద్ధతిని శాస్త్రీయ దృక్కథంగా ప్రపారం చేశారు.

4 - 8 : శ్వేత వర్ణం - దీర్ఘ నాసికల అన్వేషణ

అర్యులు శ్వేత వర్ణాలనీ, ఎత్తయిన పాలం ఉన్నవారనీ, సుదీర్ఘ నాసికలు గలవారనీ యూరోపియన్లు చెప్పారు. స్వీయంగా తమను అర్యులుగా నిరూపించుకొనే నిమిత్తం, ఆలాంటి వారి గురించిన ప్రాచీన చరిత్రలు పెదకటం ప్రారంభించారు.

అర్యులకు సంబంధించిన ఈ విషయాన్ని అన్వేషించాలంటే, ముందుగా వేదాలను అశ్రయించక తప్పుడు, ఎందుకంటే ఆతి ప్రాచీన కాలంలో ప్రప్రథమంగా అర్య శబ్దం వేదాల్లోనే ఉల్లేఖింపబడింది. వేదాల్లో అర్య శబ్దం వ్యక్తిలో అంతర్మిహితంగా ఉన్న గుడాలను మాత్రమే సూచించింది. ఆ పదం ఎక్కుడా బాహ్య రూపానికి ఉపయోగించలేదు. కానీ యూరోపియన్లు తాము నిరూపిలచదలచుకొన్న విషయాన్ని వదలుకొనే ఇష్టం లేనివారై ఒక మొండి పట్టుతో, ఆ పదానికి లేని ఆర్థాన్ని వెలికి లాగడానికి బహుళ ప్రయత్నాలు చేశారు. వారి మొట్టమొదటి ప్రయత్నంలో వేద గ్రంథాలలో వారికి శ్వేతవర్ణాయులు, పొడుగు ముక్కల వాట్ను అర్యులని, ఏ సందర్భంలోనూ ఆధారం లభించలేదు. కానీ ఆ తరువాత అర్యుల శత్రువులని పిలువబడుతున్న దన్యుల వర్ణన ఆక్కడక్కడ లభించింది. ఇదికూడా యూరోపియన్ మేఘావుల ఊహాలమీద ఆధారపడిన అంశమే. వారి ప్రతారంగా అర్యుల శత్రువులు కృష్ణ వర్ణం ఉన్నవారు; పెడల్చాటి నాసికలున్నవాటు; ఇంత మాత్రం వాతు వారికి. ఆ శత్రువులకు భిన్నంగా అర్యులు ఉంచారని నిరూపించాల్సి

ఎంది. అయ్యల శ్రీతుతులు నల్లువాళు, దట్టమయ్యల వాళు కషచ అయ్యలు జ్యేష్ఠ
వస్తులు, చక్కని ముక్కలవాళు అయితోతారన్నమాళు. రఱ సిద్ధంతాలు తమంతకు
బాసుగా యొకోపియుస్తు పెలికిటిసి ప్రభారం ప్రారంభించారు.

మెక్కోనాల్డ్, గ్రిఫిథ్ రఱ విషయంలో ఇలా ప్రాపున్నారు.....బుగ్గేడం
లోని కొన్ని ఆధ్యాత్మాలో దాసులు, దస్యులు ఉల్లేఖింపబడ్డారు. వారు అయ్యల
శత్రువులు. వారే ఇక్కడి మూల నివాసులు కావచ్చును. దాసులకు ఎవరి కోటలు
వారితున్నాయి. విషోరాలు ఉన్నాయి. వారు నల్లని వాళు, దట్ట ముక్కలవాళు,
ఆసంస్కృత భాషను మాట్లాడే వాళు.”

పాశ్చాత్య మేఘావులు బుగ్గేడంలోని కొన్ని మంత్రాలలో ఇంద్రునివర్ణవసు
గుర్తించారు. వజ్రాన్ని ధరించే ఆ ఇంద్రుడు దస్యుల సంహారకుడన్నారు. ఆ
మంత్రాల సంఖ్యలిఖి. రుగ్గేడం : 1-101-1, 1-130-8, 2-20-7, 4-16-13,
6-42-21, 7-5-3.

ఈ ఇంద్రుడు ఎప్పుడూ యుద్ధాలలో జయిస్తాడు; అయ్యలను రాజైస్తాడు. ఈ
భూమిమీద అయ్యల శత్రువులను యుద్ధానికి అహోనిస్తాము; అతను ఇక్కడి మూల
నివాసులైన కృష్ణ వర్ణముల శత్రువు. మెక్కోనాల్డ్ ప్రకారంగా దాసులు లేదా దస్యులు
ఇక్కడి మూల నివాసులు. గ్రిఫిథ్ అభిప్రాయం కూడా ఇదే. అయిన ఈ విషయ
నిరూపణ నిమిత్తం ఈ క్రింది మంత్రాన్ని ఉదాహరిస్తారు.

“పశ్చాశత్ కృష్ణా నివః సహస్రార్థకం నపురో జనిమా విదర్థః”

(4-16-13). వారు ఈ మంత్రార్థాన్ని ఇలా వ్యాఖ్యానిస్తారు. “అతను యుద్ధంలో
ఏథై వేలమంది మూత నివాసులయిన కృష్ణవరులను సంహారించాడు. వారి దుర్గాల్ని
విధ్వంసం చేశాడు. దీనివల్ల దస్యులు పరాణితులయ్యారు అయ్యలకు శరణాగతు
లయ్యారు. అంతేగాక వారు తమ భూములను అయ్యలకు అప్పగించారు.

బుగ్గేడంలోని 1-102-1 మంత్రంలోని కృష్ణగర్వ అనే పదం నల్ల
వాళునే అర్థాన్ని సూచిస్తుందని శ్రీ గ్రిఫిథ్ చెప్పారు. వీరే అయ్యలకు

వ్యతిరేకులున మూల నివాసులని అయిన అధిప్రాయం. పైదిక పైథాలటి (పుట 62-4) లో [వేదిక, ఇంధిక్య అ: 1 పు: 356] దాశవర్ణ పదానికి మూల నివాసులని, కృష్ణవర్ణులని అర్థం చెప్పాడు. రు తర్వాన్నిఱట్టి రు దస్తుల వ్యతిరేకులు అయ్యలని, వాట శ్శైతవర్ణులని ప్రశటించేశారు. రు మేఘాపులందరు అర్థులు శ్శైతవర్ణులని నిరూపించడానికి రు త్రింది మంత్రం ఉదాహరిస్తుంటారు.⁶

“ససానాత్మాం ఉతసూర్య ససానేంద్ర ససాన పురుభోజసంగామ్

హిరణ్యమృత భోగం ససానహంత్ర్య దమ్యాన్ ప్రార్థవర్ణమావత్”

(3-34-9.)

ఇందులోని శర్ణు పదానికి జాతి ఆర్థాన్ని స్వీకరించారు. శ్శైత అర్థులు నల్లని అనార్యులపైన విజయాన్ని సాధించారని అర్థం తీశారు. కాని ఆ అర్థం హృతిగా అసమంజనం. ఈ మంత్రంలో మారోయైదయానికి సంబంధించిన ఆలంకారిక కల్పన మాత్రమే ఉంది. జాతులకు సంబంధించిన సంఘర్షణ ఎంత మాత్రం లేదు. అనార్యులు దొంగిలించి, తమ దగ్గర దాచుకోడానికి మార్యైడోక బెన్నిన్ బంతి కాదు.

వేదాలలో ఎక్కుడ వర్ణ శబ్దం వచ్చినా యూరోపియన్ మేఘవలు “యురేకా” (సంతోషాన్ని తెలిపే కేక) అంటూ అరిచారు. సంతోషంతో ముందు కురికారు; తమకు అర్యజాతి రహస్యం తెలిసిపోయిందని పదుగులు తీశారు. వారు వెంటనే అర్యానార్య ద్వ్యంద్వ సిద్ధాంతం మీదికి లంఘించారు. తాము చేయాల్సిన ప్రతిపాదనలు చేశారు.

అమరకోశాన్ని బట్టి జాతి పదానికి అనేక అర్థాలు ఇవ్వడల జరిగింది. అంతే గాక జాతి అర్థానికి అనేక శబ్దాలూ ఇవ్వడం జరిగింది. అందులో ఎక్కుడా వర్ణ శబ్దం లేదు. వర్ణపదానికి రంగు, ప్రశంస, అష్టరం అనే అర్థాలు ఉన్నాయి. మేదినీ శబ్దం కోశంలో వర్ణ పదానికి బ్రోహ్మాణాక్తత్రియాదులు అనే అర్థం ఉంది.

“కృష్ణగర్భ (బుగ్గేద-1-101-1) పదానికి నల్లని మేఘాల సమూహం అనే అర్థం వస్తుంది. ఆ మేఘాల్లో హృతిగా నల్లదనం నిండి ఉంటుంది. ఈ మంత్రంలోని రెండవ పాండంలో ప్రయోగింపజడిన “సుష్మా”, “సాంబర” అనే

పదాలు ఈచా మేఘాలనే మాచిస్తాయి. రా మంత్రంలో దట్టమైన కృష్ణవర్ణ మేఘాల నుచ్చు నుంచి మాచ్యుడు విషుక్తి ఏంది, అరాళంలో రనిపించాడని వర్ణనవూత్రమే ఉంది. దీనికి యూరోసియన్ మేఘాపులు నల్లవాళ్ళ యుద్ధంగా అర్థం పెరికి తీసారు. కృష్ణవర్ణ ప్రయోగం బుగ్గేదంలోని 7-17-14 మంత్రంలో ఉంది. దీనికి సాయంత్రాచాయులు నల్లరంగు మేఘాలని అర్థం ప్రాశారు. శట్టునికి ఉన్న పూర్వక అర్థాన్ని నవలిష్టు, సాధ్యత్వ మేఘాపులు ఈ శట్టులకు తమకుతోచిన అర్థాన్ని తగిలించాడు.

బుగ్గేదంలోని కృష్ణ శట్టం సర్వ సాధారణంగా నల్లని మేఘాలు, నల్లని రాత్రి అనే సందర్భంలోనే ప్రయుక్తముయింది.⁷ ఏ సందర్భంలోను మనుష్యులు మాపురేఖల విషయంలోగాని, రంగు విషయంలోగాని ఈ పదం ప్రయోగింపజడ లేదు. మచ్చుకొకటి చూడండి.

“పితుర్మాతు రథాయే సమస్వరమ్ముచో
శోచంతః సందహంతో అవ్రతాన్ ।

“ఇంద్ర దీవ్యష్టామపదమంతి మాయయూ
త్వోచమసిక్షీం భూమనో దినస్వరి”
(బుగ్గే, 9-73-5)

“చంద్రుని కాంతి కిరణాలు ప్రకాశిస్తా, ఈ భూమి పైని, స్వరంలోని చీకటి ముడతలను చీల్చి వేసి కాంతితో నింపి వేస్తున్నవి” ఇక్కడ చీకటి అనేపదం “చర్మం” అనే అర్థాన్నివ్వదు. ముడతలు ఏ జాతియుక్క చర్మపు రంగునూ సూచించవు. నల్లనిచర్మపు ముడతలను చీల్చుకొని వచ్చిన కాంతికిరణం అనే భావన అంధకారాన్ని దూరంచేసిన వెలుతురునిసూచిస్తుందే కాని వేరేకాదు. అయితే ఆ తరువాత కొంత కాలానికి తాము చేసిన వ్యాఖ్యానం విషయంలో గ్రిఫిథ్ సందేహం వెలిబుచ్చారు. అయిన బుగ్గేదంలోని 2-20-7 మంత్రాన్ని అనువదిస్తా, అందులోని “దానీః కృష్ణయోనీః” అనే పదాలకు అంధకారంలోని దాసులు అని అర్థం ప్రాశారు.

ఆ తరువాత దీనిటీడ వ్యాఖ్యానిస్తా ఇలా ప్రాశారు. “ఈ శట్టం వివిధార్థాలతో గ్రహించే అవకాశం వుంది. దీని అర్థాన్ని సరిగు నిర్ణయించలేకున్నాం. ఒక

అర్థం ప్రతారంగా మూల నివాసులు శాపచ్చను. వాయువులలోని రాజులు శాపచ్చను: వారు నల్ల ని మేఘాలలో ఉన్నవారు శాపచ్చను”.

పాశ్చాత్య మేఘావులు ఇలాంటి సందేహాలతో అనేక అనిఖితాంశాలను ప్రస్తావిస్తూ, ఆర్య-ద్రావిడ సిద్ధాంత ప్రతిపాదన నిమిత్తం తప్పనేనో చేశారు. దీనివల్ల వారు అనేక వేద మంత్రాలకు తమకు తోచిన ఆర్థాన్ని ప్రాసిపెట్టారు. తాము ప్రతిపాదించదలుచుకున్న సిద్ధాంతానికి అనుగుణంగా వాటికి తలా తోక్కాలేని వ్యాఖ్యానాలు చేశారు.

4-9 : ఇంద్రుడు—కృష్ణ వర్ణదు

ఇంద్రుని వర్ణనకు సంబంధించిన మరిన్ని ఆధారాలు లభిస్తున్నాయి⁴ ఈ విషయము తెల్ల వాళ్ళ-నల్ల వాళ్ళ సంఘర్షణ అనే మాలిక దృక్ప్రథం మీదనే గట్టి దెబ్బ కొదుతుంది.

“అయం చక్రమిషణత్సృయస్య
న్యేతశం రీరమత్సృమాణమ్॥
అ కృష్ణ ఈం జూహురాణో జిధ త్రి
త్వచో బుధే రజసో అస్య యోనో॥ (బుగ్గే, 4-17-14)

ఈ ఇంద్రుడు సూర్యచక్రాన్ని త్రిపుతాడు. అయిన “ఈతశ”ను కట్టివేశాడు. ఈ ఇంద్రుడు సూర్యచక్రాన్ని త్రిపుతాడు. అతను “ఈతశ”ను కట్టివేశాడు. నల్ల నిదేవో చర్యంలో వ్యాపించి ఉంది: అదీ ఈ ప్రదేశానికి జన్మ స్థానం: ఇదే వర్ణాన్ని తీసుకొని వస్తుంది.

ఇంద్రుడు దేవత: సూర్య చక్ర సంఖాలకుడు. అతను సూర్యశ్శాన్ని నిరోధిస్తాడు; అంటే సూర్యుని ఉష్ణాన్ని తగ్గించి వర్షం కురిపిస్తాడని అర్థం. ఇదీ నిజానికి వర్షాగమన వర్షనం. ఇక్కడ “త్వచ” పదం మనిషి తోఱు అనే అర్థంలో ప్రయుక్తం కావేదు. ఇంద్రుజ్ఞి కృష్ణశని (కృష్ణ వర్ణదని) గౌరవించడం జరిగింది.

బుగ్గేదంలోని మరోమంత్రం “షతకణ్ణం....” ఈ మంత్రంలోని ఛందస్సు నిర్మాతను కణ్ణుడన్నారు⁵ ఆ కణ్ణానికి కూడా కృష్ణ వర్ణమే ఉందన్నారు.

“అతక్కుం సృష్టిలం పుర్వమాహితుల
శ్యావో దన మూడు త్తు వాణి
ప్రకృష్టియ రుష దసిన్నదోధర
బుతముత్తు న తిరస్కా అపీపేత” (10-31-11)

ఆ కృష్ట వర్షస్తులు అగ్నిసుండి ధనం స్వీకరించాడు. అగ్ని ప్రశాంతి
‘బుత’ ను ఆ నల్లని కణ్వని కర్మించాడు. ఇక్కడ ‘కృష్ట, నల్ల’ అనే పదాలు
యావ ప్రశంసార్థంలోనే ప్రయోగింపబడినై.

వేదాల్లోని 8-85-87, 10-42-43 మంత్రాలు కృష్ట అంగిరసుని దర్శనాలుగా
కనిపిస్తాయి. ఐతరేయ బ్రాహ్మణంలోని 3-34 అంశాలు కోయితకు అంగిరసుడు
పట్టాడంటున్నాయి. ఆ మంత్ర రచయిత నేటి భారతీయుల రంగుకు సదృశ్యైన
రంగు కలవాడై ఉంటాడు.

కేవల మంత్ర రచయితవే ఆ శ్వేత వర్షస్తులు కొదు; వారికి శ్వేతవర్షం ప్రవేశించు
ప్రత్యేక ఆకర్షణ అంటూ ఏదీలేదు. బుగ్గేదంలోని 11-3-9లో ఇలా ఉంది.
“త్వష్ట్రీ” అశీర్వాదంతో మా సంతానం పిశంగ (కపిల, గోరోజు) వర్షులు కావాలి.
పిశంగ వర్ష మంచే పసుపు కలసిన గోధుమ లేక నశ్యతుకంగు.

బుగ్గేదం 1-59-6లో దస్యులను ‘సంబర’ అని పిలిచారు. యాన్నిడు
నిరు క్రంలో (7-10) ఈ పదానికి “విధ్వంసక మేఘం” అనే అర్థం ఇచ్చారు.

వైదిక సాహిత్యంలోని అనేక స్తులాలలో దాస, ఆర్య శట్టి ప్రయోగా
యన్నాయి. ఇవి ప్రాకృతిక విషట్టులు, ఖభాలు అనే అర్థంలోనే ఉపయోగించారు.¹⁰

“ఆ సంయత మింద్రణః స్వస్తిం

శత్రుతూర్యాయ బృహతీ మమృధామ్ ।

యయా దస్యన్యాయాణి వృత్రాకరో

వజ్రిన్ సుతుక్మా నాపుషాణి॥ (6-22-10)

“ఈ ఇంద్రా! మాట అపీయమైన విషుల సంవడను ప్రదానం చెయ్యాడి. ఎందు కంటే మేఘు శ్రుతులను ఉయించాలి. దినిద్వారా స్తు దాస ప్రమాదాలను అర్థమయింగా చేస్తావు, అంపీగా మహాసియమైన విషత్తుల్ని సభింప చేస్తావు.

ఈ సుంత్రం రెండు విషయాల్లో ఎంతో మహార్షి పూర్తమైంది. ఇంక్కుడు “దాన” పదం మనిషి ముందుకు వచ్చి నిఱచుంది. “దాస” పదం సహజంగానే మనుస్య వాచకం కాదు. ఇది మానవేతర శక్తిగా ప్రయుక్తపడుయింది, ఇక రెండో అంశం దాసులను అర్థులుగా చేయాలనేది. ఈ మాటలో అర్థజాతి సిద్ధాంత తర్వాత శక్తిగా అస్తమించింది.

“దాన” పదానికి ప్రాకృతిక విషత్తులనే అర్థాలున్నాయి. ఆప్రమాదాలు మేఘం కురియడంగా, అగ్ని కాంతినివ్వడంగా అశీషుల దూపంలో మారిపోతాయి. ఇవి తగిన కాలంలో తగిన మొత్తాదుల్లో వస్తే ఈ జీవకోటికి అశీషులిచ్చినట్టే! ఇంక్కుడు అర్థ పదం స్వప్తంగా సాధుత్వార్థంలో మంగళార్థంలో (శివత్వార్థంలో) ప్రయుక్తమయింది.

4-10 : దబ్బముక్కులవాళ్ళు దాసులు॥

యూరోపీయ మేఘావులు అర్థులకు ఖిన్నంగా ఉన్నవారు ద్రావిడులన్నారు. ద్రావిడులను దబ్బముక్కుల వౌళ్ళనీ అస్పష్టభాష మాట్లాడేవారనీ నిర్మారించారు. దానికి ఆధారంగా ఈ క్రింది మంత్రాన్ని ఉదాహరించారు.”

“ప్రాన్య చక్రమా వృహః.....

అనాసో దస్యరమృణో వదేన ని

దురోణి అవృణిజ్ మృధ్రవాచ్॥ (5-29-10)”

దీనికి శ్రీ గ్రిపిఠ్ అనువాదమిలా ఉంది. “నీవు ముక్కలేనిమై ఈ దస్యులను వారి ఇంటిదగ్గరే నీ శస్త్రంతో సంహరించేస్తావు. నిన్ను వ్యతిరేకించే వారిని ఇంజయి స్తావు” వై ‘ప్రాన్య’....మంత్రానికి క్రిందున్న బీప్పణిలో ముక్కలేని ఆంతే దబ్బముక్కువాళ్ళయిన అనాగరికులనే విఫరణ ఉంది.

ఈ మంత్రం (5-29-10) హారితంగ ఇంద్ర (షెడుష), దస్యత (వల్ల మేఘాలు) సంఘర్షణనే శెలుషుతుంది. ఇందులో అధ్యాతో మూలనివాసుల సంఘర్షణకు సంబంధించిన అర్థం ఏ కోరాన రాదు. ఈ మంత్రార్థం ఈ క్రింది విధంగా ఉంటుంది.

“ఓ ఇంద్రా! నీపు ప్రశాంతంగా ఉన్న (అ-నాస), తుఫాను (మృదు-వాచ) నింతున్న మేఘాలను (దస్య) నీ వజ్రంతో నశింపజేశావు.”

అ-నాస అంటే నాసికారహితమనే అర్థం చెప్పటం తప్పు. నిజానికిపడం “నాన్” అనే మూలగాతువుతో ఏర్పడిన అర్థం. చప్పుడు చేయడం అని అర్థం. “అనాస” అంటే చప్పుడు చేయనిది, ప్రశాంతంగా ఉన్నది అని అర్థం.

అర్య సిద్ధాంత ప్రతిపాదనల్లో కొండరు ఆర్యానార్య భేదం శారీరకదృష్టితో చేసేద కాదని అన్నారు. అది భాషా సంబంధి అంటూ ప్రచారం చేశారు. అనార్యత మాట స్వచ్ఛంగా ఉండదు. (మృదు-వాచ). పాశ్చాత్యలు అనడంగానీ విశేషించడంగానీ అర్ధరహితం. ‘మృదు’ పదానికి మూలం ‘మృద్’ దీనికి ‘తడపడం’ అని అర్థం. అంటే తుఫాన్ తడిపింది అని భావం; మొత్తంమీద వర్షం కురవడమనే అర్థం వస్తుందన్నమాట.

శంబర¹², పిత్రు, ధని, చుమురీ, ఇలిఖిత తదితర పదాలు వేదాల్లో వచ్చినే. పాశ్చాత్యలీ పదాలను అనార్యత నామాలన్నారు. ఇది షూర్తిగా తప్పు. ఈ పేర్లు వివిధ మేఘాలవే గాని మనుష్యులవి కాపు. ఈ పేర్లు ఏ బున్కుల్లో వచ్చాయో ఆ బుక్కులలో మేఘం, మెరుపు వర్షం తదితర ప్రాకృతికాంశాల వర్ణన ఉంది. ఈ విషయాలనీ సుప్రసిద్ధ విద్యాంసుతైన ఉద్దీశ, స్క్రంద, వేంకట, సాయణాదు లెందరో సమగ్రంగా వివరించారు. అయినా పాశ్చాత్య మేఘావలు పీటిని, తాము నిరూపించడలుచుకున్న అనార్య సందర్భాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని వ్యాఖ్యనించారు. వాళ్ళ మొండి పట్టి వాళ్ళది: తామనుకున్నట్లుగా చరిత్ర నిర్మించాలి; అందుకే కుప్పలు తెప్పలుగా తప్పలు చోటు చేసుకొన్నాయి.

4-11 : దాస—దస్య పదాలు మనుష్యర్థంలో ప్రయోగం¹³

ఖుగ్నేదంలోని అనేక సందర్భాలలో దాస—దస్య పదాలు మనుష్యర్థంలో ప్రధానంగా నొకరు, దానుడు అనే అర్థంలోనే ప్రయుక్తమయ్యాయి. పీచవృతుడు వందమంది దానులను రాసుకలుగా సమర్పించాడు. 8-56-3; 1-98-2; తదితర మంత్రాల్లో దాస అంటే నొకరు అనే అర్థమే వస్తున్నది. దీనిని ఆర్యానార్య నంముర్షణగా అభివర్తించడం సమంజసంగాదు. ప్రపంచంలోని ప్రతి ప్రాచీన నాగరికతలోనూ దానులూ లేదా సేవకులనే వారు అంతటా కనిపిస్తారు. అద్యాత్మ అనాద్యుత్తా అని, ‘అప్రతులనీ, అన్య ప్రతులనీ, అయిజ్ఞానులనీ, అకర్ముజ్ఞులనీ’ పిలిచేవారంటూ పాశ్చాత్యమేధావులు టీకా టీప్పణి ప్రవాశారు. ఇవన్నీ తప్పుడు ప్రాతయి. ఈ పదం అనార్యుల విషయంలో ప్రయుక్తం కాలేదు. దుష్ట ప్రకృతికి సంబంధించిన అన్నింటికి ఈ పదాన్ని వాడడం జరిగింది. ఏటికెంత మాత్రం రంగుతో, రూపంతో సంబంధం లేదు.

నిజానికి భారతీయులందరు భారత మూల నివాసులే. తరతరాలుగా ఇక్కడి స్థానికులే.

4-12 : విగ్రహపూజ—లింగపూజ¹⁴

పాశ్చాత్యులు ఆర్యానార్యుల మధ్యన మరొక విభజన సృష్టించే అంశాన్ని కల్పించారు. ఆర్యులు హోమాలు-యజ్ఞాలు చేసేవారనీ, వారు విగ్రహాధనకు వ్యతిరేకులనీ ప్రచారం చేశారు. అనార్యుల్లో వ్యాపించిఉన్న లింగపూజకు కూడా ఆర్యులు హృద్రీగా వ్యతిరేకులంటూ, తమ ప్రచారంలో అంతర్భాగంగా ఈ అంశాన్ని కూడా చేర్చారు. అయితే నిజానికి ఖుగ్నేదంలో విగ్రహపూజకు వ్యతిరేకంగా ఒక్క శబ్దం కూడా లేదు.

ఖుగ్నేదం 4-24-10లో ఈ క్రింది విధంగా ప్రశ్నలున్నాయి..... “పది అవులకు మారుగా ఇంద్రుణి ఎవరు కొంటారు? వృత్తుణి చంపిన తరువాత అతన్ని ఎవరు వెనక్కు తీసుకొని వస్తారు?”

ఖుగ్నేదం 8-1-5 ఇలా అంటున్నది..... “ఓ ఇంద్ర! నేను నిమ్మ ఎంత మూల్యానికి కూడా అమ్మును. వేయి ఇచ్చినా సరే, పదివేలు ఇచ్చినా సరే”!

అయితే ఇక్కడిఇంటుల్లే రాజు, ఇంద్రుని విగ్రహాన్ని అమృతంగానే భావించాలి. ముగ్గేవం నిగసు తూళ, యత్న, సంపు, తదితర అంశాలలు సంటంధించిన విషరాలు అంబిస్తున్నారి. ఆయ్యలను లింగహృషికు వ్యతిరేషులంఱున్నవాడు బుగ్గేదంలోని 7-21-5 మంత్రాన్ని పేర్కొండూ ఉంచారు. అ మంత్రం ఇది :

“న యాతవ ఇంద్ర జూషువకో
స వందన శవిష్ట వేద్యాఖిః।
సశ్రద్ధదలో విష్ణుస్య జంతోర్కై
శిక్షుదేవ అపి గుర్ బుతం నః॥ (7-21-5)

ఈ మంత్రానికి మొత్తం తంమీద ఈ భావం వస్తుంది. “శిక్షుదేవుడు మాయజ్ఞం మధ్యకు రాకూడదు”.

బుగ్గేద (10-9-9) మంత్రం ఇలా వివరిస్తున్నాది. నూరు ద్వారాత మర్గంలో దాగి ఉన్న శిక్షు దేవుని ధనాన్ని ఇంద్రుకు లాక్ష్మిన్నాడు. ఇక్కడ శిక్షుహూజి చేసేవారిని విందించటం జరిగిందనే వాదనను సమర్థించాలి అనుకొంటే శిక్షుదేవ పదాన్ని, అనువాదంలో శిక్షుహూజి చేసేవారు అని ప్రాయవాణిసి వచ్చేది. కాని సాయణి ప్రకారం ఈ పదానికి కేవలం శిక్షు ప్రధానమైన కామాతురులై జీవించే ప్రజలని ఆర్థం. దేవ పదానికి మూలం ‘దివ్’. దీనికి అడడం అని ఆర్థం. అంటే శిక్షు క్రీడలో నిమగ్నమైనారని ఆర్థం గ్రహించాలి. అంటే కాముక్రీడలో నిమగ్నమైన ప్రజలు అందులోనే హర్షిగా మునిగి ప్రోయి విషయాన్తితో సమస్తాన్ని మరచిపోయే వారన్న భావన వస్తుంది. నిజానికి ఈ మంత్రి అను వాదం ఈ క్రీంది విధంగా ఉంటుంది;

“ప్రజలను పీడించేవారు మాకు హాని కలిగించకుండా చూడు. శక్తిమంతుడు వయిన ఓ ఇంద్రా! దుష్టవ్యత్తులు మమ్ములను, మా ఆప్తుల నుండి దూరం చేయ రాడు. ఇంద్రుడు ఈ దుష్టులను అణచివేయడంలో ఎంతో శక్తి ఉన్నవాడు. కామాతురులు మాయజ్ఞాల వద్దకు రాకూడదు.” మహా మహాపథ్యాయ శ్రీ బాలశాస్త్రి

హరిదాను శశ్వదేవ సదానికి లింగానికి సమర్పించడం అంటే శైంగిక క్రియల్లో మనిగిపోవాలునే అర్థాన్ని సూచించారు. 10

ఈతర్యదీయంలో¹⁰ రుద్రుజ్ఞి (శిశుడు) చొంగల రాణగా వర్షించడం జరిగింది. తదనంతర సాహిత్యంలో అస్యదేవతలకు సమర్పించిన తరువాత శేషించిన అంగాన్ని ఈ రుద్రునికి సమర్పిస్తారని ఉంది. ఆ కారణంగా రుద్రుజ్ఞి ఉచ్చిష్టభక్త అని పిలిచారు. ఇందువల్ల పాశ్చాత్యయ రుద్రుడిను అనార్యత దేవుడన్నాడు. తాని ఇది నిజం కాదు.

బుగ్గేదంలో రుద్రారాధనకు సంబంధించిన ప్రస్తావన ఉంది. 2-33-5 మంత్రం సృష్టంగా రుద్రునికి సమర్పించడానికి పిలుపునిచ్చింది. 1-114-3వ మంత్రం మేము యజ్ఞం ద్వార మీ దయను పొందుతామంటున్నది. మేము మీకు సమర్పిస్తున్నాం....అనే భావాన్ని సృష్టంగా వ్యక్తికరిస్తున్నది.

దీనిని బట్టి రుద్రుడు ఇతర దేవతల వలెనే వైదీక దేవుడని తెలుస్తున్నది. వేద మంత్రమే రుద్రుజ్ఞి వైదీక దేవతగా భావిస్తున్నస్సుడు తరువాతకాలపు సాహిత్య ప్రమాణాలు ప్రస్తావించి అవై దిక దేవతగా ప్రపచారం చేయటం నిజంగా ఆశ్చర్యమే. తదనంతర హిందూ సాహిత్యంలో కూడా ఇలాంటి విషయం ఏమీలేదు. రుద్రుడు ఇతర దేవతలవలెనే హూజింపబడ్డాడు. అయిన అందరూ తినగా మిగిలింది తీస్తాడంటే అయిన గొప్పతనమేమీ తగ్గదు అంతేగాకుండా అయిన అందరి సంరక్షకుడనే ఆర్థం వస్తుంది. ఓడ సంచాలకునివలె అందరి సంరక్షణ తరువాతనే తన రక్షణను గురించి ఆలోచించడం ఈ రుద్రుడు చేస్తాడని ఆర్థం వస్తుంది. ఇది ఈయన మరో విశిష్ట గుణం అపుతుంది.

4-13 : పూజా హిందూ దృక్ప్రథం

లింగస్రాజ అవైదీకమని భావించడానికి ఎలాంటి ఆఘారం లేదు. బుగ్గేదాన్ని అసుసలించిన ఒక వర్గం ఈ విషయాన్ని ఇష్టపడతేదని తెలుస్తున్నది. ఇంత మాత్రానికి రుద్రుడు అనార్యల దేవత అనే విషయం నిర్ధారితం కాదు. లింగం తదితర విషయాల మీద ఒకే సమాజంలోని వ్యక్తుల మధ్య భిన్నమైన అభిప్రాయాలుండవచ్చు; “లేడి చేటర్లీన్ లనర్” అనే ఇంగ్లీషు నవల అశ్లేషంగా

ఉండని కొండరు థావించారు. అయిపే రం విషయం కీడ బడ్డి శిర్పునిష్టూ అండు లోని సాహిత్యశక్తి మహాన్నితమైందని ప్రస్తుతించాడు. రాఘవ్ డి. హెచ్. రారెన్ వేరే సాలికి చెందినవాడు కనుకనే అబాంటి బుట్ట థాచుడనుం ఎంత జసాంగి న్నవంగా ఉండుంది. ఆ గ్రంథాన్ని గూర్చి అక్కిలమని అన్నవారు, మహాన్నితమని అన్నవాయి ఇద్దయూ ఒకే సాలికి చెందిన వారు. రం దృష్టిలోనే రింగఫూజ విషయాన్ని తూడా నవించపలసి ఉంది. అంటే ఆ కాలంలోనూ ఇక్కడ అభిప్రాయ ప్రకటన నేచ్చ ఉండన్నమాడు.

రింగఫూజను వ్యతిరేకించే వాచున్నట్టే, యజ్ఞ పద్ధతిని వ్యతిరేకించే వాడూ ఉండవచ్చు. రంభం పడ్డ నోక వంటిది యజ్ఞం అని ఒక ఉపనిషత్తే అంటన్నది. ఉపనిషత్తులు అనార్యాలెవరో ప్రాసినవి కాదుకదా!

తదనందర కాలంలో గౌతమయుద్ధదు యజ్ఞ పద్ధతిని నిరోధించారు. ఆర్య సత్యాలను ప్రపకటించారు. వైదికులు వారిని అనార్యాలనేడు. మహావీరుని విషయంలో కూడా ఇదే జరిగింది. దాసులు, దస్యులను ఎక్కుడా అనార్యాలని అనలేదు. వాడు యజ్ఞాలు చేయలేవని ఆగ్రహించలేదు. నిజానికి ఆ పదాలకు వేదంలో ప్రాకృతిక విషత్తులనే అర్థమే ఉంది. యజ్ఞాలను చేయనివారిని అనార్యాలనాటని బుగ్గేడం ఏ సందర్భంలోనూ ప్రస్తావించలేదు.

వేదకాలం నుండి హీందూ సమాజంలో ఉన్న అనేక విధాల హూజాపద్ధతులు, అర్చనలూ, అరాధనలు ఇప్పటికీ వున్నాయి. పద్ధతులలో చిన్న చిన్న మార్పులున్న నాటినుండి నేటివరకు ఒకే పరంపరను అవి అనుసరిస్తానే ఉన్నాయి. ఇందుకై ఈ సమాజం తాసు నిర్మించుకొన్న అనేక హూజా విధానాలను అనుసరిస్తానే ఉంది. హీందూ సమాజంలో హూజకు సంబంధించినంత వరకు అతి ప్రాచీన కాలం నుండి సహిష్ణుత ఉన్నట్లు అనేక ఆధ్యాత్మతో నిరూపించవచ్చు. వివిధ ఆరాధనా పద్ధతులను ఈ సమాజం అదరించింది. కాని దీనికి భిన్నంగా కై స్తవం మరొక మతాన్ని ఎంత మాత్రం సహించలేదు: అన్యమతాలున్నచోట తమ మతం స్తాపించాలనే ఉద్దేశ్యం వారిలో ప్రబలింగా ఉంది. తమలూగానే వైదిక ధర్మం కూడా దుర్కమణ భావం కలిగిపున్నదనే అభిప్రాయం వారిలో బలపడింది. అందువల్లనే ఈ శతాబ్దికి చెందిన మేధావులు ఈ విషయంలో వాస్తవం ఏమిటో సరిగా ఆర్థం చేసుకోవాల్సి ఉంది.

4-21 : ఆర్యశాసనికి అనమంజసార్థం

వై దిక సాహిత్యాన్ని అనుసరించి యజ్ఞాలు చేసేవారు లింగ హాజకులు, విగ్రహాధకులు మొదలైన అందరూ హిందూ ధర్మంలో ఉన్నారు; ఉండవచ్చును; ఇదే ఈ నాటీకి హిందూ సమాజంలో యథావిధిగాకనిపిస్తున్నది.¹⁷

యూరోపు మేఘావులు ఆర్య అనే పేరును తాము సృష్టించిన కాల్పనిక జాతి నిమిత్తం స్వీకరించారు. ఈ పదం బుగ్గేదంలో 36 పర్మాయాలు వచ్చింది. ఇద్ద సర్వసాధారణంగా అందులో గౌరవ వాచకంగానే ప్రస్తావింపబడింది. అంతేగాక దేవతల కొరకు, వారిలోని ఇంద్ర పరుణ తదీతరుల నిమిత్తం ప్రయోగింపబడింది. మనుషుల కొరకు ఈ పదం చాలా తక్కువగా ప్రయుక్తమయింది. లాభదాయక మైన వస్తువుల నిమిత్తం ఈ పదప్రయోగం అధికాధికంగా జరిగింది. తదనంతర కాలంలోని సాహిత్యంలో కూడా ఈ విషయమే మనకు కనిపిస్తున్నది. అమరకోశంలోని 2, 7, 3, తదీతరాల్లో ఆర్య పదం ఇలా ప్రయోగించారు.

“మహాకులకులీనార్యసభ్యసజ్జన సాధవః”

—“ఏదు ఉన్నత వంశస్తులు; సభల్లో ప్రహేశించచానికి యోగ్య వ్యక్తులు సద్గుణాలున్నవారు; సదాశయాలున్నవారు.”

యోగ వాళిష్ట నిర్వాణం 126, 54 ఇలా తెలియజేస్తున్నది.

“క ర్తవ్య మాచరణ్ కామ మక ర్తవ్య మనాచరణ్।

త్రిష్టతి ప్రకృతా చాలోయః న ఆర్య ఇతి స్నేతతః॥”

“తమ క ర్తవ్యాన్ని సముచిత పద్ధతిలో నిర్వహిస్తారు. ఆ క ర్తవ్య కార్యాన్ని చేయదు పాపాలకు సుదూరంగా ఉంటారు. పీరే ఆర్యులని పిలువబడతారు.”

మహా భారతంలోని ఉద్యోగ పర్వంలో 33-117-8 తదీతర శ్లోకాలు ఇలా ఉన్నాయి.

“న నైరముధినయరి ప్రశాంతం
న దర్శ మారోహారి నా త్వమేలి।
న దుర్గుతోటస్మేరి కరోత్యురార్యం
తమార్యుకీలం పరోమాహం రార్యః॥
న స్వే సుఫే వై కురుతే ప్రహాద్మం
నాన్యస్య దుఃఖే భవతి ప్రహాప్తః।
దత్వా న పశ్చాత్ కురుతేఉనుతాపం
న కథ్యతే సత్పురుషార్యుకీలః॥”

“శత్రుత్వాన్ని మరిపించి ప్రశాంతత్వాన్ని నెరిపేవాడు. అహంకారం లేని వాడు. సంతోషించే సమయంలో కూడా పెద్దగా సంతోషించని వాడు. ఇతరుడుఃఖిస్తుండగా తాను సంతోషించని వాడు. దానమిచ్చిన తచువాత పశ్చాత్తపం పొందనివాడు”.....ఈ గుణాలున్నవాడే ఆర్యుడని పిలువబడుతాడు.

మహార్షి వార్ల్మ్కి శ్రీరామచంద్రుణి ఆర్యునామంతో సంబోధించి ఇలా రామాయణంలో ప్రవాచాడు. “ఆర్యః సర్వసమశ్చైవ సదైవ ప్రియ దర్శనః”

బాలకాండ 1-16.

“అందరిని సమదృష్టితో చూచేవాడే ఆర్యుడు. అతను చంద్రుని వలె అందరికి ఇష్టమైనవాడు” రామాయణంలో కై కేయ దశరథుని రాముణి ఆరణ్యాలకు పంపించాలని ఆదేశిస్తుంది. అప్పుడు దశరథుడు ఆమెను “అనార్య” అంటాడు. [అయిధ్య కాండ—13, 5] వార్ల్మ్కి మహార్షి కూడా మరోచోట ఇదే కారణంపై కైక విషయంలో అనార్య శబ్దాన్ని ప్రయోగించడం జరిగింది. (19, 19)

గౌతమ బుద్ధుడు 270 వ దమ్మ పదంలో ఆర్య శబ్దాన్ని ప్రయోగించాడు. ఇక్కడ కూడా సజ్జనుడయిన వ్యక్తికే ఈ పదం ప్రయోగించడం జరిగింది.

“నతేన అరియోహాతి యేనపాణాని హింసతి।
అహింసా సభ పాణానాం అరియేతి పవుచ్చతి॥”

“ప్రాణులను చంపేవారు అర్థులుకారు. ఆహింసను ఆనుసరించేవారే అర్థులు.”

ఇంతేగాక సయామి భాషా నిఘంటువులో అర్థపదానికి అర్థమిచ్చారు. నుసం స్కృతుడు, సఖ్యత కలిగిన వాడే అర్థడని ఆ నిఘంటువుపేర్కుంటున్నది.

యూరోపియన్లు హూజా పదాన్ని తస్సుగా అర్థం చేసుకొన్నారు. అదే విధంగా అర్థపదానికి వక్తవ్యం చేశారు. ఈ పదాలను సరిగా అర్థం చేసుకోవడానికి వేడ కాలంసుండి హిందువులు మానవత నిఘయంలో ఎటువంటిదృక్పుథంకలిగిఉన్నారో అది వాస్తవికదృష్టితో ఆధ్యయనం చేయవలసిన అవసరం ఉన్నది¹⁸. ప్రాచీన కాలంలో సాంఘంతులు, వ్యక్తి ఈ ప్రపంచంలో ఒక అవిభక్తుమైన అంగమని అనివార్యమైన భాగమని గ్రహించిన మహామథులు. ఈ సమస్త ప్రపంచం కొన్ని మూల భూతమైన సిద్ధాంతాలమీద అధారపడి నడుస్తున్నది. ప్రతివ్యక్తికూడా ఈ సిద్ధాంతాలను, ఈ ధ్యాతలను అర్థం చేసుకోవాలి. ప్రపంచకొణం నిమిత్తం, ఇది తన కర్తవ్యంగా భావించాలి. ప్రపంచంలో ఈ మానవ సృష్టి విశిష్టమైనదని మహిమాన్వితమైనదని ఇక్కడివారికి తెలుసు. మనిషికి విశిష్టమైన మేధ ఉన్నది ఆలోచనాక్రతి ఉన్నది. అందువల్లనే అతడు జతర ప్రాణులకన్న లేచేస్తుడు. మనిషిలో నిర్మాణక్రతి, నిచ్చాలనశక్తి అన్యప్రాణులకన్న ఎక్కువగా ఉన్నాయి. ఈ సత్యాలను అధారంగా స్పీకరించి మన వైదిక బుధులు ఈ సమస్త సృష్టిని నాలగు భాగాలుగా విభజించారు.

1. వ్యక్తిగత మానవుడు [వ్యష్టి]

2. మానవత

3. సృష్టి

4. స్పృష్ట

ఇందులో స్పృష్ట పదాన్ని వదిలివేస్తే సృష్టియొక్క మూడు భాగాలలో తెండు మానవునికి సంబంధించినవే. ఆ మహార్షులు ఈ సృష్టిలో మానవునికి ఇంత మహిమాన్వితమైన స్థానాన్ని ప్రదానం చేశారన్నమాట,

ప్రపంచంలోని అన్ని సమాజాల్లో సేవకునికి యఱమానికి మధ్యన ఎప్పుడూ వ్యక్తిగత వివాదాలు నిలిచేణన్నాయి. వ్యాపారికి, దొంగల గుంపుకు మధ్యన వైరు ధ్యాలు కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. పీటిని జాతిని చీల్పుడానికి చరిత్రలో ఉపయోగించు కోవడం, ఏ సమాజం విషయంలో అయినా ఇలాంటి వక్తవ్యాద్వితీ రచన చేయడం, సుసంస్కృతులైన చరిత్రకారులు ప్రమాణంగా అంగీకరించరు. అయితే సమాజ జీవనం ప్రశాంతంగా నడవాలి. పరస్పర వ్యవహారం సమంజసంగా ఉంచాలి. ఇలాంటి అనేక ఉద్దేశ్యాలతో ప్రతి వ్యక్తికి సమాజ సంస్కర్తలు కొన్ని నియమాలు ఏర్పాటు చేశారు. ఆ నియమాల నసునరించి వ్యక్తి వ్యవహారించాలి. వాటిని సమాజం అనుసరించాలి. ఈ విషయాలకు సంబంధించిన చరిత్రే నిజానికి వాస్తవిక సామాజిక చరిత్ర ఆవుతుంది. ఇలాంటి కొలమానాన్ని స్వీకరించి పరిశీలిస్తే ఈ వైదిక సమాజం అఫూర్హామైన ప్రగతిశీల భావాలకు నిలయమని తెలుపుంది. దీనికి తల్లివేటు అధ్యాత్మికత, న్యాయబద్ధమైన ప్రవర్తన, గ్రామ, నగరాల ఆర్థిక వికాసం ఇవన్నీ ఏక శాలంలో అందరికి శాంతి, సౌఖ్య, సౌభాగ్యమ్ని అందించే పద్ధతిలో నడువడానికి నిర్మించుకొన్నావే.

పాద సూచికలు

1. దాన్ ఏ. సి, పూర్వోదాహారం, పు : 301, 302.
2. వరాద్పాండే, పూర్వోదాహారం, పు : 6
3. వై అధారమే పు : 8
4. రాంగోపాల్ శాస్త్రి, పూర్వోదాహారం, పు : 5.
5. వరాద్పాండే, పూర్వోదాహారం, పు : 92
6. వై అధారమే పు : 8
7. వై అధారమే పు : 99
8. వై అధారమే పు : 102

9.	పై అధారమే	పు : 104
10.	పై అధారమే	పు : 103
11.	రాంగోపాల్ శాత్రు	పు : 5
12.	రాంగోపాల్ శాత్రు, హర్షోదాహర్షతం	పు : 18
13.	వరాద్ పాండే, హర్షోదాహర్షతం	పు : 115, 116
14.	పై అధారమే	పు : 129
15.	ఎం. ఎం. బాలశాత్రు హరదాన్, వేదాంతీల రాష్ట్రియాదర్శన్.	
16.	వరాద్ పాండే, హర్షోదాహర్షతం, పు : 133	
17.	స్వామివిద్యనంద సరస్వతి, హర్షోదాహర్షతం	పు : 28
18.	శ్రీరాం సాలే (1990) హిందూ జాగరణ్ అభిశాప్ యే వరదాన్,
మైసూరు, పు : 11-12.	

ఆర్య లేవరు?

నిరాధార సిద్ధాంతం - పురాతత్వశాస్త్రం

5-1 : భారతీయ పురాతత్వశాస్త్ర ప్రాధ్యాన్యత

మాలికంగా ఆర్యజాతి సిద్ధాంతం పురాతత్వశాస్త్ర సంబంధ కాసత్యలమీద అధారపడినిర్మించాడు. ఇది వెందొమ్మెదవ శతాబ్దం మద్యలో కల్పించిన మిథ్యవాదం 19 వ శతాబ్దం చివర ఆర్గైయులు భారతీలో పురాతత్వ శాస్త్రమును స్థాపించారు.

భారత దేశానికి పశ్చిమోతరంలో ఉన్న మొహంజోదారోలో 1922 ప్రాంతంలో త్రవ్యకాలు ప్రారంభించారు. ఇంతవరకూ ఆర్యజాతి వాదానికి సమర్థవగా జరిగిన సంఘటనలన్నీ దృష్టిలో ఉంచుకుంటూ, పురాతత్వ అధారాలు ఆర్యజాతి సిద్ధాంత పక్షంలో ఉన్నాయా లేవా అని పరిశీలించాలి. ఈ విషయానికి సంబంధించి కొన్ని ప్రధాన ప్రశ్నలు ఇవి.

1. భారతదేశ సభ్యతా సంస్కృతులు క్రి. వ్రా. 1500లలో ఆర్యుల అక్రమణతోనే ప్రారంభమయ్యాయా?
2. క్రి. వ్రా. 1500 తర్వాతనే వేదాల రచన జరిగిందా?
3. ఆర్యులు ఇక్కడి మూల నివాసులను యుద్ధంలో ఉండించారా?

5-2 : భారత పురాతనత్వం - అంగైయల అభిప్రాయం

19వ శతాబ్దం హోర్న్‌డెంలో శ్రీ చేము ప్రెస్సెన్ ట్రాక్టురిప్ చదపడంలో వృత్తశ్యామలు ఉన్నాయారు. రూ శతాబ్ద ప్రారంభం నుండి బ్రిటిషువారు ప్రాచీన ధారకం తోని సౌధాలనూ, కట్టాలను గురించి అధ్యయనం చేయడం ప్రారంభించాడు. 1920 వ సంవరం వరకు మేధావులు భారతీయ ఇతిహాసం గొతుచుట్టుని పుండె అంచే క్రి. హూ. 6వ శతాబ్దినుండే ప్రారంభమయిందని భావించారు. 1900 సంవరా అస్పటి వైశ్రాణ్య లాట్ కర్జన భారతీయ పురాతత్వ పర్యవేషణ ఏభాగాన్ని పునర్నిర్మించారు. 1900 ఫిబ్రవరి 7 వ తేదీన ఛెంగాల్లోని రాయల్ ఏపియాట్కో స్టోన్‌బెచ్చో ఆయన ప్రసంగించారు. అందులోని కొన్ని భాగాలు ఇలా ఉన్నాయి.¹

“అసీరియన్, తఃసైష్ట తదితర దేశాల్లోని ప్రాచీన కట్టడాలతోను, యూరో పియన్ల తొలిదశలోని కట్టడాలతోను పోల్చిచూచినప్పుడు భారతదేశంలోని అధిక శాతం కట్టడాలు అంత ప్రాచీనమైనవి కావనిపిస్తుంది. నేనీమాట మార్పుకోవచ్చు, గాని నా అభిప్రాయంలో భారతదేశంలోని ఆతి ప్రాచీన శిల్ప నిర్మాణం సాంచి సూపం. ఇది క్రి. హూ. 3 వ శతాబ్దంకన్నా ప్రాచీనమైందేం కాదు. చాల్చియా, నినేవాహ, భవనాలకు, తఃసైష్టలోని పిరమిడ్లకు రాతి స్తంభాలకు వేల సంవత్సరాల ప్రాచీన చరిత్ర ఉంది. ఎథెన్స్‌లోని “పరాథియెన్” కట్టడం అంత ప్రాచీనమైనదేదీ భారతో లేదు. రోములోని “కోలీసియం” తో పోల్చిదగిన కట్టడం ఇక్కడెక్కడైనా ఉందా?”

5-3 : మొహంజోదారో—పరివర్తన తరంగం

సింధూనది ఒడ్డున 1922లో మొహంజోదారో త్రవ్యకాలు ప్రారంభమైనాయి. 1924లో లండన్ న్యూన్‌లో దీనికి సంబంధించిన వ్యాసం ప్రచరితమయ్యింది. అర్చ్యలాటికల్ సర్వే అఫ్ ఇండియా, ప్రథమ డైరెక్టర్ జనరల్ సర్ జాన్ మార్షల్ ఈ వ్యాసం వ్రాశారు. అప్పుడే ఈ త్రవ్యకాల విషయం ప్రపంచానికి తెలిసింది. దీనికి సంబంధించి మార్షల్ (Marshall) ఇలా వ్రాశారు².

“ఈ సింధూనదీ లోయ నాగరికత పశ్చిమ భారత భూభగాల్లో ఎన్నో శతాబ్దిల్లా క్రితం వికసించింది. ఇందులో లభించిన స్వర్దూభరణాలు కళాత్మకంగాను ఎంతో నగిషీలో ఉన్నాయి. నీటిని చూస్తుంచె లండన్ లోని బాండ్ స్ట్రీట్ లోని దుకాణం నుండి ఇప్పుడే తెచ్చారా అనిపిస్తున్నది. ఈ అభరణాలు ఇప్పటివే అనిపిస్తున్నా ఇవి మాత్రం అయిదువేల సంఅ క్రిందటివి”.

సర్ జాన్ మార్ఫార్ ల్ “మొహంజో దారో-సింధూ నదీలోయ నాగరికత [Mohenjo daro and rindus valley Civilisation] గ్రంథానికి సంపాదకులుగా వ్యవహారించి వెల్సారించాడు. ఈ గ్రంథానికి ఎంతో పేరు వచ్చినది. అప్పుడు కలకత్తాలోని ‘మొడరన్ రిప్ర్యూ’ ఇలా వ్రాసింది.

“మొహంజోదారో హరప్పా త్రవ్యకాల్లో ఎన్నో సత్యాలు వెలికి వచ్చిన్నె. ఈ గ్రంథ సంపాదకులు పీరికలో ఈ విషయాలు సృష్టింగా ఇలా తెలియజేశారు. అయిదువేల సంఅ క్రితం అప్పుడు ఆచ్యుత పేరు కూడా ఎవరూ వినలేదు. పంజాబు సింధూ ప్రాంతాల్లో ఒక నుసంపన్నమైన నాగరికత వికసించింది. ఇది మొస్టోటోమియా, ఈజెప్టు నాగరికతలకున్న సమున్నతమైన నాగరికత. ఇక వాటిలో సమానమన్న ప్రశ్నలేదు.”

ఈ గ్రంథం [భాగం 1, ప 8] లో శ్రీ మార్ఫార్ ఇంకా ఇలా వ్రాశారు.

“ఈ రెండు స్తలాలు స్థానిక నాగరికతా సంస్కృతులకు నిలయాలని ఇంత వరకు అందరికీ తెలిసిపోయింది. ఇక్కడికి ఎక్కడినుంచో వచ్చిన ప్రసజల సంస్కృతాదు ఇది. ఇది వేల సంఅ ప్రాచీన పరంపరకు సంబంధించిన పరిపక్వరూపం. ఈ నాగరికతా సంస్కృతుల నిర్మాణం వెనుక వేల పంఅల నుదిర్ష్ణ ప్రయత్నం కనిపిస్తున్నది. ఇరాన్, మెసపొటోమియా, ఈజెప్టు తదితర దేశాల నాగరిక సంస్కృతులు ఎంతో ప్రాచీనమైనవి. ఈ దృష్ట్యా భారతదేశానికిమూడా ఇప్పుడా కీర్తి లభించ వల్సి ఉంది. ఇక్కడ కూడా నుసంపన్నమైన నాగరిక సంస్కృతులు వికసించాయి

శత్రవ్యాలు భారతప్రాచీనతామైషవాల విషయంలో ఇంగ్లీషువారి, ఇతర రూగ్లా వియన మేధావులందరి అఫిప్రాయుస్సుమారిపేశాయి. భారతదేశం ఇప్పుడు మానవ నాగరికతు వీషస్తంభంలా కనిపిస్తున్నది. భారతదేశం బిషయంలో ఇంతవరణు చేసిన వారిత్రాత్మక నిర్మారణలన్నీ తిరిగిపరిశీలించేందుకునూశన ద్వారాలు తెరచుకొన్నాయి.

5-4 : హరప్పా నంస్కార్తి నాగరికతల విశిష్టత

హరప్పాకు నంబంధించిన అత్యధిక భూభాగం దేశం చీలిపోయిన తర్వాత ప్రాక్షిస్తాన్‌లోకి వెళ్లిపోయింది. భారత్లో ఈ సాతరింతా చిహ్నాల అన్వేషణ ప్రారం భమయనతర్వాత, అఖండ భారత్లో దాదాపు వేయ స్తలాల్లో ఇవి కనిపించాయి. తన ఉచ్చాదశలో హరప్పా ఒక ఒక్కసునంపన్ను నాగరిక ఆదర్శానగరానికి నమునాగ నిలిచింది. ఈ నాగరికతకు కొంత హర్షాకాలపు చిహ్నాలు కోటిదిటి, అమరీ, కార్యి భంగన్మాతదితరప్రస్తలాల్లోకనిపిస్తాయి. ఈ ఆవశేషాలు ఖచ్చితంగా హరప్పాకన్నా హర్షాకాలానికి నంబంధించినవే. కర్మగారాలు, ఇటుకల నిర్మాణం వాటి ఆకారం, ఎద్దులు బండ్ల తదితరప్రయాణ వాహనాలు, మట్టిపాత్రశా, వాటి ఆకృతి, రహదారులు ప్రాచీనకాలం నాటి నగరాల్లో ఎంతో ప్రామాణికంగా నిర్మించినట్లు కనిపిస్తుంది. హరప్పా నాగరికత హర్షాకాలంనాటి నాగరికతకు హర్షాకాల వికాస చిహ్నాలు నిసర్గ రమ ణీయంగా నిలిచిన అహర్వ్యాచారిత్రక దృశ్యం. ఆ కొలంనాటి నాగరికతకు ఇది సౌందర్య ప్రతీక. నగర నిర్మాణ ప్రకారికరు ఇది మంచి ఉదాహరణ. విశాలమైన రహదారునితో చక్కని కూడలతో, అనేక భాగాలుగా నగరం నిర్మితమైంది. అవస గృహాలన్నీ బాగా కాలిన ఇటుకలతో కటుబింబాలు. హరప్పా నాగరికత లోనే మొదటిసారిగా ఈ వద్దతు ప్రవేశపెటుడం జరిగింది. ఈ భవనాలు రహదారులకు సమానంతరంగా గణిత పద్ధతులను దృష్టిలో పెట్టుకుని నిర్మింపబడ్డాయి. దారుల కీర్పక్కల కొలువలు కనిపిస్తాయి. ఆసటి ప్రజల ఆరోగ్యదృష్టిని ఇదీ తెలియజేస్తాయి. ప్రతి ఇంటికి పొంత బావి ఉంటుండేది. వాటిచుట్టూ మంచి కట్టడం ఉండేది. కొలువల మలుపుల్లో త్రవ్యీన గోతులు మాటిమాటికి ఉప్పం

చేయణదు కురందేవి. కర్కూగారాలు నివసింగ్ పాలకు దూరంగా 40 దేవింధువ్యం వెళ్ళమెద్దును మ్మాల్లోను, లాటిల్లోను నిఱువు చేయణదుతుందేది, అచ్చాలంలో ఈదాచ కాలమానాలు-శులామానాల పద్ధతులు సునిర్మితంగా 40 దేవి. రః నగరాలకు శాపలకు సిన అసోర్ పద్మాలు సమీన గ్రామాల పంట హొలాల సుండి పశుందేవి. ఈ ప్రదేశానికి భారతదేశంలోని ఇతర ప్రదేశాలకు వ్యాపార సంబంధాలుందేవి, వస్తు పుల మార్పియి ఉదుగుతుందేది.

గుణరాతులో లోధత అనే ప్రదేశంలోఒక ఓడరేవు ఉన్నట్లుగా, లభించిన అవశేషాల వల్ల తెలుస్తున్నది. ఈ ఓడరేవు సుందే భారతదేశానికి ఇతర దేశాలలో వ్యాపార సంబంధాలుందేవి. ఆ దేశాలసుండి హరప్పా ప్రజాసీతానికి కర్కూగారాల నిఖితం ముడిసరుకు లభించేది. ఆ ముడి సరుకు తయారుచేసిన వస్తుపులు ఆయా దేశాలకు ఎగుమతి చేసేవారు.

ఈ విధంగా హరప్పాలో నివసించేవారు ఏకాకి జీవితాన్ని ఏనాడూ గఢప లేదు. ప్రాచీన ప్రపంచంలోని అన్ని భాగాలతో వారికి సంబంధం ఉందేది. ఇక్కడి ప్రణలు అమ్మితల్లిని అన్యదేవతలను కూడా అరాధించేవారు. వీరు యజ్ఞాలుకూడా చేస్తుండ్రవారు. ఆర్యులు పలాను కాలంలో వచ్చారన్నాచెప్పిన కల్పిత సీద్ధాంతానికి చ్ఛాలముందు కూలంలోనే హరప్పా నాగరికత్తులాపి వికసించి ఉన్నది.

5-5: ఆక్రమణదారులు రః నాగరికతను పొడుచేశారా?

మార్టిఫీర్ వీలర్ (Mortimer Wheeler) వంటి కొంతమంది మేఘ పులు, బియటసుండి వచ్చిన దురాక్రమణదారులే హరప్పా నాగరికత నాశనం శాపణానికి బాధ్యతని అన్నారు. ఈ ఆక్రమణదారులు ఆర్యులు అని వారిఅభిప్రాయం. వీరు ఇంద్ర, పురంధరుల నాయకత్వంలో ఆక్రమణ జరిపారని అన్నారు. అధునాతన పూర్వతత్వ శాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయం ప్రకారంగా హరప్పా నాగరికతకు సంబంధించిన చివరి అవశేషాలు దాదాపు క్రీ.పూ. 1750 ప్రాంతంలో నష్టమయ్యాయి. కాబట్టి ఆర్యుల ఆక్రమణ అనే మాట అసంబధం అని ఉత్సేపితుంది. ఆర్యులు

1500 ప్రాంతంలో దండయాగ్ర చేశారని పొట్టయ్యలే ప్రదారం చేశారు. నిజానికి హరప్పా సగంళత ఎన్నుయా సాళనం రాబేదు. రా నాగరికత క్రమంగా రూపాం తరం చెందినదంశే!

కోమెర్ విళ్వవిద్యలయం ప్రొఫెసర్ వై. ఎ. అర్. రెనడి ప్రపంచంలో ప్రసిద్ధిగాంచిన మానవనిర్మణ శాత్రువేత్త. అయిన ఇప్పుడున్న పరిస్థితుల్లో హరప్పా లోని అస్తిపంజరాలపై లోతుగా అధ్యయనం చేశారు. అక్రమణ, సామూహిక హత్యలు జరిగాయన్న ఆరోపణలు నిరాధారాలని త్రోసివేశారు. అయిన, లభించిన అస్తిపంజరాలపై అయుధాల గాయాలు ఎక్కుడా కనిపించలేదని, అయుధాలకారజంగా మరణించారని చెప్పడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవనీ చాలా సృష్టింగా ప్రకటించాడు. బర్కులే విళ్వవిద్యలయానికి చెందిన ప్రొఫెసర్ జి.ఎవ. డేల్స్కుడా ఈ అస్తి పంజరాలపై అధ్యయనంచేసి, ఇవి ఒక పర్యాయం మృత్యువాతకు గురి అయిన మానవులవి కావని అన్నారు. త్రవ్యకాబు జరిపించే సమయంలో వారికి లభించిన మట్టి భిన్న భిన్న కాలాల్లో పరదలవలన పొరలుగా పేరుకొని కనిపించేంద్రి నితో పాటు మరొక్కు విషయాన్ని కూడా అలోచించాల్సి ఉంది.

ఇతర జాతులవారు అక్రమణ చేసి ఉంటే తమ నాగరికతతో అక్కడ ప్రాచీన కాలం నుండి ఉన్న నాగరికతను స్థానభ్రంశం చేసికంటే, అప్పుడు విజేతలు, విజితలు ఇద్దరి అస్తిపంజరాలు త్రవ్యకాలలో లభించవలసి ఉండేది. కాని అస్తిపంజరాలను పరిశ్రమించినప్పుడు దీన్ని నిరూపించే ఆధారాలు లభించలేదు. త్రవ్యకాలలో దాదాపు 325 అస్తిపంజరాలు లభించాయి. వీటిపై మానవ శాస్త్రవేత్తలు సూక్ష్మధ్యయనం చేశారు. వారు ఈ అస్తిపంజరాలు యూరోపియన్లు చెప్పిన మంగోలాయిడ్. న్యూక్ బిడిపేరేనియన్ వంటి జాతులవారిని న్యూరించడానికి ఎలాంటి ఆధారాలు లేవన్నారు. ఇంకా కొంత ముందుకు వెళ్లి శ్రీ ఎ. ఘోష ఈ విధంగా అన్నారు.⁴

మొహంజుదారో (సింధ)లో దౌరికిన అస్తిపంజరాల కపాలాల నిర్మాణాలను పరిశీలించినపుడు నేటి సింధిప్రజల అస్తిపంజరాల లాగానే ఉన్నాయని తేలింది. లోథక్ లో లంభించిన పంజరాలు నేటి గుజరాతీ వారి అస్తిపంజరాల వలెనే ఉన్నాయి,

ఏనితో సహాయంగానే అక్రమం దారుల విషయం కల్పితమని తేలుతున్నది. అంతేగాక హరప్పా మొహంకోదారో సంస్కృత ఒక విజ్ఞప్త ప్రజాసిరానికి చెందిన నాగరిక అనే తేలుతుంది. నిషానికి రఱ నాగరికత ఇప్పటికీ అక్కడే ఉన్న ప్రజాసిరానికి చెందిందే శాని వేరే వారిది శాశవాని నిరూపించడానికి అనేక అధారాలు ఉన్నాయి.

5-6 : ఆర్యులు అనార్యుల కోటులను నాశనం చేశారా ?

సింధూనదీలోయ నాగరికత ప్రాచుర్యవానికి మూలమైన ఆశ్రయుల కోటులను ఇంద్రుడు నాశనం చేశాడని, ఆర్యుల అక్రమం సిద్ధాంతాన్ని నమ్మేవాళ్లు - అరో పిస్తారు. దస్యుల దుర్గాలు నాశనమయ్యాయి అనే విషయం బుగ్గేదంలో ఉన్నదన్న సంగతి నిర్వివాదమయ్యాందే. అయితే ఇది ప్రతీకాత్మక వర్ణన మాత్రమే!

ఆకాశంలో మేఘుల దుర్గముంది; ఆ దుర్గం నల్లగా ఎత్తుగా ఉంది. ఈ అంతమే ఆలంకారిక కైలిలో వర్ణితమయ్యాంది. ఇలా వర్ణితమైన ఈ మేఘుమండలి గాలి ఒత్తిడి కారణంగా విభిన్న రూపాల్ని ధరిస్తుంది. పీటినే ఇంద్రుడు అగ్ని, చెల్లా చెదరు చేశారు; లేదా నాశనం చేశారని వర్ణింపబడింది. ఇంద్రునికి మేఘులకు సంబంధించిన ఈ ప్రతీకాత్మక వర్ణన శ్రీ మైక్కోనాల్డ్ సరిగా అర్థం చేసుకొని ఈ అంశాన్ని ఇలా వ్యాఖ్యానించారు.

“ఇది పౌరాణికల భావ చిత్రం : తుఫాన్ వలన ఆకాశంలో మేఘులు గాలి భూతాల కోటులగా మారిపోతాయి.”

బుగ్గేదంలో ఇలాంటి సందర్భాలు పదులకొలదిగా ఉన్నాయి. వైదికులు స్వీయ సంరక్షణ నిమిత్తం స్వయంగా అనేక దుగ్గాల్ని నిర్మించుకొన్నారు. బుగ్గేదంలోని 1-149-3 వ మంత్రంలో హోమగ్నితో దేదీప్యమానంగా వెలిగే నర్మిసి పురో వర్ణనమున్నది. దీనినిబట్టి ఇది వైదికుల దుర్గముని తేలుస్తానే ఉంది. సింధూనదీలోయ త్రవ్యకాలో దుర్గాల అవశేషాలు కాని లభిస్తే, అది వైదిక నాగరికతకు చెందినవే అవుతాయి. అక్కడ నివసించిన వాళ్లు, ఆ సభ్యతా సంస్కృతుల నిర్మాణానికి కారకులయిన వాట వైదికులే అన్నది ఇంకా రూఢి పదుతుంది.

5-7 : వేదం హరపౌ నాగరికతరన్నా ప్రాచీనం

పొళ్ళయుగం స్వరథిల రంగ ప్రశారంగా “సింఘానథి లోయ సాగరికత, అశ్వుల అప్రతమి” తదితర విషయాలు వేదాల్లో కనిపిస్తున్నాయి. అంటే హరపౌ నాగరికత బుగ్గేదం కన్నా ప్రాచీనమైందని వారి వాడన. వేదాలనిండి గుఱ్ఱల ప్రస్తుతి ఉంది. రాని త్రప్తవ్యకొల్లో ఎక్కుడ తూడా గుఱ్ఱం అస్తికలు దొరకలేదని, ఈ ఆధారం రారణంగానే ఈ విషయం నిరూపిత మహాతుందని పొళ్ళయ్యత్వం మేఘపుల ఏవాట. రాని ఆ తర్వాత త్రప్తవ్యకొల్లో అశ్వుల అస్తికల అవశేషాలు తూడా లభించాయి. దీనితో పొళ్ళయ్యత్వం ఈ కల్పన తూడా పరాస్తమయ్యింది.

!హరపౌ నాగరికతలో ప్రత్తినిధివాడిన చిహ్నాలు కూడా లభించినే. కాని వేదాల్లో ఎక్కుడా ప్రత్తి ప్రస్తావన రానేలేదు. వీరు సోమరసాన్ని వడపోయడానికి ఊలు బట్ట ఉపయోగించేవారు. అంతేగాక నాటి ప్రజలు అవినె నారతో గూడా బట్టలు నేనేవారు. వేదాల్లోనేమో కనీసం ప్రత్తి ప్రస్తావనేలేదు; కాని హరపౌ నాగరికతలో ప్రత్తికి సంబంధించిన అవశేషాలు అభివాయి; అంతేగాక అప్పటినుండి ఇప్పటివరకు ప్రత్తి వాడుతూ ఉన్నావారు. కొఱటి హరపౌ నాగరికతకన్నా వేద నాగరికతే పురాతనమైనదని రుజువుతోంది. కదా!

కొంతమంది మేఘావులు బుగ్గేదంలో “ఇనుము” గురించిన ప్రస్తుతి ఎక్కుడా రాలేదంటున్నారు. తాని హరపౌ ప్రజానీకానికి తామ్రంతో కాంస్యంతో పరిచయ మందంటున్నారు. వారికి ఇనుము గురించి ఎంతమాత్రం తెలియదని అంటున్నారు. లోహయగం (ఇనుపయగం), తామ్రయగం తర్వాత వచ్చింది; దీన్ని బట్టి బుగ్గేదం హరపౌ సంస్కృతి తర్వాతనే రచింపబడిందని నిరూపించవచ్చు. ఇదీ వారి తర్వాతం.

అయితే బుగ్గేదంలో ‘అయస్’ శబ్దం కనిపిస్తుంది. ఇదీ కేవలం ఒక్క ఇనుము విషయంలోనే ప్రయుక్తం కాలేదు. అన్ని ధాతువులకూ అదేమాట ప్రయుక్తమయ్యింది. అందువల్ల బుగ్గేదం కానీ, హరపౌ నాగరికత కానీ, ఈ రెండూ లోహయగానికన్నా పూర్వమున్న సభ్యతా సంస్కృతుల క్రిందికి వస్తాయని గ్రహించాలి.

స్తోమంలో దెలగాచిష్టాన్ పరదు, తూర్పులో ఉత్తర ప్రదేశ్ పరకు; దష్టిణంలో గుణరాగు పరదు, హరపూర్వ త్రప్స్యశాల్లో లభించిన మాదిరి యజ్ఞశాలతే సర్వత్రా శసిపించాయి. ఈ అధారాలను పరిశీలించిన పాకిష్టాన్ పురాత త్వాశాస్త్రవేత్తదా॥ అహమద్ హనున్ దానీ ఇలా అంచారు. “హరపూర్వ నాగరికత నాళనం శాకశూర్వం ఈ సంస్కృత షైతం యకే సాంస్కృతిక ప్రదేశంగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తున్నది. ఇందులో యజ్ఞశాలకు అత్యంత ప్రాధాన్యమున్నట్లు తెలుస్తున్నది.” అందుకే హరపూర్వ కన్న ముందున్న నాగరికత, అది సహజంగా పైదిక సంస్కృతే తప్ప మరింకేం తాదనే రుజువుతున్నది. అభించిన ఆధారాలను బట్టి ఈ విషయంలో ఇక సందేహాలకు తానేవేలేదని నిక్కచ్చిగా చెప్పామ్చు.

5-8 : సింధూనాగరికతకాదు—సరస్వతీ నాగరికత

అహమదాబాద్ లోని స్పెన్ రీసెర్చ్ సెంటర్, ఫిజికల్ రీసెర్చ్ లాబొరేరీలోని శాస్త్రవేత్తలు ఉపగ్రహాలు తీసిన భారత భూభాగ చిత్రాలను పరిశీలించారు. సరస్వతీ నదిని అన్వేషించి, దాని ప్రవాహ మార్గం కనుగొన్నారు. ఇప్పుడీనది కనిపించడం లేదు: ఎండిపోయింది. కాని ఒక సమయంలో ఇది సిమ్మా సమీపంలోని సివాలిక్ పర్వతాల నుండి బయలుదేరి కవ ఛాడవ వరకు ప్రవహించేది. ప్రాచీన కాలంలో యమునా-సమ్మేళన నదులుకూడా సరస్వతీ నదిలో కలిసేవి.⁹ ఈ నది పరీవాహక ప్రాంతం వెడల్పు దాదాపు 8 కి.మీ. వరకుండేది. శాస్త్రజ్ఞులు వెలిబుచ్చిన ఈ అంశాలు ప్రపంచం దృష్టికి రాక శూర్వమే, రాజుష్టాన్ ప్రఘత్వంలోని ఒక ఆధికారి శ్రీ ఎన్.ఎన్. గోదభోలే¹⁰, ఈ సరస్వతీనదీమార్గంలో త్రవ్యిన బావుల్లోని సీట్‌పై రసాయనిక అధ్యయనం కొనసాగించారు. రసాయనిక పరిశోధన వల్ల ఈ మార్గంలో త్రవ్యిన బావుల నీరంతా ఒకే విథంగా ఉన్నట్లు తేలింది. ఈ మార్గానికి ఒకటి రెండు పర్మాంగుల దూరంలో త్రవ్యిన బావుల్లోనిసీరు మాత్రం మరోవిథంగా ఉన్నట్లు ఈ రసాయనిక పరిశోధనలు తెలిపిన్నాయి.

శ్రీ జె.పి. జోశి, శ్రీమతి మధుబాల, శ్రీనస్సరాం తమ వ్యాసంలో ఇలా వ్రోశారు. “సింధూనదీలోయ నాగరికత మహిమెన్నుత మైన సంస్కృతికి పరాకాష్ట.

అది నంబ్రోలు మరియి వెందింది: వేర సంపర్కాలుగ చెందిన రాణి, పుష్టి కల్పించి ప్రాంతంలోను, ఆ కంపర్ట్‌పు విజసింగ్ కంప్యూండ.

పూరప్పుకన్న హర్వ్యమున్న తఃసాగరికతా-పరిణి సరస్వతి నదిలో ఉన్న
వికసించిన గ్రేడ్-అండార్. ఇక్కడ హర్వ్య హరప్పు సాగరికతా అవశీషింకన్న,
అత్తర హరప్పు సాగరికతా అవశేషాలే ఎక్కువగా లభించాయి. ఈ తర హరప్పు
సాగరికతా అవశేషాల వ్యాప్తి సంఘంధించిన చిత్రపటాన్ని పరిశీలనగా చూసినపుడు
ఇవి సింధూనది లోయలో చాలా తక్కువగా ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. చాలా అప్పు
పొటు మష్టుర్, సరస్వతి నదిలోయల్లోనూ వాటి ఉపనదులు పరీవాహక ప్రాంత
ల్లోనూ కనిపిస్తాయి. ఈ కారణంగానే శ్రీ ఎన్.సి. గుప్త దీనిని సింధూనదిలోయ
సాగరికత అనురాదని, సరస్వతి నదీలోయ సాగరికత అనులని వ్రారు.

ప్రోఫెసర్ యచ్చాల్ తదితర మేధావులు తాము వ్రాసిన, “ఉన గ్రహం ద్వారా సరస్వతీ అన్వేషణ” అనే వ్యాసంలో ఇలా ప్రోశారు. దాదాపు క్రి.పూ. 3000 సంవత్సరాలకు ముందు ఉత్తర పశ్చిమ రాజ్యాన్న ప్రాంతం సరస్వతీ నది ప్రవాహ కారణంగా కొంత సస్య శాయమలంగా ఉండేది. ఇవాళ ఉన్న కొన్ని నదులు సరస్వతీ నదిలో కలిసి దాన్ని అతి విస్తృతం చేశాయి. ఆ పెద్దనది సింధూ నదిలో కలవకుండానే బాఢవ పార్శ్వానతం గుంభా ప్రవహించి చివరికి సముద్రంలో కలిపేది.

జోద్హర్ ని సెంట్రల్ అరిజోన్ రిసెర్చ్ ఇనిషిట్యూటులో వనిచేసే ప్రొ॥
మొష్ట ప్రొ॥ హునేన్ లు సముద్రం వరకున్న సరస్వతీ నదీ గూఫన్నికు
గొస్సురు.¹³ ఇంతకన్నా ముందు మీరు సరస్వతీ నదియొక్క మారిన మాగ్గన్ని
ప్రకటించారు: ఇప్పుడు కగ్గాన్న నదీ గర్భం సం॥త క్రిందటిది. ఇంతకు ముందు
కగ్గాన్న నదీ మాగ్గం క్రీ.పూ. 1800 సంవత్సరంల నాటిని తేలింది. అంటే
కొత్తగా కనుగొన్న నదిమాగ్గం క్రీ.పూ. 1800 సంవత్సరాలకన్నా వేలసంవత్సరాల
ప్రాచీనమైనదన్న మాట.

బుగ్గేదంలోని ఒక మంత్రం సలస్వతీనది అన్నిటికన్నా విశాల శరీరం
కల్పినదని వర్ణిస్తున్నది.

—“అమ్మితమే, దేవితమే, నదీ తమే సరస్వతి.”

ఈ అధారంలో వేదాల రచనాకాలం క్రి. పూ. 1800 సంగా కన్నా ఇంకా ఎంతో వెనక్కి వెళ్లిపోతుంది.

బుగ్గేదకాలంనాటి ప్రషాటకు లిపి పరిజ్ఞానం లేదని కొంతమంద పాశ్చాత్య మేధావులు అభిప్రాయపడ్డారు. హరప్పా త్రవ్యకాలో లిపికి సంబంధించి కొన్ని నమూనాలు లభించాయి. దీనినిఱటి లిపి ఉన్నకాలం, లిపిలేని కాలంకన్నా తదువతిదే అవుతుంది. ఇక ఇప్పుడు బుగ్గేదం హరప్పా నాగరికత కన్న హర్ష్ణకాలానిదనే కదా అర్థం.

ఈ సందర్భంలో శ్రీ బట్టో మహాశయుల వారి కథనం వినదగ్గదిగా ఉంది. “హరప్పా కాలంలో భారతీయ ప్రజానీకానికి లిపి తెలుసు. కాని బుగ్గేద నిర్మాణ కాలంనాటికి వారు లిపి మరచిపోయి ఉంటారు! ¹⁴

కానీ వైద్యేక కాలంలో కూడా లిపి వికసించిందనేది సత్యం. వేదాలలో గ్రంథాలను సురక్షితంగా ఉంచే బీరువాల విషయం కూడా ప్రస్తావించబడింది. అంటే లిపి ఉంటేనే, ఇద్ద సంభవమవుతుందని తెలుసుందికదా! ¹⁴

5-9 : జాతి స్థిదాంతానికి పురాతత్త్వ విజ్ఞానం గీటురాయా!

పాశ్చాత్య మేధావులు భారతదేశ చరిత్ర వ్రాశారు. వారి దృష్టిలో ఈదేశంలో జరిగిన అతి ప్రాచీన కాలంనాటి ప్రప్రతమ మహా తర సంఘటన-అర్థుల అక్రమణ. ఇద్ద క్రి. పూ. 1500 ప్రాచీనతంలో జరిగిందని వారి ప్రచారం. భారతీయ చరిత్రలో క్రి. పూ. 1500 ల కన్నా హర్ష్ణం ఎలాంటి సంఘటన జరుగలేదు; ఇద్ద పాశ్చాత్య మేధావుల కథనం.

మొహంజోదారో త్రవ్యకాల తర్వాత మేధావుల ఈ అభిప్రాయాలకు గట్టి ఐదురుదెబ్బ తగిలింది. ఈ నాగరికత వారు చెప్పే అర్థుల అక్రమణ కన్నా ఒక వేయి సంగాలకు మించి ప్రాచీనమైందని తేలింది.

అప్పుడిక పాశ్చాత్యలు ఈ నాగరికత ఇక్కడి మూల నివాసులద్ది అసదం మొదలు పెట్టారు. దీనిమీదనే అర్థాలు అక్రమంచేపి నాశనం చేశారనదం ప్రారంభించారు.

అయితే ఈ తర్వాతికి వారనుకొన్న పరిషామాలేపి సిద్ధంచేదు. పురాతత్వ పతిషోదనలు, పాశ్చాత్యల సిద్ధాంతం ఈ రెండింటికి పొంతన కుదరతేదు. అందుకే నాగహరు విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రాచీన చరిత్ర, పురాతత్వ శాఖల అధ్యాత్మలు డా॥ అజయ్ మిత్ర శాస్త్రి ఇలా అన్నారు.¹⁵

“ఇది చాలా ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించేమాట. భారతంపై ఆర్యుల ఆక్రమణ,

ద్రావిడ నాగరికత వినాశనం అనే సిద్ధాంతం ఎప్పుడో ప్రారంభంలోనే తప్పుత తడకగా నిరూపితమైంది. కానీ ఈ నాటికి మనవారిత్రక గ్రంథాల్లో అదీపనరావృత్తి అపుతూనే ఉంది. ఇందువల్ల మనదేశంలో పిల్లల మనస్సులు విషయమై పోతున్నాయి. ఈ తప్పును నీలై నంతత్వరగా సవరించాల్సిన అవసరం ఎంత ఉంది.

చరిత్ర సత్యాన్ని ప్రతిపాదించాలి; ప్రసారం చేయాలి. ఇదే చరిత్ర కర్తవ్యం.”

ప్రసాదించి ఉన్న కృతాన్త లింగానుచూడి కొఱికొఱి.

ఇలా నృతత్వ శాస్త్రం (మానవశాస్త్రం), భాగోళికశాస్త్రం, ఉపగ్రహం

ప్రసాదించిన గణకాలు - గుణకాలు వీటన్నిటి అధారంగా సింఘనదీ

లోయ నాగరికత ఇక్కడి ప్రజాసీకానిదే అని తేలుతుంది. వాటు వైదికులుకావచ్చు;

సనాతనులు కావచ్చు; భారతీయులు కావచ్చు. ఇప్పుడై వే వాటు హిందువులు. సరస్వతీ

నదీలోయ సంస్కృతికి చెందినవారే: శూరస్వా మొహంజోదారో - సింఘనదీ

లోయ నాగరికతకు చెందిన వారే. వారెక్కడినుండి రాలేదు; వారిమీద ఆర్యులనే

కల్పిత జాతి ఏది దండయాత్ర చేయలేదు. ఈ జాతి ఇక్కడ పుట్టింది: పెరిగింది;

వికసించింది: ఎదురు దెబ్బలు తిన్నాడి; ఎదురు నిల్వి గలింది; నెప్పిపోయింది;

విచేషియల్ని తరిమింది; తన కాళ్ళమీద తాను నిలదొక్కుకొన్నాడి,

పొద సూచికలు

1. గంగారం సమాట (1984) "సింధుసాహిక" —

అహమదాబాద్, పు : 89

"ప్రాసీడింగ్స్ అవ ది ఏషియటిక్ స్టాన్టేటీ అవ ఫెంగాల్" —

1900, పు : 57.

2. వై గ్రంథమే, ఇలప్పేర్ పెద్ లండన్ మ్యాన్, 20-9-1924.

3. అజయ్ మిత్ర శాస్త్రి (1989), "ఇండన్ సివిలిజేషన్ అండ్ సో కార్ట్ అర్యన్" భారతీయ విచార్ణాసాధనా, నాగపూర్, 22-4-1989.

4. వ రాద్ పాండె, హర్షోదాహర్షతం, పు : 157.

— మూడ్ ఎ. కె. & గిద్యానీ ఎం. ఎన్. "ది ఇండన్ వ్యాలీ సివిలిజేషన్ : ఎ వివిలియో గ్రాఫికల్ ఎస్టేషన్."

5. రాంగోపాతాశాస్త్రి, హర్షోదాహర్షతం, పు : 23

వై దిక్ వైభాలజీ, పు : 60.

6. వరాద్ పాండె, హర్షోదాహర్షతం పు : 174

7. వై గ్రంథమే, పు : 157 - 158.

8. వై గ్రంథమే, పు : 157

9. సంపాదకులు, బి. బి. లాల్, ఎన్. పి. గుప్తా & శశి అస్తానా, "ప్రాంతి యర్స్ అవ ఇండన్ సివిలిజేషన్, య్యిపాల్, బలదేవ సాహనీ, ఆర్. కె. సూద్ & డి. పి. అగ్రవాల్. కాలేష్" - "రిమోట్ సెన్సింగ్ అవ ది లాస్ట్ సరస్వతీ రీవర్."

10. శ్రీరాం సాతే (1991) "భారతీయ హీస్టోరియాగ్రఫీ,"

భారతీయ ఇతిహాస సంకలన సమితి, వైదరాబాదు, పు : 12

11. ఐ.ని.కోణి, మధురాలా అంద్ సాసూరామ్, ప్రాంటియర్స్ అవ్ ఇండన్ సివిలి షెఫల్స్ ని వ్యాసం “ఎరికన్సిచరేషన్ అన్ ది చేసిన అవ్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ మ్యాన్, ఇండన్ సివిలిషేషన్,”
12. య్స్ పాల్ తదితరులు, హర్షోదాహర్షతం.
13. వర్డ్ పాండే, హర్షోదాహర్షతం, పు : 160
—విమల్ ఘోష, అనిల్ కార్ అంద్ జిహీద్ హుసైన్, సెంట్రల్ ఏరిడ్జ్ జోన్ రిసెర్చ్ ఇన్సిటిట్యూట్ జోద్ హర్ష, “కంపారటివ్ రోల్ అవ్ ది అరావు అంద్ దహిమూలయన్ లీవర్,” “సిస్టమ్స్ ర్జూల్యూషన్ దృష్టువిధుల్ సెడిమెం షేషన్ అవ్ ద రాజసాన్ డిసర్క.”
14. వర్డ్ పాండే, హర్షోదాహర్షతం, పు : 159
15. అఱయ్మిత్ర శాస్త్రి, హర్షోదాహర్షతం.

* — *

ఉపసంహారి

16 వ శతాబ్దం చివరనే, భారత-యూరోపియన్ భాషా కుటుంబానికి సంబంధించిన కొన్ని పదాల సామ్యత కనుగొనడం జరిగిందనే వాదన ఒకటి వినిపిస్తున్నది. ఆర్యాంశుతీ సిద్ధాంతానికి మూలాధారం ఈ శట్టగత సామ్యమే అయితే ఈ సామ్యతను అంతకన్న ముందు ఎవరూ కనుగొనలేదని ఎవరైనా చెప్పగలరా? మొహంజోదార్సోనూ మధ్య అసియా తదితర ప్రాచీన దేశాలలోనూ జరిపిన త్రవ్యకాల వల్ల క్రీ. పూ. దాదాపు మూడువేల సంవత్సరాల క్రితమే లేదా అధమ పటంలో ఒక వేయి సంవత్సరాల క్రితమే భారతదేశానికి ప్రపంచంలోని ప్రసిద్ధ ప్రదేశాలు, నగరాలతో సంబంధాలు కన్నటుతెలుస్తున్నది. వశిష్ఠమంతో గ్రిసునుండి తూర్పులో చై నావరకున్న ప్రదేశాల మధ్యన పరస్పర సంబంధాలున్నాయి. క్రీస్తు సమకాలంలోనే గ్రీకులోనూ, రోమోలోనూ సంప్రదాయ సాహిత్యవేత్తలు భారతదేశానికి సంబంధించి ఎంతో తెల్పుకొన్నారు. ఇక శతాబ్దాల మధ్యన ఉన్న సామ్యతవైపు వారి దృష్టి వెళ్ళిలేదని ఏ ఆధారంతో చెప్పగలుతాయి, అతి సాఫారణ వ్యక్తి కూడా ఈ సాధృశ్యాన్ని, ఈ సామ్యతను అర్థం చేసుకోగలుతాడు. దీనికొరకు విశేష జ్ఞానం కూడా అవసరంలేదు.

16 వ శతాబ్దానికి హూర్యమే ప్రపంచంలో తోతనేక సామ్రాజ్యాలు విస్తరించి సుసంపన్నమయ్యాయి. ఎందరో ధర్మాచార్యులు, దార్శనికులు, సుదీర్ఘ యూతలు, చేశారు. ఎంతో మంది వ్యాపార వేత్తలు, తమతమ వస్తువులను అష్టుకోవడానికి అనేక దేశాలలో పరిప్రమించారు. అంతేకాక సంఖ్యలకు సంబంధించిన పరిజ్ఞానం భారత నుంచి దేశాలో వ్యాపించింది. ఇంత సుదీర్ఘ కాలంలో ధర్మం, ధర్మం, వ్యాపారం, పరస్పర వ్యవహారం, జ్ఞాన ప్రచారం అనేవి శట్టాల మధ్యన సామ్యత తెలియకుండా ఎలా జరుగుతాయి? ఇద్ద కేవలం 16 వ శతాబ్దంలోనే శ్రీ సాసెట్టి పరిశోధనలోనే ప్రారంభమయింది అని అనడం ఎంతవరకు సత్యం?

శ్రీ సాసెట్ (Society) తన పరిశోధన ఫలితాలను వ్రాసి పెట్టడంవల్ల అదీ 19వ శతాబ్దిలో యూరోపియన్ మేఘావులకు లభించడం వల్ల ఇదంతా జరిగిందని తెలుస్తుంది. నీటు రణ పరిశోధనను కొంత ముందుకు నడిపించారు; కానీ దానిని తమ ప్రయోజనం వైపు మలుచుకొన్నారు. ఆ కాలంలో ఈ విషయంపీద సమగ్రసామగ్రి లభించేది కాదు. ఇప్పటికైనా హృతిగా లభించడం లేదు. ఆ రారణంగా ఈపరిశోధన పరిధి తగిపోయి అది వస్తు నిష్పత్తో బహిర్గతం అయిందికాక ఎక్కువశాతం వ్యక్తి నిష్టాత్మకమయింది. ఇలాంటి పరిశోధన పరిశామం చారిత్రక సత్యాలను వెలికి తీవేదికాక, ఈ విషయం ఎవరు చెప్పారు. ఎప్పుడు చెప్పారు, ఎందుకు చెప్పారు. దీని ఉద్దేశ్యం ఈ ప్రత్యుత్థానాన్ని అన్ని ఆలోచించకుండానే ప్రచార ప్రసారం జరుగుతుంటుంది. ఇలాంటి చరిత్ర నిర్మాణంలో ఉద్దేశ్యాన్ని గ్రహించక పోతే సత్యాచరిత్ర సాంఖ్యాత్మకించే అవకాశమే ఉండదు.

యూరోపియన్ అర్యజ్ఞతి సిద్ధాంతాన్ని స్థాపించిన కాలంనాటికి వారు ఈ సమస్త ప్రవంచం మీద తమ సామ్రాజ్యధివత్తాన్ని నిఱుపుకోవడంలో కృతకృత్య లయ్యారు. ఇక భవిష్యత్తులో విశ్వజనీనమైన తమ ప్రభుత్వంలో భౌతికలాభాత్మన్నో పొందవలసి వుంది. ఇందులో హృతిగా వారి నిహిత స్వార్థం ఉంది. ఉద్దేశ్యం హృతిగా స్వార్థంలో నిండినపడు పరస్పర వైమనస్యాలు పుట్టడం స్వాభావికం. దొంగిలించిన వస్తువులు పంచుకొనే విషయంలో దొంగల మధ్యన అభిప్రాయభేదాలు పుట్టడం సహజం. యూరోపియన్ ప్రజల ఈ ప్రవృత్తి కారణంగానే రెండోప్రపంచ యుద్ధం పుట్టిందన్న సంగతి అందరికి తెలిసిందే. శాస్త్రీయ సత్యాలు, వేరే విధంగా నిరూపిస్తున్నా, యూరోపియనులు అందరూ అర్యజ్ఞతిములని నిరూపించే ప్రయత్నం చేశారు; కానీ జర్మనులు ఇతర యూరోపియన్లకంటే తాము పరిశుద్ధ అర్యాలమని అనడం ప్రారంభించారు. ఈ వైరుధ్యాలు చివరకు భయానక యుద్ధంగా పరిణమించాయి. ఆప్పటి నుండి ఎంతో మందీ యూరోపియన్ మేఘావులు అర్యజ్ఞతి సిద్ధాంత వాస్తవికత విషయంలో సందేహానికి లోనయ్యారు. చాలామందీ మేఘావులకు ఈ సిద్ధాంతం నిర్ధారమైంది అనే నమ్మకం కలిగింది.

ఈ జాతి సిద్ధాంతం శారణంగా ద్వారియ ప్రపంచ సంగ్రామంలో యూరోపెకు అపిగిన నష్టంతన్నా భారతదేశానికి ఎక్కువ నష్టం జరిగింది. ఈ సిద్ధాంతం వల్ల విచ్చిన్న కర క్రతుల ప్రవృత్తులకు బలం పెరిగింది. దాని సమసరించే, భారతీయ నాయకులకు తమప్రాచీన క్రేష్ట మహా మాన్మిత సంస్కృతి విషయంలో శ్రద్ధ-నిష్ట లు ప్రమయిపోయింది. వేల సంవత్సరాల ఈ సుదీర్ఘ సమస్యల పరంపరకు సంబంధించిన భావాత్మక బంధం విచ్చిన్నమయిపోయింది. వారు ఇదొక కొత్త దేశం అని నమ్మసాగారు. అది ఖ్రిటీజీ వారి రాజ్యం నుండే ప్రారంభమయిందని చెప్పసాగారు. ఖ్రిటీజీవారు హిందూ దేశంలో రాజకీయ లేదా పరిపాలనా సంబంధమైన ఒక్కతను నిర్మాణం చేశారు. దానిని ఏరు రాష్ట్రియ ఏకత (జాతీయ సమైక్యం) అనడం ప్రారంభించారు. రాష్ట్రమనేది (Nation) ఒక సాంస్కృతిక కల్పన. అది రాజ్యం (State) కంటే భిన్నమయింది. రాజ్య కల్పనతో కెవలం రాజకీయమైన లేదా చట్టమయిన భావమే ధ్వనిస్తుంది. ఈ విషయంలో అపరిష్కరించిన పరిజ్ఞానం కారణంగా వారి హృదయంలో ప్రాచీన భారతదేశ సంస్కృతి, నాగరికత, అభ్యర్థమహావైభవాల విషయంలో ప్రేమ, గౌరవాలు నశించిపోయాయి. అందువల్ల ప్రాచీన భారతదేశం వారి ముందు ఆదర్శంగా నిలబడలేక పోయింది. మన నాయకులు పాశ్చాత్యప్రవంచం సాధించిన భౌతిక ప్రగతికి చకచ్ఛకిత్తులైపోయారు. వారెంత ప్రభావితులయ్యారంచే ఈ దేశంలో కూడా ఆలాంటి ప్రగతినే సాధించాలనీ' అదే తమ ఉద్దేశ్యమని ప్రకటించుకొన్నారు. ఈ భౌతిక సమృద్ధి, సాధనా లాలసలో మన సాంస్కృతిక మూలాల్యలకు తిలాంజలులిచ్చారు. అది కాలంనుండి భారతీయులు ఒక సుదర్శన ఆదర్శజీవన విధానాన్ని వికసింపజేశారు; దానిమీదనే వారి సుదీర్ఘ సుసంపన్న సామాజిక జీవన వ్యవస్థ నిలిచి ఉన్నది. పాశ్చాత్యులకు ఇటువంటి ప్రాచీనమైన సుదీర్ఘ కాలంగా కొనసాగుతున్న జాతీయ జీవనవ్యవస్థ అనలే లేదు. వారింకా తమ సామాజిక, జాతీయ జీవన వ్యవస్థల ప్రయోజకత్వాన్ని నిరూపించుకోవలసి ఉంది. ఇలాంటి అనుభవరహిత నూతన దేశాల భౌతిక ఆదర్శాలను మన నాయకులు మనదేశం మీద రుద్ధజానికి చేసిన ప్రయత్నాల పరిణామం ఇప్పుడు ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నాం. నేటి భారతీయ జనజీవనం తన ప్రేళను తానే నరుకొ్కంటున్నది. అంతేకాక భౌతికవాదపు పాశ్చాత్య జీవన పద్ధతుల ఈ జనత అనంత్త ప్రతికి వళమయి ఉన్నది. ఈ ప్రవర్తత్తి పరిణామమే దేశం విభజింపబడడం. ఆ తరువాత నైనా సువ్యవస్థిత, సుదృఢ, సుసంపన్న, సుప్రసన్న స్వతంత్ర భారత నిర్మాణం.

ఊగిందా అంటే సరిగా సమాధానం చెప్పుచేకపోతున్నాడు. మన తర్వాత స్వాతం త్రాయిన్ని పొందినదేరాలు బలపడ్డాయి. సమృద్ధిని సాధించాయి. ప్రపంచంలో తమ ఉనికిని నిలుపుకొన్నాయి. కానీ మనమేమో అన్ని రంగాలలో వెనుకబ్బాఫు. ఆర్య కూతి సిద్ధాంతాన్ని స్వేచ్ఛించడంతో, ఈ దేశంలో మనమూ విదేశియులమే అనే భావ నకు లోనయ్యాం. అంతేకాదు విదేశియులను అన్నివిధాలుగా అనుకరించాం. దీనివల్ల మనం అన్ని దీశల్లోనూ వైపల్యాన్నే అనుభవించాం. నిరాశ, నిష్పూహాలకు లోనయ్యాం.

ధర్మనిరపేక్షత

మనం మన ప్రాచీన ధర్మనిరపేక్షత సిద్ధాంతానికి నీళ్ళ వదీలాం. దావి ప్రకారంగా అతి ప్రాచీన కాలంసుండి ఈ దేశంలో అన్ని మత సంప్రదాయాలకు అభిప్రాయాలకు సమానమైన అధికారం ఉండేది. ఈ దేశంలో పీడిత, తాడిత ప్రజ్ఞానీ కానికే కాక అల్పసంఖ్యక మత సంప్రదాయాల వారికి కూడా సంరక్షణ లభించేది. ఇటువంటి బహుళవ్యాప్త మానవతావద ధర్మనిరపేక్షతకు మారుగా మనం పొళ్ళ త్వుల సేక్కులరిజాన్ని స్వేచ్ఛించాం. దీనికి సరిఅయిన పరిశాస లేనందువల్ల ఎప్పుడూ ఇదీ దురుపయోగమవుతూనే ఉంది. భారతీయ పరిష్కారులను అనుసరించి దీనిని ఎక్కుడా అచరించడం జరుగలేదు. పైగా ఇదీ రాజకీయ అయిధంగా పరిణమించింది. సంతృప్తికరఱ విధానానికి ఒక సాధనంగా ప్రయోగింపబడడం జరుగుతున్నది. దీని కారణంగా దేశంలో అరాచకం, అసంతృప్తి పక్షపాతం తదితర ధోరణులు పోచ్చు పెరిగిపోయాయి. మన సుదీర్ఘ జ్ఞాతీయ జీవనంలో దేశంలో ఎన్నో రాజ్యాలు ఉండ చచ్చుననే ఆవగాహనకు వచ్చాయి. కాని సాంస్కృతిక దృక్పథంతో సమస్త దేశం ఇక్కుటే అనే భావన ఉండేది. అదే విశ్వమానవతకు ఆదర్శంగా నిలుస్తుందని అశిరచాం. కానీ స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాత ఇదీ అనేక రాజ్యాల మండలికా చెట్టులున్నామే తప్ప, మన సంపూర్ణ దేశం సంఘటితం ఉండాలంటే ఏ మానసికత, ఏ సాంస్కృతిక విలువలు అవసరమో ఈ సంగతి ఆ పరమేశ్వరునికి తెలుపు. దేశంలో ఎక్కుట చూపినా ప్రత్యేక రాష్ట్రాలు, స్వాతంత్ర్య ప్రభుత్వం, స్వేయ సమృద్ధి, చిన్నచిన్న ప్రాంతాల నిర్మాణం పై ఆకాంక్ష(21)దిన

దీనం బలపడుతున్నది. ఎవరికివారే యమునాతీరే తపు దేశహితాదృష్టినానాటిక్
తగిపోతున్నది,

మన ప్రాచీన భారతంలో వైయ్కికమైన స్వార్థాన్ని త్యాగించేసి సమాజిక్
క్ష్యాణ నిమిత్తం, పనిచేసే అలవాటు ఉండేసి. కాని ఈసాడు నాయకులు, ప్రభు
త్వాధివతులు తమ స్వార్థపరిపూర్తి నిమిత్తం వీటికి ప్రాప్త బ్రంశం కలిగించారు.
స్వార్థ పరిపూర్తికి, రాజున ప్రవృత్తి దీనదిన ప్రవర్ధమాన మపుతున్నది. తప్పుడు
పద్ధతులు కారణంగా జాతీయజీవనంలో ఆవ్యవస్థ చోటుచేసుకొంటున్నది. దీనివల్ల
దేశం చేలికలు, పేలికలు అయ్యే ప్రమాదం దాపురిస్తున్నది. దేశహితానికి భిన్నంగా
స్వార్థమే అన్నిటికి మందు నిలుస్తున్నది. 19వ శతాబ్ది ప్రారంభంలో జర్మన్
ప్రణలి మన జాతీయ శ్రేష్ఠతకు ఆకర్షించుటాన్ని చేసిన ప్రార్థనలు ఆర్యులుగా
చెప్పుకొని గర్వించారు. కాని ఇవాళ మనకన్నా చిన్నచిన్న దేళాలు మను దాటి
పోతున్నాయి. 19వ శతాబ్దిలో నిర్మితమైన ఆ కౌల్పనిక ఆర్యజాతి సిద్ధాంతం
మన జాతీయ భావనమై గట్టిదెబ్బ కొట్టింది; మాయని గాయన్నా చేసింది. దానివల్ల
జాతీయభావ వికాసానికి తీవ్రమాతం తగిలింది.

ఇంగ్లీషు పరిపాలకుల్లో ఎక్కువ మందికి భారతదేశ సమన్వయ సాంస్కృతిక
గౌరవ పరంపర గూర్చి తెలుసు: కానీ తర్వాత వారు భారతీయుల్ని అనాగ
రికులనీ, అడవి మనుష్యులనీ కావాలని ప్రపారం చేశారు. లార్డ్ కర్జన్ లాంటీ
వాళ్ళ భారతదేశానికి గౌరవసీయమైన గత చరిత్ర అనేదే లేదంటారు. చాలా మంది
ప్రిటిషువారి అభిప్రాయం ఇదే. ఇందువల్ల హారప్పు త్రవ్యకౌలో ఆభించిన సము
న్వయ నాగరికతవశేషాల విషయంలో కూడా సరిమైన విల్సేషణ వారు చేయలేదు.
వారి నమసరించి అధ్యయనం చేసిన భారత మేఘవులూ సమగ్ర విల్సేషణకు హను
కోలేదు. అయినా భారతీయ నాగరికత అతి ప్రాచీనమైందని అంగీకరించడం కొండ
రికి తప్పనిసరి అయిది.

ఈ ప్రమేషితుల్లోనే ఇంగ్లీషువారు ఒక ఉపాయాన్ని అంచించారు. వారి
వాగరికతమ ఆర్థాత్ అపూర్వమైన త్రావిక నాగరికత అశ్వారు. వారీ త్రవ్యకౌలసు
వాగరికతమ ఆర్థాత్ అపూర్వమైన త్రావిక నాగరికత అశ్వారు. వారీ త్రవ్యకౌలసు
అవ్యాప్తాతి స్వద్ధాంత ప్రతిష్టాపన నిఖలతం ఉపయోగించుకొన్నారు. అయ్యు
అక్రముచి యా నాగరికతను నష్టం చేశారు. కొన్ని కొన్ని స్వాతాన్ని ప్రచారంచేశారు.

త్రవ్యక్తి లభించిన సామగ్రి మాత్రం చాలా యజ్ఞశాలలు బయట పడ్డాయి. అందువల్ల తేలింది. కాని భారతీయ మేధావుల్లో చాలామంది ఆ దృక్పథంతోనే ఆలోచనలు మొదలు పెట్టారు. బ్రిటిష్ వారైనా పునరాలోచన చేసి కొన్ని సత్యాల్సి అంగీకరించారు. తాని భారతీయ మేధావుల ఆలోచన ధోరజి మాత్రం మార్చేము. ఇవాళ్ళికీ ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద మేధావుల మోసఫ్రాత ప్రచారంలోనే వీరున్నారు. పండిత నెహ్రూలాంటి వాణ్ణ నేటికి భారతాన్ని సూతన దేశంగానే భావిస్తున్నారు. భారతీయ మేధావులు ఈ దేశం మీద శ్రద్ధా గౌరవంతో, ప్రాచీన సాంస్కృతిక విలువలపై గౌరవంతో, శాస్త్రీయ దృక్పథంతో అధ్యయనం చేసే “అర్యుల ఆక్రమణ సిద్ధాంతం” మన పాశ్చాంశాల సుండి తోలగిపోతుంది.

మన ప్రాచీన పరంపర మీవ మనకు నిష్ట కావాలి. సుదీర్ఘ కాలం నుంచి కొన సాగుతున్న ఈ సంస్కృతికి వారసులం మేము అని భారతీయులను కోవాలి. జ్ఞాతీయ జీవనంతో తమనుతాము జోడించుకోవాలి. అప్పుడే ఈ దేశ ప్రజలు తమ ఉనికిని నిలుపుకోగలుగుతారు.

ఉపానిషద్ విశ్వవిద్యాలయంలో మాజీ భగోళకాత్మ అవార్యులు ప్రిఫేసర్ డా॥ కె.టి. అభయంకర్ 1986లో “అన ద్ ట్రాక్ అవ ఇండియన్ హిస్టరీ ట్రూ ఎస్ట్రోనమ్” అనే వ్యాసం, ప్రైవాట్ రాబోద్ లో జరిగిన అంతర్జాతీయ అధ్యయన సదస్యులో చదివారు. వారా వ్యాసంలో ఇలా అన్నారు.

“అకాశంలో ప్రకూశించే నక్షత్రాల్లో రెండో ప్రేణికి చెందిన కెనోపన్ ను అగస్త్యుడని పిలుస్తారు. ఈ నక్షత్రం క్రీ.పూ. 9వేల సం॥ క్రితం వింధ్య పుర్వతానికి దక్షిణంలోనే కనిపించేది; ఉత్తర భాగంలో అనలు కనిపించేదేకాదు. మన పూర్వ కథల ననుసరించి అగస్త్యుడు ప్రప్రథమ మానవుడు. తీయును వింధ్యను దాటి దక్షిణంలో ప్రవేశించారు. అ నక్షత్రాన్ని చూచిన మొత్తమొదటి వ్యక్తి అగస్త్యుడే. అందువల్ల అ నక్షత్రాన్ని అగస్త్యుడనే పేరుతో పిలిచారు. ఈ సంఘటన క్రీ.పూ. 9 వేల సం॥ల కాలానికి చెందింది; అతి ప్రాచీనమైంది”

ఈ వ్యాపంలో ప్రొ॥ అభయంకర్ థంరా ఇరా అంటన్నారు. “హేదాలలో సరస్వతి నదీలోయి వర్షన పచ్చింది. శమిక సంగమ సాహిత్యంలో దూరా భారత ద్వాష దీన రల్స వర్షన నముంది. రాలీకట్ సుండి లింగపరి వరశు వివరజమున్నది. ప్రాచీన కాలంలో ఒక నాగరికత సరస్వతి నదీ తీర పరిసరాల్లో వికసించింది; మరొక నాగరికత రావేరి నది పరిసరాల్లో ఫలించింది. ఈ రెండు నాగరికతలను కలిపి వికసింపజేసి మహిమాన్వితమైన భారత నాగరికతను వికాస మార్గం బీద నడిపిన మొట్ట మొదటి బుణి అగ్నుయైదే. దాదాపు క్రీ. హ్రా. మూడు వేల సంాల క్రితం తఱిప్ప రాజు మేనేను ఉత్తర ద్వాషితాల తఱిప్పను కలిపి నిలిపాడు. అయితే భారతీలో ఈ పనిచేసినది రాజుకాడు; ఒక బుణి మాత్రమే. అయితే ఆ తర్వాతి కాలంలో ఈ రెండు నాగరికత లొకట్టున్నాయి. నేచే భారతీయ నాగరికతలో ఏది కావేరి నాగరికతతో, ఏది సరస్వతి నాగరికతతో గుర్తించలేనంతగా కలిపిపోయింది. వీటిని ఇవాళ వేరుచేసి చూడజం సాధ్యంగాదు. అయితే ఆళ్ళర్వై పదని మరొక విషయ మేమంచే ఆగ్న్య మహార్షి ని సంహరించ భారతంలోనేగాక అసియాలోని ఆన్ని దేశాల్లో గౌరవంతో జ్ఞానకం చేసుకొంటారు” ప్రొఫెసర్ అభయంకర్ చేసిన ఈ ప్రతిపాదన విషయంలో లోకుతుదిగి ఆలోచింపవలసిన ఆవసరమున్నది.

చారిత్రక - పురాత త్త్వ శాస్త్రవేత్త లిప్పటికైనా అలోచించాలి; పాచ్చత్వ మేధావుల సిద్ధాంతాలను, అధునాతన సత్యాల ప్రకాశంలో పరీక్షించాలి. సత్యాలను విశాల హృదయంతో స్వీకరించాలి.

ప్రాచీన భారత చరిత్రలో ఇప్పటికీ లభ్యంకాని ఆధారాలను అన్వేషించడంలో, విస్తరించిన ఖిన్న ఖిన్న విజ్ఞాన శాస్త్రాల సామాన్ని ఉపయోగించుకోవలసి ఉంది. వేదవేత్తలు, సుస్కృతం - జెంవ్ - టిచెట్టు - చీనీ తదితర భాషా విద్యాం సులు, పురాత త్త్వ వేత్తలు, మానవ నిర్మాణశాస్త్రవేత్తలు, శిలా శాసన పరితలు, లిపిశాస్త్రాజ్ఞలు, ఖగోళ శాస్త్రవేత్తలు, విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తలు విషయాలపై చర్చించి పరస్పర సహకారంతో సత్య చరిత్ర వెలికి తీయవలసిన ఆవసరముంది. అప్పుడే ప్రాచీన భారత చరిత్ర సుప్యవస్తితంగా, ఓ క్రమపద్ధతిలో వెలికి వచ్చే ఆవకాశ ముంది.

అయితే ఈ శార్యం అంత సుఖమైంది రాదు. పాశ్చత్య మేఘవుణ్ణుసృష్టి నిన ఆర్యాంతాత్మి సిద్ధాంతం ఇవాళ అంతటా ప్రచారంలో ఉంది. శాతవాహనులు, వల్లపులు ఆర్య నాగరికతను దక్షిణానికి తీసుకొని వచ్చారని చెప్పే వారున్నారు. ఇలా ఎన్నో కల్పిత సిద్ధాంతాలను భారతీయ చరిత్ర పాత్య పుస్తకాలలో ప్రాచీనం కల్పించారు. ఈ కల్పనల ప్రానే నూతన సత్యాలను నిఱువువలసిన అవసరముంది. ఆర్య సిద్ధాంతాన్ని గ్రహించక ఓహదంవల్ల వచ్చే ప్రమాదమంటా ఏది లేదు. ప్రేగమన జాతీయ అస్తిత్వాన్ని గుర్తించే వినూత్వ శక్తి అందరికీ అభిస్తుంది. అయితే భారతీయ మేఘవులు పరస్పరం కలవాలిన అవక్యకతను గుర్తించవలసి ఉంది. దీనికాక నువ్వువస్తిత రూపం ఇవ్వుడానికి కష్టపడాలిన అవసరముంది. ఈ కార్యం అత్యు సాష్టితాగ్రార సందర్భం; ఇదొక చారిత్రాత్మక కార్యం; ఇద్ద మన ఉనికే-మనిషికి స్థాప్తి దాయకం.

ఉపయుక్త గ్రంథాలు - వ్యాసాలు

ఇంగ్లీషు

1. వరద పాండే ఎన్. ఆర్. (1989), 'ఆర్యన్ ఇన్వైజన్ ఏమిట్', బాబు సాహాబ్ అష్టో స్కూలక సమితి, నాగపూరు, అగష్ట 1989.
2. స్టోమీనాథ అయ్యర్ ఆర్. (1987), ద్రవిడాయిన్ థియరీస్, మొత్తిలార్ ఇనారసీదాన్, ఫిల్మీల్.
3. అవినాశ చంద్రదాన్, బుగ్గేదీక్ ఇండియా మూదో ముద్రణ మొత్తిలార్ ఇనారసీదాన్, ఫిల్మీల్.
4. హవాలే ఇ. డబ్ల్యూ, ద హిస్టరీ ఆఫ్ ఆర్యన్ రూల్ ఇన్ ఇండియా, జాజీ షి. హార్ప్ ఆండ్ కంపెనీ, లండన్.
5. కుంటే ఎం. ఎం. (1980) వి. సి. సిట్యూడ్స్ ఆఫ్ ఆర్యయన్ విసిలిజేషన్ ఇన్ ఇండియా, ఓరియంటల్ ప్రింటింగ్ ప్రైస్, బొంబాయి.
6. స్కృత వి. ఎ. (1914) ఎల్లి హిస్టరీ ఆఫ్ ఇండియా ప్రపం 600 బి. సి. టు ద మహామృదున్ కాంక్వెస్ట్, మూదో ముద్రణ, లండన్.
7. గంగారాం సమాట (1984) సింధు సావియర్, అహమదాబాద్.
8. శ్రీరాంసాతే, (1991) భారతీయ హిస్టోరియోగ్రాఫ్, భారతీయ ఇతిహాస సంకలన సమితి 14/3, L I G H బర్క్‌ల్స్ ప్రైస్‌రూల్ -27.
9. శ్రీరాంసాతే, (1989) కింగ్స్ ఎండ్ కింగ్స్ డం-10 వేంకటాచల అయ్యర్ స్టీట్, వెస్ట్ మాంబింగ్, ముద్రాను-33.

10. రిహర్ రాలగంగాచర (1925) ద అర్థాయిర్ పోం ఇన ద ఫెడ్రె,
రిహర్ ల్రావర్జు, శ్రీని.
11. అవహృత సెప్టెబ్రు (1956) రిస్కు-పరీ అవ్ ఇండియా, మెరిడియన్
కుర్రో, బ్రిటిష్ కంపనీ.
12. వరగిచార్ ఎవ్. ఇ. వీస్టియంట్ ఇండియన్ హిస్టోరికర్ ట్రాడిషన్, మొదట
భార్త బిలార్సీధాన్, థిల్లీ.
13. అక్సఫార్డ్ ఇంగ్లీషు డిక్షనరీ.
14. మహాజన్ వీ.డి. లార్ వానీ బి, ఎం & దేవభర్ వీ. ఎన్ (1962)
పొలిటికర్ అండ్ కల్చరల్ హిస్ట్రీ అవ్ వీస్టియంట్ ఇండియా, ఎన్. చాండ్
అండ్ కంపెనీ, థిల్లీ.
15. ముఖ్యి అర్.కె. (1956) వీస్టియంట్ ఇండియా.
16. ఎన్ సైకోపీడియా ప్రిటానికా
17. మహాజన్ ఎన్.కె. (1983) బి.ఎ.ఆర్.సీ., బొంబాయి పుస్తకసమీక్ష, దీ
అయిడియాన్ అవ్ రేన్ ఇన్ సైన్స్.
18. అజయీమిత్రశాస్త్రి (1989) ఇండన్ సివిలిజేషన్ అండ్ ద సోకార్డ్
అర్యన్జు, భారతీయ విచార్ సాధనా, విచార్ మంచ్, నాగపూర్.
19. ఎర్దోసీ-జి. (1989) ఎసెన్సిటీ ఇన్ బుగ్గేద అండ్ ఇట్స్ బేరింగ్ ఆన్ ద
క్రోశ్చన్ అవ్ ఇండో యూరోపియన్ అరిజన్, సొత్ శస్త్రీ వీషయిన్
షట్టిస్, భాగ్-5, ప్రిటిష్ ఆకాడమీ, 20-21, కార్పు వేల్ చేరాన్, లండన్.
ఎన్.ఇ.టి, 4 సీ, 3 పి.
20. రోమిలా ధాపర్ (1989) నిచ్ అవ్ అన్ (అర్యన్జు), సెమినార్ 364,
ఫిసెంబర్ 1989, థిల్లీ.

21. శ్రీవాస్తవ కె. ఎం: ద మిల్ అవ్ అర్యన్ ఇన్వోసన్ అవ్ హారప్పా టోన్స్ నం : బి. బి. లార్. ఎన్. పి. గుప్తా, శ్రీ అష్టానా. ప్రాంచియర్స్ అవ్ ఇండన్ సివిలిజేషన్.
22. యశపాత్ర. బల్దెవ సాహారీ, ఆర్.కె.సూద్ అండ్ డి.ఎస్. అగ్రవాల్, రిమోట్-సెన్యూంగ్ అవ్ ద లాస్ట్ సరస్వతీ రివర్, ప్రాంచియర్ అవ్ ఇండన్ సివిలిజేషన్.
23. జెటెంగ్ అవ్ ఇండన్ సివిలిజేషన్, ఎపెండిక్-1, ప్రాంచియర్ అవ్ ఇండన్ సివిలిజేషన్.
24. జె.పి. జోస్, మధుబాల అండ్ ఇస్కూరాం త ఇండన్ సివిలిజేషన్, ఎ రికన్సిడ రేషన్, అన్ ద ఫేసిన్ అవ్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ అవ్ మ్యాప్, ప్రాంచియర్ అవ్ ఇండన్ సివిలిజేషన్.
25. దేవేంద్ర స్వరూప్ [1989] స్పీచెన్ [ఇన్ నాగపూర్ మే, 1989]
26. ఘోష బి.కె, వై దిక్కరాట్, భారతీయ విద్యాభవన్, టొంబాయి,
27. వైద్య రాంగోపాల్ శాస్త్రి [1970] వెష్టరన్ థియరీ అవ్ అర్య ఎటోరిషన్ వార్స్ ఇన్ ద వేదా ఎక్స్పోదెడ్, సార్వదేశిక అర్య ప్రతినిధి సథ, దయా నందభవన్, న్యాధిలీల్.
28. సర్ మోనియర్ విలియంస్, సంస్కృత ఇంగ్లీషు డిక్షనరి.
29. పెకాలేన్ లెటర్స్.
30. లైప్ అండ్ లెటర్స్ అవ్ ప్రైషరిక్ మాక్సిముల్లర్, భా-1.
31. అభయంకర్ కె.డి. [1986] అన్ రీ ట్రాక్ అవ్ ఇంటియన్ హిస్టరీ త్రా ఎస్ట్రోనమి ఇంటర్వెషన్ల్ సెమినార్ అన్ ఎస్ట్రోనమి.

32. అగస్టు [1983] నమ్ దౌట్ పుక్ విరియన్ ఇన్ దెక్కొల్జీ అండ్ ఫాక్టువర్ హిస్టరీ అండ్ ఇండియా, గ్రాఫిక్ అర్ట్స్ ఇంజనీర్స్ సోసైటీ అండ్ ఇండియా, చొండాయి-4.

1. ఎం. భగవద్ తత్ [1951] భారత్ వర్షక్ బృహద్ ఇతిహాస్ భాగ్-1 భూమి కాత్మక్, భారతీయ సాహిత్యభవన్, 9926 లైబ్రరీరోడ్, థిల్-6.
 2. శ్రీరాంసాహే [1989] హిందూజాగరణ్-అభిశాప్ యావరదాన్? మాధవకృష్ణ లక్ష్మిపురం, మైసూర్.
 3. స్వామి దయానంద సరస్వతి, సత్యిరిష్టప్రకాశ్.
 4. మహాదేవ శాత్రువోషి, భారతీయ సంప్రాత్మక్ కోచ్, హునో.
 5. భగవత్ప్రసాద సిహ్నా [1972] ఛివన్-మాత్రాభాయా జీవిషావన్ స్వరణ్, శ్రీ రాఘ మాధవసేవ సంస్థాన్, గీతావచికా, గోరక్షపూర్.
 6. స్వామి విద్యానంద సరస్వతి [1986] అర్యంక్ అదీదేశ్ వైదిక యతి మందల్, దయానంద ఘర్, వంశాట్.
- మరాఠి : నురాలీ వివ్వోకోచ్, భాగ్-13: వై. ఓ. సాతారా, మహరాష్ట్ర.

పద సూచిక

- అగస్త్యదు, 55, 116
 అషమ్యమృతశాంతి, 108
 అన్ కేటీర్ దూపెట్లిన్, 19
 అఫయంకర్, క.డి. 116, 117
 ఆరిస్టాటిల్, 51
 అర్థర్ శాపెన్ హోవర్, 19
 అలచిన్. ఎఫ. ఆర్. 6
 అలెగ్జాండర్, 13
 అలెన్, 47
 అవినాశచంద్రదాన్, 66
 అహమద్ హాసన్ దానీ, 105
 అంధోని ప్రాంత, 9
 ఉమేశ్ చంద్ర విద్యాలంఘర్, 5
 ఎర్రోసి, జి. 6
 కర్జన్, 61, 98, 115
 కాల్యోల్, 33, 53 54, 57
 కాశీనాథశర్మ, 48
 కెనడి, వై. ఎ. ఆర్. 102
 కేళవ చంద్రసేన్, 4
 కేనింగ్, 35
 గ్రీం, 65
 గ్రిఫ్థ, 31, 80, 82, 85
 గుప్త, ఎన్.సి. 106
 గైల్, 49, 68
 గోద్బోలే, ఎన్.ఎన్. 105
 ఘోష, ఎ, 102, 106
 చాల్స్ గ్రాండ్, 28
 చాల్స్ లాస్, 35
 జాన్ విల్సన్, 32
 జేమ్స్ మిల్, 28
 జేమ్స్ ప్రిసెన్, 98
 జోశి. జె.పి. 105
 ట్రుబేసోగ్రామ్, 47
 దేల్స్, జి.ఎఫ. 102
 దుయ్క ఆఫ ఆగ్రాయల్, 31
 థాపర్. బి.కె. 6, 7,
 దయానంద సరస్వతి, 71
 దాండేకర్, 49
 నెహారింగ్, 70
 నెప్రూ జవహర్లాల్, 116
 పాకోర్లు, 68
 పారీతార్, 71
 పిట్టేల్, 2, 65, 66
 పిసాని, 47
 పుటార్గ్, 69
 పెన్గ్, 67
 ప్లైట్స్, 51
 ప్రైడరిక్, 18
 ప్రోట్స్, 64
 బత్సో, 49, 51, 52, 68, 107
 బాండెన్, 24
 ఊప్, 22

శూల్యుల్, 58
 దాలగంగాధర తిలక్, 5, 70, 71
 దాలకాత్తి హరిదాసు, 88
 డన్సేన్, 37, 41
 వెనజీ ఎన్.ఆర్. 7
 పేరున్ బున్స్, 30
 జ్ఞాండెన్ స్టీన్, 49, 70
 క్రోక్, 74
 మజుందార్, ఆర్.సి. 8
 మధుబాల, 105
 మహాజన్ ఎన్.కె. 15
 మాక్సపుల్లర్, 1, 2, 26, 29, 30
 36, 37, 38, 39
 40, 41, 53, 54
 64, 65
 మార్కిమర్, 101
 మార్కుల్, 98, 99
 మెకాలే, 30
 మెక్సినాల్, 61, 68, 80, 102
 మేసేన్, 117
 మొరగన్, 70
 యుచ్చపాల్, 106
 రాంగోపాల్కాత్తి, 72
 రెగ్న్యూడ్, 38, 39
 రెప్సన్, 65
 రోమిలాథాపర్, 3
 రోసేన్, 22
 రోడ్, జె.ఎి. 64

లక్ష్మణ్, 10
 లాభమ్, అర్.ఎి. 67
 లాసన్, 1, 36
 లాల్ ఐ.ఎి. 7
 వరాడ్పాండే ఎన్.ఆర్ .7, 51, 52
 60
 వారన్ హెసింగ్స్, 27
 వింటల్ నిట్జ్, 2, 19
 వినాయక్ దామోదర్ సావర్గ్రామ్, 35
 విలియంజోన్స్ 17, 18, 20
 విల్ హెల్మ్యూవాన్ లేగర్ 18, 32
 64
 విల్ హెల్మ్యూకాని హంబోట్, 18, 19
 విల్సన్ హెచ్.హెచ్. 30
 వీతర్, 101
 వురినర్ ఎ.ఎి. 31
 సస్పెట్ ఫిలిప్పో, 21, 112
 సాసూరాం, 105
 సొల్ట్, 47
 స్వరాజ్ ప్రకాశ్‌గుప్త, 7
 పీ ఫెన్ నాన్యి, 15
 పూర్వమాన్, 49
 హనుమాన్ ప్రసాద్ పోద్దార్ 5
 హాసేన్, 106
 హింటర్, 2
 హిల్క్రాంట్, 2
 హెగర్, 20
 హెవ్రీథామన్, 18

వివేకానందస్వామి ఇలా అన్నారు :

“మీ యూరోపియన్ పండితులు ఆర్యులు, విచేచాల సుండి పచ్చారని అంటున్నారు. వారు ఆశ్రమణ చేసి మూల నివాసులను చంపారనదం, వారి భూమి లాక్ష్మిన్నారనదం, తర్వాత ధారత్ లో స్థిరపడ్డారనదం, ఇవన్నీ కారుకూరలు, మూర్ఖుడై ప్రసంగాలు. మా భారతీయ మేధావులు కూడా ఈ పలుకులే పల్లించదం మరి ఆశ్వర్యం. ఇక ఆన్ని లికస్నై ప్రమాదకరమైన విషయమేమంచే ఈ అంతాలన్నీ మన విద్యాధులతో చదివించడం. ఇది నిజానికి చాలా దయసీయ స్థితి”

“నేను మహా మేధావినని చెప్పడం లేదు. శాని నా అల్వభ్యానంతో ఈ విషయాన్ని పొరిన్ కాంగ్రెసులో తీవ్రంగా వ్యక్తిగేర్కించాను. నేనీ విషయంలో భారతీయ, యూరోపియన్ మేధావులతో ఇంకా చర్చిస్తూనే ఉన్నాను. అవసరమైన ప్రధాను నేనీ సిద్ధాంతానికి వ్యక్తిగేర్కంగా ప్రామాణికాంశాలనెన్నో ప్రపాఠపెడతాను. నేనీ మాట మా పండితులతో కూడా చెబుతున్నాను. మీరు విద్యాంసులు. మీ ప్రాచీన శాస్త్రగ్రంథాలను వేద వేదాంగాలను సమ్యక్ దృష్టితో అధ్యయనం చేయండి; స్వియ సిద్ధారిత నీర్మితులను వెలికితీయండి.”

“ఎక్కుడ ఆవకాశం దొరికితే అక్కుడ, మూల నివాసులను, యూరోపియన్లు నియ్యతించారు. తమ ఉనికిమనికి సుస్థిరతాపనికి, సుఖ నంతోహోలకు వారే విధంగా వ్యవహరించారు. అందుకే ఆర్యులు కూడా ఇలాగే వ్యవహరించి ఉంటారని వారు సిద్ధాంతికరించారు. ఈ కపోల కల్పనకు ఆధారమేమిటి? ఇది కేవలం ఉఁపో కదా! అయితే ఈ కల్పనా ఇన్ని ఉంపోపోలిన్న మీ దగ్గరే ఉంచుకోండి!”

“ఆర్యులు బయటి సుండి ఈ దేశంలోకి పచ్చారని ఏ వేదంలో, ఏ సూత్రంలో ప్రాసి ఉంది! ఇక్కడి మూల నివాసులను వారు హత్య చేకారనడానికి మీ దగ్గరున్న ప్రమాణమేమిటి? ఇలాంటి మూర్ఖ ప్రసంగాల వల్ల మీకేం లభిస్తుంది?”

ప్రాకృతిమాలు

(The East and the West)

అదైవత ఆశ్రమం, కలకత్తా - 570 014

1990 జనవరి